

پروژه‌ی بهای فہرمودہ

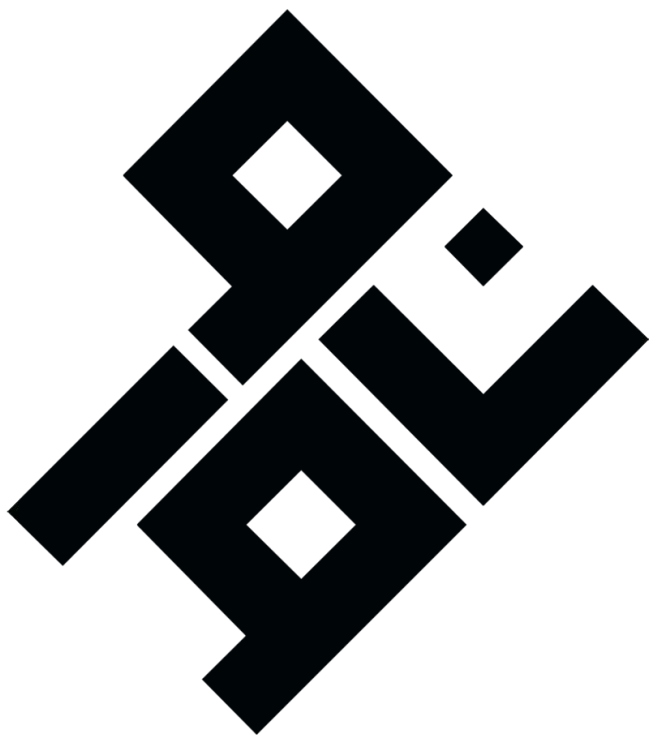
سورۃ النبی

فہرمودہ‌ی پیغمبر

نووسینی
سیروان کاکہ احمد

تہفسیری نوور

۲۲۰

فهرمووده‌ی پیڤه‌مبه‌ر

نووسینی : سیروان کاکه أحمد

دیزاینی ناوه‌وه و به‌رگ : زه‌رده‌شت کاوانی

چاپی دووهم ۱۴۴۱ک - ۲۰۲۰ز

۱۴ * ۲۱ سم ، ۱۷۰ لاپه‌ره

بابه‌ت : ئایینی

له به‌ریوه‌به‌رایه‌تی گشتی کتێخانه گشتیه‌کان - هه‌ریمی کوردستان

ژماره سپاردنی (۸۹۷) ی سالی ۲۰۱۸ پێدراوه

مافی چاپ پارێزراوه

■ پروژەى بەھای فەرمودە

۲۲۰

فەرمودەى پيغەمبەر ﷺ

نووسىنى

سيروان كاكە أحمد

۱۴۴۱ ك - ۲۰۲۰ ز

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

رَبِّ يَسِّرْ أَعْنِ، يَا كَرِيم

پیشہ کی

لہ بہرکردنی فہرموودہ کانی پیغہمبہری خوا ﷺ، وہ پاریزگاری لیکردن و کار پئی کردنی لہ کردہ وہ ہرہ باش و گرنگہ کانہ، وہ لہ بہرپزترین و گہورہ ترین عبادہ تہ کانہ، جگہ لہ فہرہ کان، نہو کہسہی فہرموودہ کی پیغہمبہر ﷺ لہ بہر دہ کات و لہ ماناکہی تیدہ گات و لہ نئیو خہ لک بلاوی دہ کاتہ وہ، پیغہمبہر ﷺ دہربارہی فہرموویہ تی: «نَضَرَ اللَّهُ امْرَأً سَمِعَ مِنَّا حَدِيثًا، فَحَفِظَهُ حَتَّى يُبْلَغَهُ غَيْرُهُ»^(۱).

لہم فہرموودہ دوعا کردن ہہیہ، یان ہہوالدان ہہیہ لہ لایہن پیغہمبہری خواوہ ﷺ دہربارہی حالی نہو کہسہی ہہولی پاراستن و بلاو کردنہ وہی فہرموودہ دہ دات.

دیارہ تیکہ یشتن لہ ٹایین لہ رینگہی تیکہ یشتن لہ قورٹان و سوننہ تہ وہ دہ بی، وہ تیکہ یشتن لہ سوننہ ت لہ پئی شروفہ و شیکردنہ وہی زانایان دہ بی، ہہر کہس ٹہمہی کرد نیشانہی ٹہوہیہ خوا ویستی خیری بوی ہہیہ.

بیگو مان لہ خزمہ ت دابوونی قورٹان، واتہ: لہ خزمہ تدا بوونی خوای بہرز! چ خوشحالیہ کی تیدایہ کاتیک بہندہ لہ خزمہ تی پہروہ ردگاری خوہیہ تی و گوئی بو گرتوہ، وہ دہست گرتن و کارکردن بہ قورٹان، ہوکارہ

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۱۶۷۸۴، وَصَحَّهٖ شَعِيبُ الْأَرْنَؤُوط.

بۆ بە دەستەيتانى سىفەتە بەرزەکانى قورئان، بۆ وینە: قورئان مەزنە، ھەر کەس دەستی پێوە بگرێ، مەزن دەبێ، قورئان خۆشەویستە ھەر کەس دەستی پێوە بگرێ، خۆشەویست دەبێ، قورئان بەخشنەدە، ھەر کەس دەستی پێوە بگرێ، بەخشنەدە و سەخى دەبێ..

دیارە لە خزمەت دابوونی فەرموودە شیرینەکانى پێغەمبەرى خۆشەویست ﷺ، واتە: لە خزمەت دا بوونی پێغەمبەرى خوا ﷺ، ھەمان ئەو سىفەتە تانەت پێ دەبەخشێ کە قورئان بە خواوەنەکەى و ھاوڵەکەى دەبەخشێ، لەبەر ئەوەى پێغەمبەرى خوا ﷺ لە کردار و گوشتار و پەرەفتار و گشت ھەڵسوکەوتەکانى قورئانیکی بەرجەستە کراو بوو کە لەسەر زەوى دەرویشت... پێشم وانیە ھىچ کاتێک وەك ئیستا مسوڵمانان ئاوا موحتاجى ئەو بووبن جارێکى دى بچنەو قوتابخانەى پێغەمبەرى خوا ﷺ وەك قوتابىەك لە خزمەتى لەسەر چۆك دابنیشن و گوێ لە فەرمايشتە موبارەكەکانى رابگرن و لەبەرى بکەن و تىبیکەن و کارى پێیکەن و خۆيانى پێ برازێننەو، پاشان خەلکى لى فیر بکەن.

ژيان لەگەڵ فەرموودە شیرینەکانى خۆشەویستى خوا ﷺ تام و چێژو لەزەتى تايبەتى خۆى ھەبە، ژيانە لەگەڵ بەرپزترین مەخلوق، ژيانە لەگەڵ سەرەتای ھاتنى وەحى و نبووت، ژيانە لەگەڵ جیلێک کە باشتەرى جیلێ سەر زەوى بوون و (خیر القرون) بوون، خوا لە ھەموویان پازى بێ، ژيانە لەگەڵ دونیایەکی زۆر جیا لەم دونیا ماددیە وشکە!

پېښه‌ی سوننه‌ت له ئیسلامدا

گومان له‌وه‌دا نیه که ناحه‌زان و تینه‌گه‌یشتووان له ئیسلام به جوړه‌ها شیوه دین گومان له‌سه‌ر ئیسلام دروست ده‌که‌ن و ده‌یانه‌وئ به فووی ده‌میان پرووناکی خوړی ئیسلام بکوژینه‌وه، ئه‌م کاره‌شیان به‌رده‌وامه، یه‌کټک له کاره‌کانیان بریتیه له هه‌ول‌دان بو پ‌ه‌ت کردنه‌وه‌ی سوننه‌ت به گشتی، وه ده‌لین: قورټان به ته‌نیا کافیه و پ‌یو‌یستمان به حه‌دیس نیه، مه‌به‌ستیش له‌م بانگه‌شه پیسه له ناو‌بردنی شه‌ریعه‌تی ئیسلامه، چونکه دیاره سوننه‌ت چو‌نیه‌تی جیه‌جی کردنی قورټانه، بو‌یه تانه‌دان له سوننه‌ت، تانه‌دانه له قورټان، ئا ئه‌م بانگه‌شه پو‌وچه له کو‌تایی جیلی زی‌رینی هاوه‌لان سه‌ری هه‌ل‌دا، ورده ورده ته‌شه‌نه‌ی کرد تا دواتر گه‌یشته ئه‌م نه‌وه‌ی ئیستا.

ئیت‌ر به‌رده‌وام زانا‌یان به‌رپه‌رچی گومانه‌کانیان داونه‌وه به به‌لگه‌ی پروون و ئاشکرا، وه ئیمه هه‌ر زو‌ر به کور‌تی ئاماژه به چه‌ند به‌لگه‌یه‌ک ده‌که‌ین که گه‌وره‌یی و پېښه‌ی سوننه‌تمان بو ده‌رده‌خه‌ن، بو هه‌ر که‌سی‌ک که خوا پ‌ینمایی بکات و خو‌شی به دوا‌ی هه‌ق‌دا بگه‌ړی.

ده‌لین: سوننه‌تی پاکي پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ رای زو‌ربه‌ی هه‌ره زو‌ری زانا‌یانی مو‌عه‌ته‌به‌ری له‌سه‌ره که به به‌لگه ده‌ه‌ت‌ریته‌وه، سوننه‌ت هه‌م وه‌ک چو‌نیه‌تی جیه‌جی کردنی قورټان به به‌لگه ده‌ه‌ت‌ریته‌وه، هه‌م وه‌ک خو‌ی که بو حوکمی‌کی سه‌ربه‌خو گوتراوه، وه چه‌ندین به‌لگه له قورټان هه‌ن فەرمان ده‌که‌ن به گو‌پ‌رایه‌لی کردنی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، شو‌نکه‌وتنی سوننه‌ت، وه به پیچه‌وانه‌وه هه‌ره‌شه‌و وریا‌کردنه‌وه‌ی زو‌ر هه‌ن بو ئه‌وانه‌ی پیچه‌وانه‌ی سوننه‌ت هه‌ل‌سوکه‌وت ده‌که‌ن، با سه‌رنجی چه‌ند ده‌ق‌ت‌ک به‌دین:

دە فەرموئى: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ﴾ (۲۱) ﴿آل عمران،
واتە: ئەي پىغەمبەر ﷺ پىيان بلى: ئەگەر تئوۋە خواتان خوش دەوئى،
شونىم بىكەون، خىۋاي پەرۋەردىگار شى خوشتانى دەوئى.

ھەرۋەھا دە فەرموئى: ﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ﴾ (۸۰) ﴿النساء، ئا
لىرەدا خىۋاي پەرۋەردىگار گوپرايەلى كىردنى پىغەمبەرى ﷺ بە گوپرايەلى
خوى داناوۋە.

دوا ئايەت ئەۋەپە كە خىۋاي پەرۋەردىگار زۆر بە پرونى فەرموۋىيەتى:
﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ فَاتَّقِ اللَّهَ لَعَلَّكَ تُفْلِحُ وَتُنَاسِئُ الزُّلُمَ﴾ (۲) ﴿الحشر، واتە: ھەر
شىتىك لە فەرمان كە پىغەمبەر بۇتانى دىنى و پىتان دەلى ۋەرى بگرن و
جىيە جىيى بگەن، ۋە كە قەدەغەشتان دەكات لە ھەر شىتىك، ۋازى لى
بىنن و ئەنجامى نەدەن.

كە ھىچ گومان لەۋەدا نىيە، ئەم دەقە ھەم ۋەرگىرنى قوپئان و ھەم
ۋەرگىرنى فەرموۋە دەگرىتەۋە.

لە راستىدا بەبى سوننەت ھىچ كەسىك ناتوانى دىندارى بىكات، ئىمە
ۋەك مەسۇلمانان پۇژانە پىۋىستىمان بە فەرموۋە شىرىنەكانى پىغەمبەرى
خىۋا ﷺ ھەپە، تا لە كاروبارى ژيانى پۇژانەمان بە كارىيان بىنن و بە پىي
رىنمايەكانى پىغەمبەرى خىۋا ﷺ پەفتار بىكەين.

دەربارەى: خودى پىغەمبەر ﷺ

پیش ئەوھى بىمە سەر ھىنان و نووسىنى فەرمووده شرىنەکانى
خۆشەويست ﷺ، بە پىويستى دەزانم شتىكى گىرگى بىکەمە ديارى و
خەلاتتان، ئەويش: (شيوھى حەقىقى پىغەمبەر ﷺ و ھەلسوکەوت و
رەفتارەکانى)!

کە ئەمە جىاوازه لە گوفتارەکانى صلى الله عليه وسلم..

نيتەر ھەر تىستاکە، لەم کاتە ناسک و پىروژەدا، کە خواى تعالى ھاتۆتە
ئاسمانى يەكەمو سىيەكى شەوھ، ھاتتیک کە شایستەى خۆيەتى، لە خزمەت
خۆشەويست ﷺ دامە، باسى کردارو گوفتارو ھەلسوکەوتە جوانەکانى
دەنووسمەوھ، بە چاوى پىر لە فرمىسکەوھ، لە ناخى دلم بوى دەبرژىم و
بوى دەکوئىم، ھەر خوا دەزانى حالم چۆنە لە دوورى خۆشەويستەکەم
ﷺ، داوا دەکەم و دەپارىمەوھو دەستى نزام بەرز دەکەمەوھ بۆ لای
خواى بەخشنەوھو مېھرەبانم، دەئىم: ئەى پەرۋەردگارم! لىت دەپارىمەوھ
بە ناووسىفەتە بەرزەکانت، ھەر کەستیک خۆشەويستى حەقىقى لە دلدە
ھەيە بۆ خۆشەويستەکەت ﷺ، ئەم پىغەمبەرە نازدارەى بىنە خەونى و
پىتى پىشان بەدە... ھەرۋەك چۆن ئەم چاکەت لەگەڵ بەندەى خۆت کرد،
لەگەڵ گشت بەندەکانى دىکەشتدا ئەم بەزەيە بنوینە، اللهم آمين.

شێوهى پێغه مبهرى خوا ﷺ وەك من بینیم

پێغه مبهرى خوا ﷺ رهنگی به لای سێیدا بوو، چاوى موباره کى که وره و رهش بوو، جوانیه کهى له وهدا بوو، سێیه کهى نێو چاوى زۆر بوو، وه زۆر صاف بوو، برژانگه کانی درێژ بوون، زۆر زۆر به و یقارو گران و سهنگین بوو، ئا لێره دا بۆم به ده رکهوت که هاوه لآن ده یانگوت: نه مانده توانی ته ماشای نێو چاوى بکهین، وه لّاهى زۆر راست ده کهن، چوارشانه و شان پان بوو، به خوا له هه موو کهس جوان و ڕێک و پێکتر بوو، بالای بهرز بوو، به داخه وه پرچیم نه دی، عه مامه ی له سه ر سه رى بوو، شێوه ی عه مامه ی سه رى موباره کى: عه مامه کى مام نێوه ندى بوو، رهش بوو، وێنه ی کهم بوو له جوانی..

جا له و کاته رسول الله ﷺ راوه ستا بوو زۆر به جوانی، خۆزگه ده شم بینى برۆیشتایه، تا متمانیا وه سفى بکه م و چاوى لى بکهین، که مێک ریشى موباره کى سێى بوو بوو، وه لّاهى جوانترین ده م و لووت و چاوى هه بوو. یا الله له م جه مال و جوانیه ی جه نابى رسول الله ﷺ، له و خۆشیه ی من که تێیدا بووم، له و دلتەنگی و ناخۆشیه ی که له خه وه له سام.. ده توانم بلیم: به ئەندازه ی دلخۆشى خه وم، دلتەنگ بووم که له خه وه هه له سام. خۆزگه هه له نه ستامایه وه، ده ستى له ده ستم ده رنه هێنا باو به هه میشه یى پالکه وه تمایه و له خزمه تى خاتم الانبیاء، حبیب الله، إلى الأبد به سه بابامایه وه، ئاخى چ له وه ناخۆشته له م زاته پاک و موباره که جیا بکریه وه؟! وه لّاهى که هه له سام خۆزگه هه له نه ستامایه وه، زۆر هه و لم ده دا بخه ومه وه و بچمه وه نێو خه وه که وه خه وه که نه پچرێ بى ئاگا له وه ی ئەمه مه حاله!! یا رب له و خۆشیه ی به مندا به هه موو ئەوانه شى بده که داوات لێده کهن و، به دل و به کردار له خزمه تى رسول الله ﷺ دان، اللهم آمین.

ئەوھى لەسەریم ﷺ خۆیندۆتەوھ

۱۱

كە توورە دەبوو پەنگى سوور ھەلەگەر، كە دلخۆش دەبوو پەنگى
وہك مانگى چوار دەدرەوشايەو، كە دەرۆشت كەمىك پەلەى پتوہ
ديار بوو، تا وہك نەخۆش دەرەكەوئى، كە قسەى دەكرد لەسەرخۆو
ھىمن بوو، زۆرجار بە خزمەتكارەكەى دەفەرموو: پتويست بە من
ھەيە؟ زۆربەى كات بیدەنگ بوو، كەم دەداو زۆر بىرى دەكردەو، بە
دەنگ پینەدەكەنى، زۆربەى كات زەردەخەنەى لەسەر لىو بوو، ديارى
وہردەگرت و خىرو سەدەقەى وەرنەدەگرت، پۆشاكى خۆى دەدورىەو
نەلى خۆى چاك دەكردەو، بە ھەر كوئى برۆشتايە بە بۆنە خۆشەكەى
دەناسرايەو، زۆر زىكرو يادى خواى دەكرد، قسەى بى سوودى نەدەكرد،
لەگەل ھەر كەس قسەى كەردا، ئەو كەسە وای ھەست دەكرد لە ھەموو
كەسى خۆشتەر دەوئى! ئەزىھەتى كەسى نەدەدا، نە بە گوفتار، نە بە كەردار،
دلى پربوو لە خۆشەويستى و موھەببەت، گوئى لە ھەموو كەس دەگرت و بە
پتوى تواناى ھاوكارى دەبوو، لەسەر خودى خۆى لە كەس توورە نەدەبوو.

لە كۆتايى: پۆژىك رووى لە خەلك كەردو فەرمووى:

سوئند بەو كەسەى گيانى موھەممەدى بە دەستە! ئەمرو ھىچ شتىك
لەلای خاوو خىزانەكانى موھەممەد نى، نە لە خۆراك و نە لە خورما..!

دەربارە‌ی: خوا مەبەست بوون لە کردەوە‌ی چاک

(الإِخْلَاصُ: نسیان رُویە الخلق، بدوام النُّظر إلى الخالق) واتە: (إخلاص) بریتیه لە لەبیر کردنی ئەووە کە خە‌لک تە‌ماشات دە‌کەن، بە‌هۆی بە‌رده‌وامی تە‌ماشاکردنی خواوە.

۱- {عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَلَى الْمِنْبَرِ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى، فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى دُنْيَا يُصِيبُهَا، أَوْ إِلَى امْرَأَةٍ يَنْكِحُهَا، فَهَجْرَتُهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ»} (۱).

واتە: عومەری کو‌ری خە‌تتاب ر.ه له‌سەر مینبەر گوتی: بیستم لە پێ‌خە‌مبە‌ری خوا ر.ه، دە‌یفەرموو: بێ‌گومان (قبوول بوونی) کردە‌ووە‌کان بە‌ پێ‌ی نیازە‌کانە، وە‌هە‌موو کە‌سی‌ک بە‌ پێ‌ی نیازە‌کە‌ی پاداشت دە‌دریتە‌ووە، جا هەر کە‌س کو‌چ کردنی بو بە‌دە‌ست‌هێنانی (دە‌ست‌کە‌وتێکی) دنیایی بێ، یان بو ماره‌کردنی ئافره‌تێک بێ، ئە‌ووە‌ کو‌چ کردنە‌کە‌ی بو ئە‌ووە‌یە کە‌ کو‌چی بو کردووە. (مە‌بە‌ست لە‌م فهرمووده ئە‌ووە‌یە کە‌ نیازو مە‌بە‌ست بن‌چینه‌و بنه‌مای هە‌موو کاری‌کە‌).

۲- {عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ كَانَتْ الْآخِرَةُ هَمَّهُ، جَعَلَ اللَّهُ غِنَاهُ فِي قَلْبِهِ، وَجَمَعَ لَهُ شَمْلَهُ، وَأَتَتْهُ الدُّنْيَا وَهِيَ زَاغِمَةٌ، وَمَنْ كَانَتْ الدُّنْيَا هَمَّهُ، جَعَلَ اللَّهُ فَقْرَهُ بَيْنَ عَيْنَيْهِ، وَفَرَّقَ عَلَيْهِ شَمْلَهُ، وَلَمْ يَأْتِهِ مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا مَا قُدِّرَ لَهُ»} (۲).

واتە: ئە‌نە‌سی کو‌ری مالیک ر.ه دە‌لێ: پێ‌خە‌مبە‌ری خوا ر.ه فهرموویە‌تی: هەر کە‌سی‌ک پرو‌ژی دوای بکاتە جێ‌ی مە‌بە‌ست و با‌یه‌خی، خوا بێ‌ نیازی و

(۱) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۱، وَمُسْلِم: ۴۹۰۴.

(۲) أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ۲۴۶۵، انظر: (صحيح الترغيب والترهيب): ۳۱۶۹.

دەولەمەندی دەخاتە نێو دلی، وە کاروباری (دونیا)ی بۆ کۆدەکاتەو وە دونیاش بە ملکهچی دیتە ژێر دەستی، بەلام هەر کەسیک دنیا بکاتە جیتی مەبەست و بایەخ پێدانی، خوا هەژاری دەخاتە نێو چاوی و (هەمیشە هەست بە هەژاری و موحتاجی دەکات و بن قەناعەت دەبن)، وە کاروباری لی بڵاو دەکات، لە دونیاش تەنیا ئەوەندە بۆ دیت کە بۆی بریار دراوە ئەندازە کراوە.

۳- {عَنْ أَبِي أُمَامَةَ الْبَاهِلِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: أَرَأَيْتَ رَجُلًا غَرًّا يَلْتَمِسُ الْأَجْرَ وَالذِّكْرَ مَا لَهُ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَا شَيْءَ لَهُ فَأَعَادَهَا ثَلَاثَ مَرَّاتٍ يَقُولُ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَا شَيْءَ لَهُ ثُمَّ قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ لَا يَقْبَلُ مِنَ الْعَمَلِ إِلَّا مَا كَانَ لَهُ خَالِصًا، وَابْتَغَى بِهِ وَجْهَهُ»^(۱).

واتە: ئەبو ئومامەیی باهیلی رەزە: دەلی: پیاویک هاتە لای پیغەمبەر و ﷺ گوتی: قسەت لەسەر کەسیک چیه کە غەزا دەکات لە پیناو بە دەست هینانی پاداشت (لەلای خوا) و، بۆ ئەوەش خەلک بە چاکە باسی بکەن؟ ئەو کەسە چی بۆ هەیه؟ پیغەمبەری خوا ﷺ ئەو کەسە هیچی بۆ نیە، پیاوێکە سێ جار (پرسیارەکی) دووبارە کردووە، پیغەمبەریش ﷺ دەیفەرموو: (ئەو کەسە) هیچی بۆ نیە، پاشان (پیغەمبەر ﷺ) فەرمووی: ییگومان (لە پرۆژی دوایی) خوا هیچ کردەوێکی باش وەرناگرێ، مەگەر ئەو کردەوێ کە بە پکی و بە مەبەستی پەزنامەندی ئەو ئەنجام درابێت.

۴- {عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِنَّ الرَّجُلَ لَيَعْمَلُ عَمَلًا أَهْلُ الْجَنَّةِ، فِيمَا يَبْدُو لِلنَّاسِ، وَهُوَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ، وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَعْمَلُ عَمَلًا أَهْلُ النَّارِ، فِيمَا يَبْدُو لِلنَّاسِ، وَهُوَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ»^(۲).

(۱) أَخْرَجَهُ النَّسَائِيُّ: ۳۱۱۴. قَالَ الْأَلْبَانِيُّ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، انْظُرْ: (صَحِيحُ الْجَامِعِ): ۳۲۳۳.

(۲) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۲۷۴۲، وَمُسْلِمٌ: ۱۱۲.

واتە: سەھلى كۆرى سەعدى ساعىدى ﷺ دەگىرپتەو: پىغەمبەرى خوا
ﷺ فەرموویەتى: پیاوی وا ھەيە ئەوئەندەى خەلك بۆيان دەردەكەوئ
کردەوئ بەھەشتیان ئەنجام دەدات، كەچى ئەو كەسە دۆزەخییە، وە
پیاوی واش ھەيە ئەوئەندەى بۆ خەلك دەردەكەوئ کردەوئ دۆزەخیان
دەكات، كەچى لە راستییدا ئەو كەسە بەھەشتییە.

دەربارەى
ئىمان و پاىەكانى

پیناسه‌ی ئیمان

له ئه‌سلی زماندا: بریتیه له به راست دانان و دان پیداهیتان.

له زاراوی شهرعدا: بریتیه له بروا بوون له ناخی دل و دانپیداهیتان به زمان و جیه جیی کردنی (هه‌ر شتیکی که خواو پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرموویانه، به پیتی تواناو بو گونجان) به ئه‌ندامه‌کانی لاشه.

شایانی باسه، ئیمان لای ئه‌هلی عیرفان و عاریفان پیناسه‌ناکری، به‌لکو ئه‌زموون ده‌کری، وه‌ک له وه‌لامی پرسپاری که‌نجیک که له ئه‌بو حامدی غه‌زالی ده‌پرسی: ئایا پیناسه‌ی ئیمان چیه؟ ئه‌ویش ده‌لی: پۆله گیان! ئیمان پیناسه‌ناکری، به‌لکو ده‌چیزری.. ئه‌مه‌ش چه‌ندین فهرمایشتی صه‌حیحی له‌سه‌ره^(۱).

دیاره وه‌ک له ناوونیشانه‌که باس‌مان کردوه، ئیمان و پایه‌کانی، که‌واته: ئیمان پایه‌ی هه‌ن، به پیتی ئه‌وه‌ی له قورئان و له فهرمایشته صه‌حیحه‌کان به ئیمه‌ی که‌یشتوه:

خوای به‌رزو مه‌زن ده‌فهرموئ: ﴿لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ ..﴾ البقرة.

واته: چاکه‌کاری هه‌ر ئه‌وه نیه که پرووی خۆتان بکه‌نه لای پۆژه‌لات و پۆژئاوا، به‌لکو چاکه (چاکه‌ی) که‌سێکه بروا به خواو به پۆژی دواپی و فریشتان و کتیب و پیغه‌مبه‌ران بیتی..

(۱) عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ وَجَدَ بِهِنَّ طَعْمَ الْإِيمَانِ: مَنْ كَانَ اللَّهُ وَرَسُولَهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا، وَأَنْ يُحِبَّ الْمَرْءَ لَا يُحِبُّهُ إِلَّا لِلَّهِ، وَأَنْ يَكْرَهُ أَنْ يَعودَ فِي الْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْقَذَهُ اللَّهُ مِنْهُ، كَمَا يَكْرَهُ أَنْ يُفْذَقَ فِي النَّارِ، أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ ۲۶۲۴، وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

خوای بەرز لیڤەدا پینچ لە پایەکانی ئیمانمان بۆ باس دەکات کە بریتین لە: پڕواھیتان بە خوا، پۆژی دواى، فریشتەکان، کتیبە ئاسمانییەکان، پینغەمبەرەکان.

وہ لە سوننەتیش ئەم پڕواپەتە ھاتو، کە بە فەرموودەى جبریل مەشھوور، کاتیک جبریل پرسیار لە پینغەمبەر ﷺ دەکات، دەلێ: ھەوالم پیندە دەربارەى ئیمان؟ پینغەمبەرى خۆشەویستیش ﷺ لە پیناسەى ئیمان کە وەلامى پرسیارەکەى جبریلە ﷺ ئاوا دەفەرموێ:

۵- «عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: «الْإِيمَانُ: أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ، وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ، وَرُسُلِهِ، وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ»{^(۱)».

واتە: عومەرى کورێ خەتتاب ﷺ دەلێ: پینغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: ئیمان بریتە لەوەى پڕواپینى بە خوا، بە فریشتەکانى و، کتیبەکانى و، پینغەمبەرەکانى و، پۆژی دواى، وە ئیمان پینیت بە قەدەر بە چاک و بە خراپەو.

۶- «عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَوْمًا بَارِزًا لِلنَّاسِ، فَأَتَاهُ رَجُلٌ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَا الْإِيمَانُ؟ قَالَ: أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ، وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتَابِهِ، وَلِقَائِهِ، وَرُسُلِهِ، وَتُؤْمِنَ بِالْبَعْثِ الْآخِرِ»{^(۲)».

واتە: ئەبو ھورەیرە ﷺ دەلێ: پۆژیک پینغەمبەرى خوا ﷺ لە نێو خەلکدا لە شونینکى دیاردا، پیاویک ھاتە لای و گوتی: ئەى پینغەمبەرى خوا ﷺ ئیمان چییە؟ پینغەمبەرىش ﷺ فەرمووی: ئیمان ئەوەیە پڕواپینى بە خوا بە فریشتەکانى و، کتیبەکەى و، بە گەشتنەو پینى و، بە پینغەمبەرەکانى و، پڕواش پینیت بە زیندووونەو (پۆژی دواى).

(۱) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۸.

(۲) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۴۴۹۹، وَمُسْلِمٌ: ۱۰۶.

جیئێ سەرنجە!

پایەیی شەشەم کە بڕوانە (قەزاو قەدەر)ە، لە هیچ شوێنێکی قورئاندا نەھاتووە، کە بە شێک یێت لە ئیمان! ئەمەش پەنگە جیئێ پرسیار بێ لای ھەندێ کەس، وەلامە کە ی ئەو ھە: ١٩

لەبەر ئەو ھێ ئیمان بە (قەزاو قەدەر) بڕیتە: لە ئیمان بە زانیاری خواو، بە توانای خواو، بە ویستی خواو، بە ھیکمەت و دادگەریی خواو.. کەواتە: ئیمان بە خوا، ئیمان بە قەزاو قەدەریش دەگریتە خۆی، بۆیە خۆی زاناو شارەزا باسی نەکردووە لە ئایەتەکاندا نەھاتووە.

خۆتێنەری خۆشەویست:

دوای ئەو ھێ زانیان ئیمان شەش پایەیی ھەبە، پێویست دەکات، بە کورتی و گوشرای باسی ھەر یەکیک لە پایەکانی ئیمان بکەین و چەند فەرموودەیی کیشیان دەر بارە بێنێنەو:

﴿ بڕواھێنان بە خوا ﷻ ﴾

کە دەڵێن: دەبێ بڕوامان بە خوا ھەبێ، واتە: لە ناخی دڵمان ھەو بڕوامان وایە کە خوا ھەبە، پێش ئەو ھێج کەس و ھێج شتێک بوونی نەبوو، و ھەرچی لە ئیستائو پێش ئیستائو دوای ئیستائو دی، بوونەکیان لە خۆی بێ سەرەتاو کۆتا وەرگرتووە، خۆی تعالی خۆی سەرەتایەکی نەبوو، بۆ بوون، تاکو کاتی بەدینە پال و بڵێن لە فلان کاتە بوو، و ھێ شوێنیش نەبوو تاکو بگوترێ: خۆی تعالی لە فلان شوێن بوو، چونکە کات و شوێن بە نسبەت ئێمەو ھەن، بەلام بە نسبەت خۆی بێ وێنەو ھێج شتێک نیە بە ناوی کات و شوێنەو، لەبەر ئەو ھێ خۆی دروستکاری کات و شوێنە،

که‌واته: کاتیک خوا هه‌بووه، نه کات و نه شوین و جوودیان نه‌بووه، تا‌کو
خوای به‌رز پال‌دیرته لایان، وه‌ک شاعیریک ده‌لی:

مَنْ أَيْنَ آيْنِ يُنْتَمِي إِلَيْهِ مَتَى مَتَى حَتَّى أَتَى عَلَيْهِ

شوین له کوئی بوو تا‌خوای پال‌دیرته‌لا
کات که‌ی هه‌بوو تا به‌سەر خوا تێه‌پ‌بووی

بێگومان له دوا‌ی دنیا تیک‌چوون و زیندوو کردنه‌وه‌ی مردووان بو
لێرسینه‌وه له‌گه‌ڵ کردنیان و، په‌وانه‌کرانی چاکه‌کاران بو به‌هه‌شت و
خراپه‌کاران بو دۆزه‌خ هه‌ر ده‌مین.

که‌واته: خوای بێ وینه یه‌که‌م و بێ کۆتاییه، زیندوووه‌و راگری گشت
کاروباریکه، دروستکاری هه‌موو شتیکه، هه‌موو که‌سیک و شتیک پێویستیان
به‌و هه‌یه‌و، نه‌و پێویستی به‌غیری خۆی نیه، نه‌که‌سی لێ بووه‌و، نه‌ له
که‌س بووه، به‌هیچ جوړیک هاو‌وینه‌و هاوتای نیه، تا‌ک و ته‌نیا‌یه، هه‌ر نه‌و
په‌رستراو په‌روه‌ردگاری به‌هه‌قه، وه‌ له‌ سیفه‌ته‌کانی دا به‌پاک گیراوه‌و به
هیچ جوړیک له‌ دروستکراوه‌کانی ناچیت، ده‌بێ ئیمانمان به‌و ناوو سیفه‌تانه‌ی
هه‌بیت وه‌ک له‌ قورئان و فەرمووده‌ راست و دروسته‌کاندا هاتوون.

پێغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویست ﷺ ده‌رباره‌ی ناوو سیفه‌ته‌کانی خوای به‌رز
ئه‌مه‌ی لێ گیردراوه‌ته‌وه:

۷- اِغْنِ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِنَّ لِلَّهِ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ
أَسْمَاءً، مِائَةً إِلَّا وَاحِدًا مِنْ أَحْصَاهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ».

(۱) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ فِي: ۵۴ كتاب الشروط: ۸۱ باب ما يجوز من الاشتراط وفي: ۸۰ كتاب الدعوات:
۶۸ باب لله مائة اسم غير واحد، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، ثُمَّ بَابُهُ تَه دَه قَاو دَه ق له كَتِيبِي
(پێگای صالح بوون و به‌ره‌و خوا چوون) وه‌رگیراوه.

واتە: ئەبو ھورەيرە ر.ھ دەلى: پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموويەتى: بىگومان
خوا نەوھدو نو (۹۹) ناوى ھەيە، سەد جگە لە يەكەك، ھەر كەسەك
بىانژمىرى دەچىتە بەھەشت.

﴿ ۹۹ ﴾ ناوھەى خواى بەرز، بە كوردى

بە بەزەيى، بەخشندە، پاشا، پاك، بى عەيب، بى پەلە، دلىاكەر، بە
راستدانەر، بەسەرپاگەيشتوو، زال و دەستەلاتدار، بالادەست، ناچاركەر،
خو بەگەورە زان، دروستكەر، بنیادنەر، بەدیھنەر، وینەكیش، لیوورده،
گەردنكەچكەر، بەخشەر، رۆزى دەر، دەروو كەرەو، زانا، لیگرەو،
ویكھینەر، فراوانكەر، دانەوین، نزمكەر، بلندكەر، زالکەر، عزیزەت بەخش،
زەبوونكەر، مل پى كەچكەر، بیسەر، بینەر، فەرمانەر، ھوكمەر، دادگەر،
چاكە كارى پەنھان، وردبین و شارەزا، ھەوالدەر، ھیدی و مەند، ئارام،
مەزن، لیوورده، گوناخ پۆش، ستایشكەر، سوپاس گوزار، بەرز، گەورە،
پارێزەر، بژیو گەیین، دەستەلاتدار، لیپسەرەو، سیفەت بەرز، پایە بەرز،
بەریز، ریزگر، چاودی، وەلامدەرەو، فراوان، كاربەجى، لیزان،
بەندە دۆست، خووشویستراو، پایە بەرز، خاوەن شكۆ، زیندوو كەرەو،
نیرەر، ئاگادار، ئامادە، پایەدار، راست، كارپى سپىراو، پشت و پەنا، بە
توانا، بەھیز، قایم، دۆست، یاریدەدەر، سوپاس كراو، شایستەى سوپاس،
ژمىرەر، پەیداكەر، گپەرەو، زیندوو كەرەو، ژینەر، مرینەر، زیندوو
مشووركپەر، راوہستاو، ھەر ھەبوو، خاوەن پایەى بەرز، یەك، تاك،
تەنیا، بى نیازو جى نیاز، توانادار، خاوەن سەرچاوەى توانا، پىشخەر،
دواخەر، یەكەمین، دوامین، دیار، ئاشكرا (واتە: زۆر ڤوون و ئاشكرايە
بە سیفەتەكانى)، پەنھان (ون و نادیارە بە زاتى خو، لە دنیا زاتى خوا
نابینى)، سەرپەرشتىكار، زۆربەرز، خو بەرزگر، چاكەكار، تۆبە وەرگر، تۆلە

ستین، چاوپوشیکەر، میهره‌بان، خاوه‌ن مولک، خاوه‌ن پایه‌ی به‌رزو ریز، دادپه‌روه‌ر، کۆکه‌روه‌ه، ده‌وله‌مه‌ند، ده‌وله‌مه‌ندکەر، بی‌نیازکەر، به‌رگر، پیشگیریکەر، زیان‌گه‌یین (به‌ دوژمن و ناحه‌زانی)، سوودگه‌یین (به‌ دۆست و خو‌شه‌ویسته‌کانی)، پرووناکی، ری‌پیشانده‌ر، داهیتنه‌ر، بی‌وینه، هه‌رماو، میراتگر، کارزان، شاره‌زاکەر، ئارامگر، هه‌روه‌ها له‌ فەرمايشتيکدا پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئاوا وه‌سف و پیناسه‌ی خوا‌ی به‌رزو مه‌زغان بو‌ ده‌کات، ده‌فه‌رموئ:

۸- اَعَنْ اَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَامَ فِينَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِخَمْسِ كَلِمَاتٍ فَقَالَ: «إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لَا يَنَامُ، وَلَا يَنْبَغِي لَهُ أَنْ يَنَامَ، يَخْفِضُ الْقِسْطَ، وَيَرْفَعُهُ، يُرْفَعُ إِلَيْهِ عَمَلُ اللَّيْلِ قَبْلَ عَمَلِ النَّهَارِ، وَعَمَلُ النَّهَارِ قَبْلَ عَمَلِ اللَّيْلِ، حِجَابُهُ النَّورُ» وَفِي رِوَايَةٍ أَبِي بَكْرٍ النَّارُ "لَوْ كَشَفَهُ لَأَحْرَقَتْ سُبْحَاتٍ وَجْهَهُ مَا انْتَهَى إِلَيْهِ بَصَرُهُ مِنْ خَلْفِهِ" (۱).

واته: ئەبو موسا ر.ه.ه. ده‌لت: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ نێوماندا هه‌لسا به‌ گوتنی پێنج وشه‌و فەرمووی: بیکومان خوا‌ی زāl و پایه‌ به‌رز ناخه‌وئ، وه‌ ناشگونجی که‌ بخه‌وئ، ته‌رازوو نزم ده‌کات و به‌رز ده‌کات، کرده‌وه‌ی شه‌و پیش‌پوژی بو‌ لای به‌رز ده‌کریته‌وه‌، کرده‌وه‌ی پوژیش پیش‌شه‌وی بو‌ لا به‌رز ده‌کریته‌وه‌، په‌رده‌ی خوا پرووناکیه‌، (وه‌ له‌ پریوابه‌تی ئەبو به‌کردا ده‌لت: ئاگره‌)، ئەگەر خوا په‌رده‌که‌ی لاب‌دات پ‌رشنکه‌کانی پرووی خوا هه‌رچی له‌ حوکمی ئەندازه‌ی بینینی خوادایه‌ هه‌مووی ده‌سووتینئ (واته: گشت بو‌ونه‌وه‌ر ده‌سووتینئ، چونکه‌ بینینی خوا سنوری نیه‌و گشت شتی‌ک ده‌گریته‌وه‌، به‌لام له‌که‌ل ئەوه‌ش ئەم سوتانه‌ هه‌لده‌گرئ له‌سه‌ر به‌هه‌شتیان کاتی خۆیانیان پ‌یشان ده‌دات).

له راستییدا ئیمان به ناوو سیفه ته‌کانی خوای به‌رز عه‌قیده‌یه کی چه‌سپاوو دامه‌زراو به ئینسان ده‌به‌خشی و وای لیده‌کات له زۆر هه‌ورازو نشیوان له‌سه‌ر پیتی خۆی رابوه‌ستی و به‌رده‌وام بیت.

خوینه‌ری به‌ریز!

ئا لیره‌دا هۆکاری نه‌توانینی بینینی خوای په‌روه‌ردگارمان له دنیا‌دا بو ده‌رده‌که‌وی! که‌واته: ئیمه به‌م جه‌سته خاکیه‌وه، هه‌رگیزو هه‌رگیز ته‌حه‌ممولی بینینی خوا ناکه‌ین، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی که ئه‌گه‌ر خوای په‌روه‌ردگار خۆی پیشانی ئیمه‌دا بووایه، ئه‌و کاته ئیمه له‌وه ده‌رده‌چووین تا‌قی بکریینه‌وه، وه له راستییشدا ئیمان به خوا کاتیک دیته دی که خوا په‌نه‌ان بێ و نه‌بیزی، وه به دنیایی شتیک که بیبینی، ئیمان پێ بوون زۆر ئازایه‌تی نه‌ و، ناکرێ به تا‌قیکردنه‌وه دابزی.

له کۆتایی ده‌لیم: خوای تعالی ئه‌گه‌رچی خۆی لێ په‌نه‌ان کردووین، به‌لام هه‌زاران نیشانه‌و ئایه‌ت و به‌لگه‌و موعجیزه‌ی دره‌وشاوه‌ی هه‌ن، که ده‌توانین وه‌ک پۆزی پرووناک خوای په‌روه‌ردگاریان تیدا به‌دی بکه‌ین، وه‌ک شاعیر ده‌لێ:

وَفِي كُلِّ شَيْءٍ لَّهُ آيَةٌ تَدُلُّ عَلَى أَنَّهُ وَاحِدٌ

له هه‌ر شتیکدا نیشانه‌ک هه‌یه به‌لگه‌ن له‌سه‌روه‌ی که یه‌ک خوا هه‌یه
دوای ئه‌وه، که ئیمه ده‌زانین ئه‌و خوایه به‌رزو مه‌زنه‌مان هه‌یه، به‌و هه‌موو سیفه‌ته‌ جوان و چاک و کاملانه‌وه، زۆر گرنگ و پێویسته‌ بزانی‌ن چ ئه‌رك و مافیکی بو داناوین؟ وه له ئه‌نجامی جیبه‌جێ کردنی ئه‌ركی سه‌ر شا‌مان وه‌ک ماف، چ پاداشتیکی بو داناوین.

خواه‌ی ده‌وی لیمان؟ وه چیمان پی‌ ده‌به‌خشی؟

۹- {عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يَا مُعَاذُ، أَتَدْرِي مَا حَقُّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ؟»، قَالَ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: «أَنْ يُعْبَدَ اللَّهُ وَلَا يُشْرَكَ بِهِ شَيْءٌ»، قَالَ: «أَتَدْرِي مَا حَقُّهُمْ عَلَيْهِ إِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ؟»، فَقَالَ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: «أَنْ لَا يُعَذِّبَهُمْ»^(۱).

واته: موعازی کوری جه‌به‌ل ﷺ ده‌لی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەرموویه‌تی: نه‌ی موعاز، نایا ده‌زانی مافی خوا به‌سه‌ر به‌نده‌کانیه‌وه چیه‌ی؟ ده‌لی: منیش گوتم: خواو پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی زاناترن، فەرمووی: نه‌وه‌یه که‌وا به‌ جوانی بی‌هرستی و هیچ‌هاوبه‌شیکی بو‌بریار نه‌دات. فەرمووی: نایا ده‌زانی مافی نه‌وان به‌سه‌ر خواوه‌ چیه‌ی، نه‌که‌ر نه‌وه‌یان نه‌نجامدا کرد؟ گوتم: خواو پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی زاناترن، فەرمووی: (مافیان به‌سه‌ر خوا) نه‌وه‌یه که‌وا هیچ‌سزایه‌کیان نه‌دات.

۱۰- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يَأْتِي الشَّيْطَانُ أَحَدَكُمْ فَيَقُولُ: مَنْ خَلَقَ كَذَا؟ مَنْ خَلَقَ كَذَا؟ حَتَّى يَقُولَ: مَنْ خَلَقَ رَبَّكَ؟ فَإِذَا بَلَغَهُ، فَلْيَسْتَعِذْ بِاللَّهِ وَلْيَنْتَهْ»^(۲).

واته: نه‌بو هوره‌یره ﷺ ده‌لی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەرموویه‌تی: شه‌یتان دیتنه‌ لای یه‌کیکتان، ده‌لی: نه‌مه‌ کئی دروستی کردوه؟ نه‌دی نه‌مه‌یان کئی دروستی کردوه؟ هه‌تا ده‌لی: کئی په‌روه‌ردگارتی دروستی کردوه؟ جا نه‌که‌ر که‌یشته‌ نه‌و راده‌یه، با نه‌و مرو‌فه‌ په‌نا بگرتی به‌ خواو (بلی: آعوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) واز بیتنی.

(۱) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۱۵۴.

(۲) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۳۱۰۲، وَمُسْلِمٌ: ۱۳۴.

برواهيټان به‌فريشته‌كان

٢٥

مه‌به‌ست ئه‌وه‌يه‌ برۆا به‌يئزى به‌ سه‌رجه‌م فريشته‌كان، چ ئه‌وانه‌ى ناويان هاتوه‌، چ ئه‌وانه‌ى ناويان نه‌هاتوه‌، برۆامان وابى‌ خواى به‌رزو مه‌زن: فريشته‌كانى دروست كردوون، ئه‌وانيش به‌نده‌ى خوان، له‌ نوور دروست كراون، خاوه‌ن هه‌ستن، به‌ ئيش و كارىك پييان سپي‌دراوه‌، هه‌لده‌ستى زۆر به‌ رىك و پىكى و بى‌ دواكه‌وتن، شوئنى نيشته‌جى بوون و مانه‌وه‌يان ئاسمانه‌، دروستكراوانىكى زۆر گه‌وره‌و تايه‌تن، خاوه‌ن بالى و گه‌شت ده‌كه‌ن، سه‌رپيچى فهرمانه‌كانى خوا ناكه‌ن، ژماره‌ى باله‌كانيان جياوازه‌ له‌ فريشته‌يه‌ك بۆ يه‌كيكى ديكه‌، هه‌يه‌ دوو بالى هه‌ن، هه‌يه‌ سى بالى هه‌ن، جبريل شەش سه‌د بالى هه‌يه‌، زۆر زۆر جوان و خاوه‌ن شه‌رم و حه‌يان، توانايان هه‌يه‌ له‌سه‌ر شي‌وه‌ى غه‌يرى حه‌قيقى خويان خو رابنوئىن، به‌ پيى ئه‌و كارەى پيى هه‌لده‌ستن، به‌نده‌ى زۆر به‌ريزو، هه‌ره‌ نزيكن له‌ خواى به‌رز، نه‌ نيترن، نه‌ مي‌ن و، به‌ هيچ شي‌وه‌ك هاوسه‌رگيرى ناكه‌ن و ژماره‌يان زياد ناكات، نه‌ ده‌خۆن و نه‌ ده‌خۆنه‌وه‌، به‌لكو هه‌ميشه‌ له‌ ته‌سبيح و زيكر و يادى خواى تعالى دان، هه‌ميشه‌ له‌ ژي‌ر ترس و فهرمانى خوادان و به‌ هيچ جوړىك سه‌رپيچى خوا ناكه‌ن، به‌ پيچه‌وانه‌ى مرو‌ف، ژماره‌يان له‌ لاي مرو‌ف نه‌زانراوه‌، هه‌ر خوا ده‌زانى چه‌ندن.

ناوى هه‌ندىك فريشته‌ و ئه‌ركه‌كانيان

يه‌ك: هه‌يانه‌ تايه‌ت به‌هيټانى (وحي) سرووش له‌لايه‌ن خواوه‌ بۆ پيغه‌مبه‌ره‌كانى خوا، ئه‌ويش (جبريل الامين)ه‌.

دوو: هه‌يانه‌ تايه‌ته‌ به‌ باراندى باران و، هيټان و بردنى هه‌وره‌كان، ئه‌ويش (ميكال) يان (ميكائيل)ه‌.

سَ: هه‌یانه تاییه‌ته به لیدانی نه‌فخی صووری دنیا تیکچوون و زیندوو کردنه‌وه‌ی دروستکراوه‌کان، ئه‌ویش (إسرافیل)ه.

چوار: هه‌یانه تاییه‌ته به کیشانی پرووحه‌کان، وهك (ملك الموت) و ئه‌وانه‌ی له‌گه‌لین له فریشته به‌پ‌ریزه‌کان.

پینچ: هه‌یانه تاییه‌ته به نووسین و تۆمار کردنی کرده‌وه باش و خراپه‌کانی مروّف، ئه‌وانیش: (الکرام الکاتبون)ن، ئه‌و فریشته‌ی لای راست چاکه ده‌نووسی، وه فریشته‌ی لای چهپ خراپه ده‌نووسی.

شه‌ش: هه‌یانه هه‌میشه به دوامانه‌وه‌ن، وه شوین و جیگه‌شیان ده‌گوپن له پروژو شه‌ویکدا، له دوو کاتی دیاری کراودا، ئه‌وانیش: له دوا‌ی نو‌یژی به‌یانی و، له دوا‌ی نو‌یژی عه‌سر.

حه‌وت: هه‌یانه فریشته‌ی گه‌پ‌رۆکن، له‌سه‌ر زه‌وی ده‌گه‌پ‌رین به دوا‌ی مه‌جلیسی خویندنی قورئان و فرموده‌و زیکرو ... هتد.

هه‌شت: هه‌یانه ئه‌رکی پاراستنی مروّفه له کاتی خه‌وتووپی و به‌ناگایی و له‌گشت حاله‌ته‌کانی دیکه.

نۆ: هه‌یانه تاییه‌تن به تاقیکردنه‌وه‌و پرسیار کردنی نیو گوپ ئه‌وانیش: (منکر و نکیر)ن.

ده: هه‌یانه تاییه‌تن به کاروباری به‌هه‌شت که (خزنة الجنة)ن، وه له پیش هه‌مووشیانه‌وه فریشته (رضوان)ه.

یازده: هه‌یانه تاییه‌تن به کاروباری دۆزه‌خ، که (خزنة النار)ن، وه له پیش هه‌مووشیانه‌وه فریشته (مالک)ه.

دوا‌زده: هه‌یانه له کاتی جه‌نگ و جیهاد هاوکاری گروپ و کۆمه‌لی ئیماندارانی تیکۆشه‌ری راسته‌قینه ده‌که‌ن.

چهند فهرمایشتیک له‌بارهی فریشته‌کان

۱۱- {عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «خُلِقَتِ الْمَلَائِكَةُ مِنْ نُورٍ، وَخُلِقَ الْجَانُّ مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ، وَخُلِقَ آدَمُ مِنْ مِمَّا وَصَفَ لَكُمْ»^(۱).

واته: عایشه (خوا لئی پازی بن) ده‌لن: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: فریشته له پرووناکی دروست کراون، وه جنه‌کانیش له ناگر دروست کراون، وه ئاده‌میش له‌وه دروست بووه که بۆتان باسکراوه، (ئه‌ویش بریتیه له قور، قورپش بریتیه له ئاو + خوّل).

۱۲- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «يَتَعَاقَبُونَ فِيكُمْ مَلَائِكَةٌ بِاللَّيْلِ وَمَلَائِكَةٌ بِالنَّهَارِ، وَيَجْتَمِعُونَ فِي صَلَاةِ الْفَجْرِ وَصَلَاةِ الْعَصْرِ، ثُمَّ يَعْرُجُ الَّذِينَ بَاتُوا فِيكُمْ، فَيَسْأَلُهُمْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِهِمْ: كَيْفَ تَرَكْتُمْ عِبَادِي؟ فَيَقُولُونَ: تَرَكْنَاهُمْ وَهُمْ يُصَلُّونَ وَأَتَيْنَاهُمْ وَهُمْ يُصَلُّونَ»^(۲).

واته: ئه‌بو هوره‌یره ر‌ه ده‌لن: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: هه‌ندیك فریشته به‌پروژو هه‌ندیك فریشته به‌شه‌و به‌دواتانه‌وه‌ن (چاودی‌رن به‌سه‌رتانه‌وه)، وه هه‌ر کۆمه‌له‌ فریشته‌ك کۆده‌بنه‌وه‌و ده‌گه‌نه‌یه‌کدی له نوێژی به‌یانیان و نوێژی عه‌س‌ردا، جا ئه‌و فریشته‌ی که شه‌و له‌لاتان بوون سه‌رده‌که‌ون (بۆ لای خوا) لییان ده‌پرسن: هه‌رچه‌نده به‌خو‌ی باشت‌ر حالیان ده‌زانن، ده‌فه‌رمو‌ی: ئه‌و به‌ندان‌ه‌ی من چیان ده‌کرد که جیتان هیش‌تن؟ ده‌لن: که تیمه‌ چووین بۆ لایان نوێژیان ده‌کرد، که هاتینه‌وه‌ش هه‌ر نوێژیان ده‌کرد.

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۲۵۲۳۵، وَمُسْلِمٌ: ۲۹۹۶.

(۲) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۵۳۰، وَمُسْلِمٌ: ۱۴۶۴.

۱۳- اَعَنْ اَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ عَنْهُ اَنْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «لَا يَزَالُ الْعَبْدُ فِي صَلَاةٍ مَا كَانَ فِي مُصَلَّاهُ يَنْتَظِرُ الصَّلَاةَ، وَيَقُولُ الْمَلَايِكَةُ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ، اللَّهُمَّ ارْحَمْهُ حَتَّى يَنْصَرِفَ أَوْ يُحْدِثَ»^(۱).

واته: ئەبو ھورەیرە ر.ھ دەلێ: پێغەمبەری ﷺ خوا ﷻ فەرموویەتی: بەردەوام بەندە لە نێو نوێژ دایە (یانی: وەك ئەوە وایە كە نوێژ بكات) مادام لە شوێنی نوێژ كردنی بێ، وە چاوەڕوانی نوێژ بكات، وە فریشتەكانیش دەلێن: خوایه! لێی خوشبە، خوایه! پەحمی پێ بكە، هەتا شوێنەكەى جێ دەهێلێ، یاخود دەست نوێژی نامێنێ.

برواھێنان بە کتیبە ئاسمانییەکان

بروامان ھەیه بە سەرچەم ئەو کتیبانەى خواى زاناو شارەزا بۆ پێغەمبەرەکانى خۆى ناردوون، سەلآت و سەلام لەسەر بێت، کتیبەکانیش وەك: (التوراة، الإنجيل، الزبور، القرآن)، وە ھەموو ئەو کتیبانەى دیکەش كە ناویانمان بۆ باس نەکراون، باشتەرى ئیمان و برۆا ھەبوونیش بە کتیبى خواى مەزن، ئەو ھەیه كە ئیماندار پەروەشت و ئەخلاقیكى قورئانى ھەبێت، وە پێویستە بروامان ھەبێ بەو ھى ھەرچى تێیاندا بوو لە سەرەتای ناردنیان ھەق بوو، دواتر جگە لە قورئان ھەموو دەستکاریی کراون و شیۆتێراون: ئەو ھش لەبەر ئەو ھى خواى پەروەردگار لە چەند ئایەتێك فەرموویەتی: ﴿وَقُلْ ءَامَنْتُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيَّ مِنْ كِتَابِ رَبِّى ۚ وَالْحَقُّ يَوْمَ الْحِسَابِ﴾. ھەروەھا لەبەر ئەو ھى فەرموویەتی: ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾. الحجر.

ناوی پیغہمبہران و کتیہکانیان

۲۹

یہک: تہورات دابہزیوہ بۆ پیغہمبہر موسا علیہ السلام وہک خوا دہفہرموی:
﴿وَكُتِبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَابِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ﴾ (۱۱۵) ﴿الأعراف﴾.

ہہروہہا خوا ی پہروہردگار دہفہرموی: ﴿نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ﴾ (۲) ﴿آل عمران﴾.

دوو: ئینجیل دابہزیوہ بۆ پیغہمبہر عیسا علیہ السلام وہک خوا دہفہرموی:
﴿وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَرِهِم بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ﴾ (۶۶) ﴿المائدة﴾.

سی: زہبوو پ دابہزیوہ بۆ پیغہمبہر داوود علیہ السلام وہک خوا دہفہرموی:
﴿وَأَتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا﴾ (۵۵) ﴿الاسراء﴾.

چوار: صوحوفہکانی کہ دابہزیتراون بۆ ئیبراہیم و موسا (علیہما السلام)،
وہک خوا دہربارہیان دہفہرموی: ﴿إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ﴾ (۱۸) ﴿صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ﴾ (۱۱) ﴿الأعلى﴾.

پینج: جا خوا ﴿نَزَّلْنَا نَارًا﴾ (۱۱۲) ﴿الشعراء﴾. دہفہرموی: ﴿وَلَنُزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (۱۱۳) ﴿الشعراء﴾. ﴿نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ﴾ (۱۱۴) ﴿الشعراء﴾. ﴿عَلَىٰ قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ﴾ (۱۱۵) ﴿الشعراء﴾. ﴿بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ﴾ (۱۱۶) ﴿الشعراء﴾.

چند فهرمايشتيك له‌باری كتيبه ناسمانيه‌كان

۲۰

۱۴- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فِي التَّوْرَةِ، وَلَا فِي الْإِنْجِيلِ، وَلَا فِي الزَّبُورِ، وَلَا فِي الْفُرْقَانِ مِثْلَهَا وَإِنَّهَا لِلْسَّبْعِ مِنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ الَّذِي أُعْطِيَتْهُ»^(۱).

واته: نه‌بو هوپره‌یه رضی الله عنه ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: سویند به‌و که‌سه‌ی گیانی منی به‌ده‌سته، خوا‌ی زال و پایه‌دار نه له ته‌ورات و نه له ئینجیل و، نه له زه‌بوورو، نه له فورقاند (واته: قورنات) وینه‌ی سووره‌تی (فاتیه‌ه) نه‌ناردوته خوار، نه‌ویش بریتیه له حه‌وت ثایه‌ته دووباره کراوه‌کان و قورناتی مه‌زن که پیم به‌خشراون (که بریتیه له فاتیه‌ه).

۱۵- {عَنْ وَائِلَةَ بِنِ الْأَسْقَعِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ: «أُعْطِيتُ مَكَانَ التَّوْرَةِ السَّبْعِ، وَأُعْطِيتُ مَكَانَ الزَّبُورِ الْمِثْنَيْنِ، وَأُعْطِيتُ مَكَانَ الْإِنْجِيلِ الْمَثَانِي، وَفُضِّلْتُ بِالْمُقْصَلِ»^(۲).

واته: وائیله‌ی کوپری نه‌سقه‌ع رضی الله عنه ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرموویه‌تی: له شوینی ته‌ورات سووره‌تی به‌قه‌ره‌و ئالی عیمران و نیسائ و مائیده‌و نه‌نعام و نه‌عرف و نه‌نفال و ته‌وبه‌م پیبه‌خشراوه، (هه‌ندی‌کیش ده‌لین: مه‌به‌ست له "سبع" سووره‌تی فاتیه‌ه‌یه)، وه له شوینی زه‌بوور نه‌و سووره‌تانه‌م پیبه‌خشراوه که ژماره‌یان ده‌گاته سه‌د ثایه‌ت، وه له شوینی ئینجیل سووره‌تی فاتیه‌ه‌م پیدراوه، وه فه‌زلی زیاترم پئ دراوه به‌پیدانی سووره‌ته کورته‌کان

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۸۶۶۷، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۲۸۷۵، وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالنَّسَائِيُّ فِي الْكَبَرِيِّ: ۱۱۲۰۵، وَأَبُو

يَعْلَى: ۶۴۸۲.

(۲) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ ۱۷۰۲۳، تَعْلِيقُ شَعِيبِ الْأَرْنَؤُوط: إِسْنَادُهُ حَسَنٌ.

(واته: قورټان تا ده گاته سوورټه کورته کان جیگه ی گشت کتیبه کانی تری ناسمانی پر ده کاته وه، نه وه ی تری شی که ده میتیته وه له سوورټه گچکه کان زیاده یه به سهر نه وانه وه).

برواهیټان به پیغه مبه رانی خوا

۱- برومان هه بی به وه که خوی به به زه یی بو هه موو گه ل و نوممه ټیک پیغه مبه ریک یان زیاتری ناردوون، داویان له خه لک کردوه به تنها خوا به رستن، وه واز له په رستن ی غه یری خوا به ټینن: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ (۲۱) النحل.

۲- بروا بوون به هه موو نه و پیغه مبه رانه ی که ناویان هاتوه له قورټان و فہرموودہ ی صه حیج، وه ک: (آدم، نوح، وادریس، و ابراهیم، و اسحاق، و یعقوب، و داود، و سلیمان، و ایوب، و یوسف، و موسی، و هارون، و زکریا، و یحیی، و عیسی، و الیاس، و اسماعیل، و الیسع، و یونس، و هود، و صالح، و لوط، و شعیب، و ذو الکفل، و خاتم النبیین محمد)، نه وانه بیست و پینج پیغه مبه رن صه لات و سه لامی خویان له سهر.

وه هه روه ها بروا هیټان به و پیغه مبه رانه ش که ناویانمان بو باس نه کراوه، وه ک خوی به رز ده فہرموی: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَن قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَّن لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَّسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِتَايَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ (۷۸) غافر.

۳- بروا هیټان به وه ی که موحه ممه د ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الذِّكْرُ﴾ کوتا پیغه مبه ره و دوی نه و هیچ پیغه مبه ریک ی دیکه نایه ت، وه ک خوا په روه ردگار ده فہرموی: ﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾ (۱۰) الأحزاب.

۴- دەبى پروامان به‌وه هەبىت ئەو پىغەمبەرە پاىە بەرزانه هەرچى پىيان سپىردراوه لەلايەن خواوه، هەر هەموويان وەك خۆى گەياندو، بى ئەوهى هىچى لى زىاد، يان كەم بکەن لەلايەن خۆيانەوه، وەك خۆاى زاناو پەنهانزان دەفەرموى: ﴿فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلَعُ الْمُسِيءُ﴾ ۲۰. ﴿النحل.

به گشتى دەربارەى پىغەمبەران سى فەرمووده دىنینه‌وه:

۱۶- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَا مِنْ نَبِيٍّ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ إِلَّا وَقَدْ أُعْطِيَ مِنَ الْآيَاتِ مَا آمَنَ عَلَى مِثْلِهِ الْبَشَرُ، وَإِنَّمَا كَانَ الَّذِي أُتِيَتْهُ وَخِيَا أَوْحَاذُ اللَّهِ إِلَيَّ، فَأَرْجُو أَنْ أَكُونَ أَكْثَرُهُمْ تَابِعًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ» ۱}

واتە: ئەبو ھورەیرە رەزى اللہ عنہ دەگىریتەوه: پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموویەتى: هىچ کام لە پىغەمبەران نەبووه، حەتەن خوا بەلگەو موەجیزەى واى پىداوه، كە مرووف (ى حەق وىست) ئىمانى پى دەھىتى (بەلگەكان باى ئەوه بوون ئىمان بىتىن، ئەگەر وىستى ھىدايەتیا بوبى)، ئەوهى بە منىش دراوه وەحیە (واتە: قورئانە) خوا بوى سرووش کردووم، ئومىدەوارم لە پروژى دواى دا زۆرىنەیان شوینکەوتەى من بن.

۱۷- {عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أُعْطِيتُ خَمْسًا، لَمْ يُعْطَهُنَّ أَحَدٌ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ قَبْلِي: نَصَرْتُ بِالرُّعْبِ مَسِيرَةَ شَهْرٍ، وَجُعِلَتْ لِي الْأَرْضُ مَسْجِدًا وَطَهُورًا، فَأَيُّمَا رَجُلٍ مِنْ أُمَّتِي أَدْرَكْتُهُ الصَّلَاةَ فَلْيُصَلِّ، وَأَحَلَّتْ لِي الْمَغَانِمُ، وَلَمْ تَحِلَّ لِأَحَدٍ قَبْلِي، وَأُعْطِيتُ الشَّفَاعَةَ، وَكَانَ النَّبِيُّ يُبْعَثُ إِلَى قَوْمِهِ خَاصَّةً، وَبُعِثْتُ إِلَى النَّاسِ عَامَّةً» ۲}

واتە: جابرى كورى عەبدوللا (خوا لىيان پارى بى) دەلتى: پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموویەتى: پىنج شتم پىدراوه، لە پىش مندا بە هىچ يەكك لە

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۸۴۷۲، وَابْنُ خَرَّازٍ: ۴۶۹۶، وَمُسْلِمٌ: ۱۵۲.

(۲) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۳۳۸، وَمُسْلِمٌ: ۵۲۱.

پێغەمبەرەکان نەدران: بە ھۆی ترس خراوە دڵی دوژمنەووە سەرخراوم (بە ئەندازەى) مانگە ڕێشە، وە زەویم بۆ کراوە بە مزگەوت و بە پاککەرەووە، وە ھەر پیاویک لە ئۆممەتى من کاتى نوێژ ھات با نوێژ (لەسەر زەوى) بکات، وە دەستکەوتەکانى جەنگم بۆ ھەڵال کراون کە پێش من بۆ یەك کەس ھەڵال نەبوو، وە شەفاعەتم پێدراو، وە ھەر پێغەمبەرێک بۆ گەلەکەى خۆى دەنێردرا، بەلام من بۆ تێکرای خەلکى نێردراوم.

١٨- إِنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، يَقُولُ: «أَنَا أَوَّلُ النَّاسِ بِإِذْنِ مَرْيَمَ، وَالْأَنْبِيَاءِ أَوْلَادَ عِلَاتٍ، لَيْسَ بَيْنِي وَبَيْنَهُ نَبِيٌّ»^(١).

واتە: ئەبو ھورەیرە رەزەوێ: دەلى: گوتم لە پێغەمبەرى خوا ﷺ بوو دەیفەرموو: من نزیکترینى خەلکیم بە عىسای کورێ مەریەم، پێغەمبەرەکان ھەموویان بران (لە بابێکەن)، وە ھىچ پێغەمبەرێک لە نێوان من و ئەودا (عىسا) نە.

برواھێتان بە پوژى دواى

برواھێتان بە پوژى دواى، دیارە پوژى دواى لەو کاتەووە دەست پێدەکات گشت خەلک لە گۆرەکانیان دەردەھێنرێن و دەبردێن بۆ لى پرسینەووە، وە پاداشت دانەووەیان لەسەر چاکەکان و سزادانیان لەسەر خراپەکانیان، دەبێ بپوای تەواومان ھەبێ بەووە کە خواى بالادەست گشت مەرووفەکان زیندوو دەکاتەووە، بۆ ئەو مەبەستەى باسمان کرد. بێگومان لەم پوژەدا ھەموو خاوەن مافەکان مافەکانیان بە تەواوترین شێوە وەردەگرن، بەھەشتیەکان پەوان دەکێن بۆ بەھەشت و دۆزەخیەکانیش شوێر دەکێنەووە بۆ دۆزەخ، خوا بە بەزەیی خۆى ئیمە لە بەھەشتیان بگێرێ.

له‌بەر ئه‌وه‌ش ناو‌نراوه به‌ پروژی دوا‌یی چون‌که ماوه‌که‌ی دیاری کراوه، که کاتی هات ئیتر دواکه‌وتن و پێش‌خستنی بۆ نیه، وه‌ هه‌روه‌ها له‌ دوا‌ی ئهم‌ پروژه ئیدی شه‌و نیه.

چه‌ند ئایه‌تیک له‌ باره‌وه:

(۱)- خوا عزوجل ده‌رباره‌ی کافران و بێ‌پروایان که گومانیان له‌ بوونی پروژی دوا‌یی هه‌یه، ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَقْتُلُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ﴾ (۶۰) یونس.

(۲)- مرو‌فه گومرا‌که‌ره‌کان له‌ پروژی دوا‌یی گونا‌هی خویان و، گونا‌هی ئه‌وانه‌ش هه‌ل‌ده‌گرن که گومرایان کردوون و له‌ راسته‌ شه‌قامی خوا لایاندان، وه‌ک ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ أَلَا سَاءَ مَا يَزِرُونَ﴾ (۴۵) النحل.

(۳)- خوا‌ی داد‌گه‌ر با‌سی وێنه‌و دیمه‌تیک‌ی پروژی دوا‌ییمان بۆ ده‌کات، که هه‌ر که‌سه‌و کتیبیک‌ی پێیه‌و ده‌ستی به‌ گه‌ردنیه‌وه‌ نووساوه، ئیتر کتیبه‌که ده‌خوێنرێته‌وه‌و پێشان ده‌دری: ﴿وَكُلَّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عَقِبِهِ وَنُخْرِجُهُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنْشُورًا﴾ (۱۳) الإسراء.

(۴)- خوا (جل‌شانه‌) با‌سی هاتنی به‌نده‌کان‌ی ده‌کات بۆ به‌رده‌ستی خوی له‌ پروژی دوا‌یی، که هه‌ر ئینسان‌تیک به‌ تا‌قی ته‌ن‌بایه‌و هێچ که‌سی‌ک هاوکارو پش‌تیوان‌ی له‌گه‌ل نیه، وه‌ک ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَرْدًا﴾ (۹۵) مریم.

(۵)- خوا‌ی په‌روه‌رد‌گار به‌ پێغه‌مبه‌ری خو‌شه‌ویست ده‌فه‌رمو‌ی: هه‌م تۆ، هه‌م ئه‌وان مردوون و ده‌بێ‌ بمرن، ئیتر له‌ پروژی دوا‌یی هه‌موو که‌سی‌ک مونا‌قه‌شه‌ ده‌کری، وه‌ک ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ﴾ (۲۰) ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ (۳۱) الزمر.

سەرەتا بە پێویستی دەزانم وەك پلەبەندی، چەند فەرموودهیهك دەربارەیی حەقیقەتی دواى مردن كە گۆرە، بێنین، دواتر هەندێ نیشانهی هاتنی پوژی دواى، پاشانیش چەند فەرموودهیهك دەربارەیی پوژی دواى (یوم القيامة).

چەند فەرمايشتيك لەبارەیی سزای نیو گۆر و هەندێ نیشانهی هاتنی قیامەت

۱۹- {عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَيُّهَا النَّاسُ اسْتَعِيدُوا بِاللَّهِ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، فَإِنَّ عَذَابَ الْقَبْرِ حَقٌّ»} (۱).

واتە: عایشە (خوا لای پازى بێ) دەلێ: پێغه مبهري خوا ﷺ فەرموویهتی: ئەى خەلکینه! پەنا بە خوا بگرن لە سزای گۆر، چونکە سزای گۆر هەقە.

۲۰- {عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «لَوْلَا أَنْ لَا تَدَافِنُوا، لَدَعَوْتُ اللَّهَ أَنْ يُسَمِعَكُمْ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ»} (۲).

واتە: ئەنەس ر.ه. دەلێ: پێغه مبهري خوا ﷺ فەرموویهتی: لەبەر ئەوە نەبووایە مردوو هە کانتان نەتێژن، داوام دەکرد لە خوا سزای گۆرتان بێ ببیستی.

۲۱- {عَنْ هَانِئٍ مَوْلَى عُمَرَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ قَالَ كَانَ عُمَرَانُ ﷺ إِذَا وَقَفَ عَلَى قَبْرِ بَكِي حَتَّى يَبْلُغَ لِحْيَتَهُ فَقِيلَ لَهُ: تَذَكَّرُ الْجَنَّةَ وَالنَّارَ فَلَا تَبْكِي وَتَبْكِي مِنْ هَذَا؟ فَقَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: الْقَبْرُ أَوَّلُ مَنَازِلِ الْآخِرَةِ، فَإِنْ يَنْجُ مِنْهُ فَمَا بَعْدَهُ أَيْسَرُ مِنْهُ، وَإِنْ لَمْ يَنْجُ مِنْهُ فَمَا بَعْدَهُ أَشَدُّ مِنْهُ، قَالَ: وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «وَاللَّهِ مَا رَأَيْتُ مَنَظَرًا قَطُّ إِلَّا وَالْقَبْرُ أَفْطَحَ مِنْهُ»} (۳).

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۲۴۵۶۴، تَعْلِيقُ شُعَيْبِ الْأَرْنَؤُوط: إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ عَلَى شَرَطِ الشَّيْخَيْنِ.

(۲) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۲۸۶۷.

(۳) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۴۵۴، تَعْلِيقُ شُعَيْبِ الْأَرْنَؤُوط: إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ.

واته: هانیء خزمه‌تکاری عوسمان ﷺ ده‌لئ: عوسمان ﷺ کاتیک له‌سەر قه‌بریک ده‌وه‌ستا، نه‌وه‌نده ده‌گریا تاوه‌کو ریشی ته‌ر ده‌بوو، پئی گوترا: باسی به‌هه‌شت و دۆزه‌خ کرا نه‌گریای، ئایا بۆ نه‌مه ده‌گری؟ نه‌ویش گوتی: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی: قه‌بر یه‌که‌م مه‌نزلگای به‌هه‌شته، نه‌که‌ر لیره‌رزگارت بوو، نه‌وه‌ی دوا‌ی قه‌بر دئی ئاسانتره، وه‌ نه‌که‌ر رزگارت نه‌بوو، نه‌وه‌ی دوا‌ی قه‌بر دئی قورستره، (عوسمان ﷺ) گوتی: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: سویند به‌ خوا هیچ وینه‌و دیمه‌نیکم نه‌بینیوه، ئیلا گۆر له‌و سامناک و ترساناکر بووه.

۲۲- (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِذَا تَشَهَّدَ أَحَدُكُمْ فَلْيَتَعَوَّذْ بِاللَّهِ مِنْ أَرْبَعٍ: مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَعَذَابِ الْقَبْرِ، وَفِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ شَرِّ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ، ثُمَّ يَدْعُو لِنَفْسِهِ بِمَا بَدَأَ لَهُ) {۱}

واته: نه‌بو هو‌ره‌یره ﷺ ده‌لئ: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: نه‌که‌ر یه‌کیک له‌ ئیوه‌شایه‌تمانی ته‌حیاتی هینا با (له‌ دوا‌ی خویندنی ته‌حیات و پیتش سه‌لامدانه‌وه) په‌نا بگری به‌ خوا له‌ چوار شت: له‌ سزای دۆزه‌خ، له‌ سزای ئیو گۆر، له‌ به‌لاو ئاشووبی مردن، وه‌ له‌ شه‌رو خراپه‌ی مه‌سیحی ده‌جال، پاشان بۆ خو‌ی ده‌پاریته‌وه‌ به‌وه‌ی بۆی ده‌گونجی و ده‌یه‌وی.

۲۳- (عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا رَأَى مَا فُسِّحَ لَهُ فِي قَبْرِهِ، يَقُولُ: دَعُونِي أَبْشُرْ أَهْلِي، فَيُقَالُ لَهُ: اسْكُنْ» {۲}.

واته: جابر ﷺ ده‌لئ: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: کاتی (ئیماندار ده‌مری و له‌ گۆر ده‌نیژری) که ده‌بینی گۆره‌که‌ی بۆ فراوان ده‌بی (له‌ خوشیان ده‌لئ): لیم که‌رین موژده به‌ خزم و که‌سم بده‌م، پئی ده‌گوتری: دان به‌خو‌تدابگره‌و ئارام به‌!

(۱) أَخْرَجَهُ النَّسَائِيُّ: ۱۳۱۰، (صحيح الجامع): ۴۳۲.

(۲) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۱۴۵۸۷، تعليق شعيب الأرناؤوط: حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

٢٤- {عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَوَّلُ آيَاتِ طُلُوعِ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا»} (١).

واته: ئەبو ئەمامە رەزە دەلی: پێغه مبه‌ری خوا ﷺ فەرموویه‌تی: یه‌که‌مین نیشانه‌ی هاتنی قیامه‌ت هه‌لاتنی خۆره‌، له‌ خۆرئاواوه‌.

٢٥- {عَنْ عَيَّاشِ بْنِ أَبِي رَبِيعَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: «تَخْرُجُ رِيحٌ بَيْنَ يَدَيِ السَّاعَةِ تُقْبِضُ فِيهَا أَرْوَاحُ كُلِّ مُؤْمِنٍ»} (٢).

واته: عه‌یاشی کوری ئەبو ره‌بیعه‌ رەزە دەلی: له‌ پێغه‌مبه‌رم ﷺ بیست ده‌یفه‌رموو: پێش هاتنی رۆژی قیامه‌ت بایه‌که‌ هه‌لده‌کات روه‌ی هه‌موو ئیماندارێکی تێدا ده‌کێشێ.

٢٦- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَمُرَّ الرَّجُلُ بِقَبْرِ الرَّجُلِ فَيَقُولُ: يَا لَيْتَنِي مَكَانَهُ»} (٣).

واته: ئەبو هوره‌یره‌ رەزە دەلی: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەرموویه‌تی: قیامه‌ت هه‌لناسێ هه‌تا پیاویک به‌ لای گۆرو قه‌بری پیاویکی دیکه‌دا ده‌روات و ده‌لی: خۆزگه‌ من له‌ شوینی ئەو مردوووه‌ بوومایه‌.

٢٧- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: «سَيَكُونُ فِي آخِرِ أُمَّتِي أَنْاسٌ يُحَدِّثُونَكُمْ، مَا لَمْ تَسْمَعُوا أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ، فَإِيَّاكُمْ وَإِيَّاهُمْ»} (٤).

واته: ئەبو هوره‌یره‌ رەزە ده‌گێڕێته‌وه‌ که‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەرموویه‌تی: له‌ کۆتایی (دونیا) خه‌لکانێک له‌ ئۆمه‌تم په‌یداده‌بن، قسه‌ی واتان بو‌ ده‌که‌ن نه‌ ئێوه‌و نه‌ باوک باپیرانتان نه‌یانبیستوه‌، جا خۆتانیان لێ به‌اریزن (واته: داواتان لێده‌که‌م گوێیان لێ مه‌گرن).

(١) أَخْرَجَهُ الطَّبْرَانِيُّ فِي (الْكَبِيرِ): ٨٠٢٢، انظر: (السلسلة الصحيحة): ٣٣٠٥.

(٢) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ١٥٤٦٣، انظر: (السلسلة الصحيحة): ١٧٨٠.

(٣) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ٦٦٩٨، وَمُسْلِمٌ: ١٥٧.

(٤) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ٦، وَالْحَاكِمُ: ٢٥١، وَقَالَ: صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِهِمَا.

۲۸- {عَنْ أَبِي بَرْزَةَ الْأَسْلَمِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تَزُولُ قَدَمَا عَبْدٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَتَّى يُسْأَلَ: عَنْ عُمْرِهِ فِيمَا أَفْتَاهُ؟ وَعَنْ عِلْمِهِ فِيمَا فَعَلَ؟ وَعَنْ مَالِهِ مِنْ أَيْنَ اكْتَسَبَهُ؟ وَفِي مَا أَنْفَقَهُ؟ وَعَنْ جِسْمِهِ فِيمَا أَبْلَاهُ؟»} (۱).

واته: نه‌بو به‌رزه‌ی نه‌سله‌میی ﷺ ده‌لی: پی‌تغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: دوو پی‌ی هیچ به‌نده‌یه‌ک له‌ پوژی قیامه‌تدا (له‌ به‌رده‌م دادگای خوا‌ی دادگهر) ناجوولن تا‌کو پرسیا‌ری لن نه‌کری: ده‌رباره‌ی ته‌مه‌نی که له‌ چیدا به‌ری کردوه؟ له‌ زانیاریه‌که‌ی چه‌نده‌ی کار پی‌کردوه؟ وه له‌و مال و سامانه‌ی که هه‌یه‌تی چو‌نی به‌ ده‌ست هیتاوه؟ چو‌نیشی خه‌رج کردوه؟ وه جه‌سته‌ی له‌ چیدا پیر کردوه و ته‌واو کردوه؟!

۲۹- {عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: «يُخْشَرُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى أَرْضٍ بَيْضَاءَ عَفْرَاءَ كَقُرْصَةِ نَقِيٍّ، لَيْسَ فِيهَا مَعْلَمٌ»} (۲).

واته: سه‌هلی کو‌ری سه‌عد ﷺ ده‌لی: گو‌یم له‌ پی‌تغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بوو ده‌یفه‌رموو: له‌ پوژی دوا‌بی خه‌لک له‌سه‌ر زه‌ویه‌کی سپی کو‌ده‌کری‌نه‌وه، وه‌کو نا‌تیک‌ی سپی وایه، گونا‌هی له‌سه‌ر نه‌کراوه‌و، هیچ که‌سی‌ک هیچ نی‌شانه‌یه‌کی نی‌ه که جیا‌ی بکا‌ته‌وه له‌ خه‌لکی دی‌که.

۳۰- {عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِنَّ أَفْضَلَ عِبَادِ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ الْحَمَادُونَ، ثُمَّ لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي يُقَاتِلُونَ مَنْ نَاوَأَهُمْ مِنْ أَهْلِ الشِّرْكِ، حَتَّى يُقَاتِلُوا الدَّجَالَ»} (۳).

واته: عیمرانی کو‌ری حوصه‌ین ﷺ ده‌گیر‌یته‌وه: پی‌تغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: بی‌گومان با‌شتری‌نی به‌نده‌کانی خوا له‌ پوژی قیامه‌ت، نه‌وانه‌ن

(۱) أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ۲۴۱۷، وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَأَبُو يَعْلَى: ۷۴۳۴، وَأَبُو نَعِيمٍ فِي الْحِلْيَةِ (۱۰/۲۳۲)،

انظر: (صحيح التريغيب والترهيب): ۱۲۶.

(۲) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۶۱۵۶.

(۳) أَخْرَجَهُ الطَّبْرَانِيُّ فِي الْكَبِيرِ: ۲۵۱۴ انظر: (صحيح الجامع): ۱۵۷۱.

که زور همدی خوا ده‌کن، پاشان به‌رده‌وام تاقمیک له نۆمه‌ته‌که‌م
جه‌نگ ده‌که‌ن له‌گه‌ل ئه‌وانه‌ی دژایه‌تیان ده‌که‌ن له‌هاوبه‌ش دانه‌ران،
هه‌تا‌کو جه‌نگ له‌گه‌ل ده‌جالیش ده‌که‌ن.

۳۱- (عَنِ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ أَحَبَّ
أَنْ يَنْظُرَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلْيُقْرَأْ: ﴿إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ﴾ ﴿التَّكْوِيرِ﴾»^(۱).

واته: ئیبنو عومەر (خوا لیان رازی بن)، ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ
فرموده‌تی: هه‌ر که‌س پیتی خو‌شه‌ته‌ماشای پروژی قیامت بکات، با
ئه‌مه‌بخو‌یتته‌وه: ﴿إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ﴾.

۳۲- (عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَنَا أَكْثَرُ الْأَنْبِيَاءِ تَبَعًا
يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَأَنَا أَوَّلُ مَنْ يَفْرَعُ بَابَ الْجَنَّةِ»^(۲).

واته: ئه‌نه‌سی کوری مالیک ﷺ ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرموده‌تی:
من له‌پروژی دواپی دا زۆرتین شو‌ینکه‌وته‌م ده‌بن، وه‌من یه‌که‌م که‌سم
له‌ده‌رگای به‌هه‌شت ده‌ده‌م (واته: داوای کرانه‌وه‌ی ده‌که‌م).

برواهی‌نان به‌قه‌زاو قه‌ده‌ر

(القدر) بریتیه‌له‌و شته‌ی زانیاری پێش وه‌خته‌ی له‌سه‌ر بیت و قه‌له‌می
به‌سه‌رده‌ا‌هی‌ترابیت، له‌هه‌رچی هه‌یه، بروا‌بوون به‌قه‌ده‌ر پێنج پایه‌ی هه‌ن،
ئه‌وانیش:

- بروا‌بوون به‌وه‌خوا زانیاری پێشوه‌خته‌ی هه‌یه‌به‌هه‌موو شتیک.
- بروا‌بوون به‌نووس‌رانی هه‌موو‌ئه‌و زانیاریانه‌پێش دروستکردنی دروستکراوه‌کان.

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۴۹۴۱، قال شعيب الأرنؤوط: إسناده حسن.

(۲) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۵۰۵.

- پروا بوون به‌وه خوا چی بوئی هەر ئه‌وه ده‌بیّت.
- پروا بوون به‌وه خوا خاوه‌ن و دروستکاری هه‌موو شتیکه.
- پروا بوون به‌وه که قه‌ده‌ر نه‌ینی خوای په‌نه‌ازانه، جگه له زاتی خوئی که‌س نایزانیّت.

چهند فەرما‌یشتیک له‌بار‌ی قه‌زاو قه‌ده‌ر

۲۳- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «الْمُؤْمِنُ الْقَوِيُّ خَيْرٌ وَأَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِ الضَّعِيفِ، وَفِي كُلِّ خَيْرٍ إِحْرَضَ عَلَى مَا يَنْفَعُكَ، وَاسْتَعَانَ بِاللَّهِ، وَلَا تَعْجَزْ، وَإِنْ أَصَابَكَ شَيْءٌ فَلَا تَقُلْ: لَوْ أَنِّي فَعَلْتُ كَانَ كَذَا وَكَذَا، وَلَكِنْ قُلْ: قَدَّرَ اللَّهُ وَمَا شَاءَ فَعَلَ، فَإِنْ لَوْ تَفَتَّحَ عَمَلُ الشَّيْطَانِ» (۱).

واته: ئه‌بو هوره‌یره رضی اللہ عنہ ده‌لی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەرموویه‌تی: پرواداری به‌هیز چاک‌تره‌و له‌لای خوا خۆشه‌ویسته‌ره‌ له‌ پرواداری بی‌هیز (۲)، وه‌هه‌مووشیان هه‌ر خیریان تێدایه‌، سووربه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که سوودت پێ ده‌گه‌یه‌نیّت، وه‌ په‌نا به‌ خوا بگه‌ره‌و یارمه‌تی له‌ خوا بخوازه‌و، خۆت ته‌نبه‌ل و بی‌هیز مه‌که‌، ئه‌گه‌ر شتی‌ک تووش بوو مه‌لی: ئه‌گه‌ر وام کردب، ئاواو ئاوا ده‌بوو، به‌لکو

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۸۷۷۷، وَمُسْلِمٌ: ۲۶۶۴.

(۲) که‌ لێره‌دا مه‌به‌ست پێی هیزی جه‌سته‌یه‌ و، واش پێده‌چن و ده‌شگونجن مه‌به‌ست پێی هیزی ئیمان بێ، به‌لام فەرما‌یشته‌که‌ وشه‌ی: (قوی) و (ضعیف)‌ی به‌ گشتی هیناوه‌، که‌واته‌: ده‌گونجن هه‌م مه‌به‌ست پێی هیزی جه‌سته‌یی بێ، هه‌م هیزی عه‌قل، هه‌م هیزی ئیمان، هه‌م هیزی ئیراده‌، وه‌ به‌ ته‌ئکید ئه‌وه‌ی که به‌هیزتر بێ له‌ لای خوای په‌روه‌ردگار خۆشه‌ویسته‌ره‌، به‌لام ئه‌گه‌ر هیزی جه‌سته‌ مه‌به‌ست بێ، ده‌بێ، بلێن: ئه‌و که‌سه‌ی که جه‌سته‌ی خۆی بی‌هیز کردوه‌ له‌ ئه‌نجامی که‌مه‌ترخه‌میی دا، ئه‌گه‌رنا خوا ﷻ ئه‌گه‌ر که‌سیکی به‌جه‌سته‌ و له‌ش و لاریکی بی‌هیزه‌وه‌ خولقاندبێ، ناگونجن یه‌کیکی دیکه‌ی له‌و خۆشر بوئی، که‌ ئه‌وی به‌ جه‌سته‌یه‌کی به‌هیزه‌وه‌ خولقاندوه‌. که‌واته‌: ئه‌و بی‌هیزی (ضعف)‌ه، مه‌به‌ست پێی لاوازی جه‌سته‌یی یه‌، واته‌: جه‌سته‌یه‌کی لاواز که‌ له‌ ئه‌نجامی که‌مه‌ترخه‌مییدا لاواز بووه‌، ئه‌گه‌رنا مه‌به‌ست پێی هیزی ئیمان، یان هیزی ئیراده‌یه‌، که‌ ئینسان بۆ غۆی به‌ده‌ستیان دێنێ.

بَلَى: قەدەری خوا ئاوا بوو، خوا ئاوا ئەندازەگیری کرد بوو، ئەوێ خوا
بیهوێ ئەوێ دەکات، (تیمە بۆچی نابێ وای بێین؟) چونکە گوێتی: وشە:
(ئەگەر وام کردبایە) دەرگای شەیتان دەکاتەوێ.

پێغەمبەر ﷺ ئەم فەرموودەشی وەك هەموو فەرماپشتەکانی دیکە
حیکمەتی لێ دەچۆرێ!

ئێنسان دواي ئەوێ کە شتێک پروودەدات، ئەگەر بَلَى: ئەگەر ئاوا
بووایە، ئەگەر ئاوا چووبایە، ئەگەر ئاوام نەکردبایە، ئەگەر فلان کەس
واي گوتبایە، ئەو ئەگەر ئەو هەموو بێ سوودن، چونکە تازە ئاوا کراو ئاوا
پروویداو، بۆیە ئەوێ تەنیا دەرگا کردنەوێ بۆ خوتخوتەي شەیتان، بۆ
ئەوێ ئێنسان دلی ناپەرەحت بێ، ئەگەرنا هیچ سوودێکی دیکەي تێدانیه،
بەلێ ئێنسان دەبێ لە هەلەو کەم کورپیهکان دەرس و پەند وەرگیری،
بەلام رابردوو نەهێنیتەوێ بۆ تێستا، وە بیکاتە مایەي داخ و حەسەرت بۆ
خۆي و پەکی خۆي پێ بخات.

۳۴- (عَنْ نَافِعٍ قَالَ كَانَ لِابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) صَدِيقٌ مِنْ أَهْلِ الشَّامِ
يَكَاتِبُهُ فَكَتَبَ إِلَيْهِ مَرَّةً عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ إِنَّهُ بَلَّغَنِي أَنَّكَ تَكَلَّمْتَ فِي شَيْءٍ
مِنَ الْقَدَرِ، فَإِيَّاكَ أَنْ تَكْتُبَ إِلَيَّ فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «سَيَكُونُ
فِي أُمَّتِي أَقْوَامٌ يُكَذِّبُونَ بِالْقَدَرِ»^(۱).

واتە: نافع دەلێ: ئێبێ عومەر (خوا لێیان رازی بێ) هاوڕێهکی هەبوو
نووسەری ئەو بوو (شتی بۆ دەنووسی)، جارێک عەبدوللای کورپی عومەر
بۆی نووسی: پێمان گەشتوێ کە تۆ قسەت کردوێ لە شتێک دەربارەي
قەدەر، ئاگادارت دەکەین کە هیچ بنووسی لەو بارەوێ بۆ من، بەراستی
من گوێم لە پێغەمبەری خوا ﷺ بوو دەیفەرموو: بە دنیایی لە ئۆممەتی
من کۆمەلێک پەیدادەبێ (قەزاو) قەدەر (ی خوا) بە درۆ دەزانن.

٣٥- {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَوْ كَانَ شَيْءٌ سَابِقَ الْقَدَرِ، لَسَقَطَتْهُ الْعَيْنُ»^(١).

واته: ئىبنو عەبباس (خوا لىيان پازى بى) دەلى: پىغەمبەرى خوا ﷺ
فەرموويەتى: ئەگەر شىتەك ھەبووايە پىش قەدەرى خوا بىكەوتايە، ئەو
جاويىسى پىشى دەكەوتەو.

٣٦- عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «ثَلَاثَةٌ لَا يَقْبَلُ اللَّهُ مِنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ صَرْفًا وَلَا عَدْلًا: عَاقٍ، وَمَنَانٌ، وَمُكَذِّبٌ بِالْقَدَرِ» {١٣}.

واته: نه بو نومامه ﷺ ده لى: پيځه مبهري خوا ﷺ فهرموويه تى: سى جوړه
كه س هه ن خوا له پوژى دوايى دا هيچ كرده و هيه كى سوننه ت و فهرزيان
لى قبول ناكات، نه وانيش: نه و كه سهى نه زيه تى دايك و باوكى ده دات، وه
نه و كه سهى ههر چا كه يه ك ده كات و منه ت ده كات به سهر نه و كه سهى
چا كه ي له گه ل كرده، نه و كه سهش كه قه زاو قه دهر به درو ده زانئ.

٣٧- {قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قَالَ لِيَ النَّبِيُّ ﷺ: «جَفَّ الْقَلَمُ بِمَا هُوَ كَائِنٌ»} ^{١٣}.

واته: نه بو هوږه پره ﷺ ده لږ: پيغهمبر ﷺ پټی فرمووم: قه له م وشك
 بڼووه، (واته: نه وهی له قه دهر نوسراوه تازه بړاوته وه) به وهی هه هیو
 ده پټ (هه تا روژی دواپی)!

٣٨- {عَنْ أَبِي حُمَيْدٍ السَّاعِدِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «أَجْمِلُوا فِي طَلَبِ الدُّنْيَا، فَإِنْ كُنَّا مُسْرُ لَهَا كُتِبَ لَهُ مِنْهَا» ^(٤٦).

(١) أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ٢٠٦٢، وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ.

(٢) أَخْرَجَهُ ابن أبي عاصم في السنة: ٣٢٣، قال المنذري (٢٢٤/٣): إسناده حسن، والطبراني: ٧٥٤٧، انظر: (الصحة): ١٧٨٥.

(٣) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ معلقاً، كتاب القدر، باب حَفِّ الْقَلَمِ عَلَى عِلْمِ اللَّهِ.

(٤) أَخْرَجَهُ أَبُو نَعِيمٍ فِي حَلِيقَةِ الْأَوْلِيَاءِ: ج ٣، ص ٣٠٤، وابن ماجه: ٢١٤٢ انظر: (صحيح الجامع): ١٧٥.

واته: نه‌بو حومه‌یدی ساعیدی ﷺ ده‌گیرته‌وه: پیغهمبه‌ری خوا ﷺ
فهرمودیه‌تی: به جوانی داوای دنیا بکه‌ن (به شیویه‌ک نه‌بی که زیده‌پرۆبی
تیدابی و، په‌نا بۆ چه‌رام بیری)، چونکه هه‌موو مروّفه‌کان نه‌وه‌یان بۆ ئاسان
ده‌کری و ده‌برینه‌نه‌وه‌ شوینه‌که بۆیان نووسراوه (چ نووسراوه هه‌ر نه‌وه‌یان
ده‌ست ده‌که‌وی).

۳۹- {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، قَالَ: كُنْتُ خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ
يَوْمًا، فَقَالَ: «يَا غُلَامُ! إِنِّي أَعْلَمُكَ كَلِمَاتٍ: احْفَظِ اللَّهَ يَحْفَظْكَ، احْفَظِ اللَّهَ
تَجِدْهُ تُجَاهَكَ، إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ، وَإِذَا اسْتَعَنْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ، وَاعْلَمْ
أَنَّ الْأُمَّةَ لَوْ اجْتَمَعَتْ عَلَى أَنْ يَنْفَعُوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَنْفَعُوكَ، إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ
كَتَبَهُ اللَّهُ لَكَ، وَلَوْ اجْتَمَعُوا عَلَى أَنْ يَضُرُّوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَضُرُّوكَ، إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ
كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ، رُفِعَتِ الْأَقْلَامُ، وَجُفَّتِ الصُّحُفُ»^(۱).

واته: ئیبنو عه‌باس (خوا لیان رازی بی)، ده‌لی: پرۆژیک له‌ پشت
پیغهمبه‌ری خواوه ﷺ سوار بوو بووم (که مندال بووه) فهرمودی:
نه‌ی پرۆله! چه‌ند وشه‌یه‌کت فیر ده‌که‌م: خوا بپاریزه‌ خوا ده‌تپاریزی،
(واته: دینی خوا بپاریزه، فهرمان و قه‌ده‌غه‌کانی خوا بپاریزه)، خواش
ده‌تپاریزی، (سنوره‌کانی) خوا بپاریزه، خوا له‌ به‌رانبه‌رت ده‌بینی (واته:
یارمه‌تیت ده‌دات)، وه‌ نه‌گه‌ر داوات کرد به‌س له‌ خوا داوا بکه، وه‌ نه‌گه‌ر
یارمه‌تیت وه‌رگرت به‌س داوای یارمه‌تی له‌ خوا بکه^(۲)، وه‌ بزانه‌ نه‌گه‌ر
هه‌موو (مروّفه‌کان) کۆبینه‌وه‌ بۆ نه‌وه‌ی سوودیکت پی بکه‌یه‌نن به‌

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۲۶۶۹، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۲۵۱۶، وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ وَقَالَ الْأُبَانِيُّ: حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

(۲) واته: بۆ نه‌و شتانه‌ی که ته‌نیا به‌ خوا ده‌کری، نه‌گه‌رنا تۆ به‌ براده‌ریکی خۆت بلتی: نه‌ری
نه‌و قه‌له‌مه‌م ناده‌ین، شتیکی پی بنووسم، قه‌یناکه، نه‌وه‌یان داوای هاوکاریه‌کی لێ بکه‌ی که
به‌و ده‌کری، به‌لام نه‌و شتانه‌ی که ته‌نیا به‌ خوا ده‌کری، به‌س له‌ خوایان داوا بکه، وه‌ک: شیفای
نه‌خۆشی، سه‌رخستی، ژیر خستی، ده‌وله‌مه‌ند بوون، هه‌ژار که‌وتن، عه‌زیز بوون، زه‌لیل بوون تا
کۆتایی، چاوه‌روانی نه‌وانه‌ له‌ غه‌یری خوا مه‌که.

شتیک، نه‌وه ناتوانن سوودت پئی بگه‌یه‌نن مه‌گەر خوا بوئی نویسیبی^(۱) وه بزانه که نه‌گەر هه‌موو مروّقه‌کان کوّبنه‌وه زیانیکت پئی بگه‌یه‌نن به شتیک، ناتوانن نه‌و زیانه‌ت پئی بگه‌یه‌نن، مه‌گەر خوا بوئی نویسیبی، قه‌له‌م هه‌لگیراون وه (مه‌ره‌که‌بی) لاپه‌ره‌کانیش وشک بوونه‌وه (مه‌به‌ست نه‌وه‌یه هه‌موو شتیک له زانیاریی خوادا هه‌یه‌و قه‌ده‌ر براوه‌ته‌وه که‌واته: پشت به خوا بیه‌سته).

۴۰- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «كُتِبَ لِلَّهِ مَقَادِيرُ الْخَلَائِقِ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِخَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ، قَالَ: وَعَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ»^(۲).

واته: عه‌دوللای کو‌ری عه‌م‌ری کو‌ری عاص رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لئ: گویم له پیغه‌م‌به‌ری خوا ﷺ بوو ده‌یفه‌رموو: خوا نه‌ندازه‌گیری دروستکراوه‌کانی خوئی به‌ر له‌وه‌ی ئاسمانه‌کان و زه‌وی دروست بکات، به‌ په‌نجا هه‌زار سال هه‌مووی نووسیوه‌ته‌وه، له کاتیکدا عه‌رشه‌که‌ی له‌سه‌ر ئاو بوو.

نه‌گەر خوای په‌روه‌ردگار زانیارییه‌کانی خوئی ده‌رباره‌ی دروستکراوه‌کانی نووسییه‌ته‌وه، شتیک ئاساییه، به‌لام به‌و شیوه‌یه که بو خوا شایسته‌یه، ئیمه نازانین چونه؟!

(۱) یانی: نه‌گەر خه‌لکێک هاوکاریه‌کیشی کردی و سوودیان پئی گه‌یاندی (پیش نه‌وه‌ی ده‌ستی وان ببینی، ده‌ستی خوا ببینه، بۆ نه‌وه‌ی سوپاسی خوا بکه‌ی پیشی وان چاکه‌که‌ی له خوا بزانه، نه‌گەر خوا بوئی نه‌وسیای نه‌گەر خوا له دلی نه‌نابان، نه‌گەر خوا هوکاره‌کانی ساز نه‌کردبا، نه‌و شته‌ت بۆ نه‌ده‌بوو).

(۲) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۲۶۵۳.

تېيىنى: ^(۱) ئەگەر كەسك بە سادەيى و بىر كىرەنەوہەي كى قوول تەماشاي قورئان بىكات، يان تەماشاي ئەم فەرموودانە بىكات، وە دل و دەروونىشى تەواو نەبى! پەنگە بلى: مادام خوا ھەموو شتىكى نووسىيى، كەواتە: خوا چۆنى نووسىيى دەبى ھەر وابى و پىويست ناكات خۇمان زۆر ماندوو بىكەين!

لە راستيدا خوا بە دېيەنەرو پەرەردگارى ئەم بوونەوہەريە، دەزانى چ دەبى؟ وە چۆنىش دەبى؟ وە دوايى ئىمەش ناچار ناكات كە چاكە بىكەين، يان خراپە بىكەين، بەلكو بە ئىرادەو ويستى خۇمان كارەكان دەكەين، وە دەبى دلنيايىن كە زانيارىي خواي دادگەر ئىمە ناچار ناكات چاكە بىكەين، يان خراپە بىكەين، بە بەلگەي چى؟ بۆ ويئە:

مامۇستايەك لە سەرەتاي سالدەو تەماشاي قوتايەكانى دەكات و دەفتەرى ياداشتنامەي ھەيە، بە پىي ئەگەرى خۆي بلى: فلان قوتاي يەكەم دەبى!! فلان قوتايى دووہم دەبى و!! فلان قوتايى دەرناسچى و دەمىنيتەوہ!! فلان قوتايى لە دەرسك دەكەوى و دوايش ھەمووى لە دەفتەرەكە تۆمار بىكات. دوايى وەك ئەو لە سۆنگەي نووسىنى تېيىنەكانى رۆژانەي بۆ قوتايىيەكان بۆي چوو بوو، وە پىشيني كىرەبوو ئاوا دەرچوو كەس بۆي ھەيە بلى: لەبەر ئەوہي مامۇستا نووسىيووى فلان كەس يەكەم دەبى بۆيە يەكەم بوو، فلان كەسش لە دەرسك دەكەوى بۆيە كەوت؟

بىگومان نەخىر، چونكە مامۇستا دەلى: من بە پىي ئەوہي تەماشاي حال و وەزەي خۆتانم كىرە وامگوت، فلان كەس ھىچ كاتى خۆي بە فېرۆ

(۱) ئەم پرونكرەنەوہم لە (تەفسىرى قورئانى بەرزو بەپىز) وەرگرتوہ، لە نووسىنى: (م. على باپىر)، كە بۆ نووسىنى ئەم كىتەبە ئىعتىمادى زۆرم لەسەر كىردوہ، پىويست ناكات ھەمووجار نامازە بە لاپەرەو بەرگەكانى بىكەم، بە تايبەت دواي ئەوہي مۆلەتى ئەوہم لىوہەرگرتوہو دەستكراوہم لەم لايەنە.

نەدەداو خۆی ماندوو دەکرد گوتم پەنگە ئەووە یەكەم بۆ، ئەووەی دیکەش
کە دەمبەینی نەیدەخویندو دەرسەکەى فەرامۆش دەکرد گوتم لەو دەرسە
دەکەوئ...! جا ئەووە ئینسان کە زانیارییەکی زۆر کەم و سنوورداری ھەیه،
دەتوانی ئەو پێشبینیانە بکات. ئەدی خواى پەروەردگار؟! بە تەئکید
دەتوانی و دەزانن چونکە زانیاریی خوا سنوورێکی نیە و پەھایە!!

ئەنجا پرسیارێک: ئایا نووسینی مامۆستا کە بووە ھۆی ئەووەی فلان قوتابی
یەكەم بۆ و فلانیش لە دەرسێک بکەوئ؟ بێگومان نەخێر، ئەووەی یەكەم
بوو بە ھۆی خویندن و خۆماندوو کردنی خۆی بوو، ئەووەی کە کەوت
بە ھۆی نەخویندن و فەرامۆشکردنی دەرسەکە بوو، مامۆستاش کە
تەماشای حالیانی کرد ئەووە دەرنەجامەى لێ ھەلەینجا. بێگومان کە خواى
پەروەردگار ئێمەى دروست کردووە، پێش ئەووەی ئێمە دروست بکات
زانیوویەتی فلان کەس چى دەکات و چۆن دەکات؟

بەلام زانیوویەتی فلان کەس چى دەکات و چۆن دەکات بە ویست و
ئیرادەى ئازادانەى خۆى، نەك خوا ناچارى بکات کە وا بکات، بۆیەش
پاداشت و سزا پوو لە ئینسان دەکات، بەلام مەسەلەى نووسین، کە ھەیه
دەلێ خوا لە نێوچەوانى نووسیوە، وەك گوتم: پێم وایە ئەم نووسینە
تەعبیرێکە، یانی: خوا زانیوویەتی ئەو کەسە ئەو کارە دەکات.

نایا ئیمان نوئ ده‌کریته‌وه؟

۴۱- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ الْإِيمَانَ لِيَخْلُقَ فِي جَوْفِ أَحَدِكُمْ كَمَا يَخْلُقُ الثَّوْبُ الْخَلْقُ، فَاسْأَلُوا اللَّهَ أَنْ يُجَدِّدَ الْإِيمَانَ فِي قُلُوبِكُمْ»^(۱).

واته: عه‌بدوللای کوری عه‌مپی کوری عاص (خوا لیان پازی بن) ده‌لن: پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرموده‌تی: ئیمان له نێو ناخی هه‌ر یه‌کێک له تێوه‌دا کال و ئاچوو و کۆن ده‌بیت، هه‌روه‌کو چۆن پۆشاک کال و ئاچوو و کۆن ده‌بیته‌وه، بۆیه داوا له خوا بکه‌ن ئیمان نوئ بکاته‌وه له نێو دل و ده‌روونتاندا.

خوا ئیمان به‌کی ده‌به‌خشی؟

۴۲- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: «إِنَّ اللَّهَ قَسَمَ بَيْنَكُمْ أَخْلَاقَكُمْ كَمَا قَسَمَ بَيْنَكُمْ أَرْزَاقَكُمْ، وَإِنَّ اللَّهَ يُعْطِي الْمَالَ مَنْ يُحِبُّ وَمَنْ لَا يُحِبُّ، وَلَا يُعْطِي الْإِيمَانَ إِلَّا مَنْ يُحِبُّ، وَإِذَا أَحَبَّ اللَّهُ عَبْدًا أَعْطَاهُ الْإِيمَانَ»^(۲).

واته: عه‌بدوللای کوری مه‌سعوود رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ فرموده‌تی: خوا په‌وشتی له نێوان تێوه‌ دابه‌ش کردوه، هه‌روه‌ک چۆن پزق و پزۆی له نێوانتان دابه‌ش کردوه، خوا مال و سامان ده‌به‌خشی به‌ هه‌ر که‌سیک که‌ خو‌شی بو‌وی، یان خو‌شی نه‌وی، به‌لام ئیمان ته‌نها ده‌به‌خشیته‌ به‌و

(۱) أَخْرَجَهُ الْحَاكِمُ: ۵، انظر: (الصحيحة): ۱۵۸۵.

(۲) أَخْرَجَهُ الْحَاكِمُ: ۹۴، وقال: صحيح الإسناد، تعليق الذهبي بي التلخيص: صحيح الإسناد والبيهقي في (شعب) ۵۵۲۴، والطبراني، قال الهيثمي (۹۰/۱۰): رجاله رجال الصحيح.

كه‌سانه‌ی خو‌شى ده‌وئىن، كاتىك خوا به‌نده‌يه‌كى خو‌شويست ئيمانى پى ده‌به‌خسى.

په‌يوهندى چاكه‌و خراپه به ئيمان‌ه‌وه

۴۳- (عَنْ أَبِي أَمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، يَقُولُ: سَأَلَ رَجُلٌ النَّبِيَّ ﷺ فَقَالَ: مَا الْإِيمَانُ؟ فَقَالَ: «إِذَا حَاكَ فِي نَفْسِكَ شَيْءٌ قَدَعُهُ. قَالَ: فَمَا الْإِيمَانُ؟ قَالَ: إِذَا سَاءَ ذَنْكَ سَيِّئَتَكَ، وَسَرَّتَكَ حَسَنَتَكَ، فَأَنْتَ مُؤْمِنٌ»^(۱)).

واته: نه‌بو ئومامه رضى الله عنه ده‌لى: پياوئىك پرسيارى كرد له پىغه‌مبه‌ر ﷺ، گوئى: گوناخ چييه؟ فهرمووى: ههر شتىكه كه له دلتدا بى و پى مورتاخ نه‌بى، وازى لىيئنه، (نه‌وه دياره گونا‌هه)، گوئى: نه‌دى ئيمان چييه^(۲)؟ فهرمووى: نه‌گهر به خراپه‌كانت نار‌ه‌هت بووى (پىت ناخوش بوو)، وه به چاكه‌كانت دلخوش بووى (پىت خوش بوو)، نه‌وه تو ئيماندارى.

تاييىنى: بىگومان نه‌وه ته‌رازوو و پىوه‌رىكى زور ورده، واته: نه‌گهر كه‌سيك كارىكى چاكى كرد، وه به‌و كاره چاكه‌ى نه‌نجامى داوه دلى خوش‌بوو، وه كارىكى خراپ له ده‌ستى روويدا، گونا‌هو هه‌له‌يه‌كى كرد، پىت دل‌نار‌ه‌هت بوو، نه‌وه دياره ئيمانى هه‌يه، وه ئيمان‌ه‌كه‌ى واى لىده‌كات، به چاكه دلخوش بى و به خراپه دل‌ناخوش بى، به‌لام نه‌وه‌ى كه ئيمانى نه‌بى خواى په‌نه‌انزان ده‌فه‌رموى: ﴿يَقْرَحُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ آيَاتِنَا أَنْتَ لَا تَخَافُ غَضَبَنَا إِذَا لَمْ يَأْتِكَ مِنْهُ آيَةٌ﴾ آل عمران، واته: گونا‌هانىش ده‌كه‌ن و پىشى دلخوشن!

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۲۲۲۲۰، تعليق شعيب الأرناؤوط: حديث صحيح رجاله ثقات.

(۲) واته: لىره‌دا نه‌و هاوه‌له به‌پىزه مه‌به‌ستى نه‌وه بووه كه تايا له مه‌سه‌له‌ى چاكه‌كردن و خراپه‌كردندا ئيمان چ ده‌ورىك ده‌بينى؟ نه‌ك مه‌به‌ستى نه‌وه‌بوو بى كه پىتاسه‌ى خودى ئيمانى بو بىكات.

زۆر كه‌سى وا هه‌يه زينا ده‌كات، قه‌تل ده‌كات، شه‌راب ده‌خوات،
قوما‌ر ده‌كات، دزى و پى‌گىرى ده‌كات و خۆشى پى هه‌لده‌كىشى له
مه‌جليسان!! وه‌ك ئه‌وه‌ى شتىكى زۆر گه‌وره‌و چاكى ئه‌نجام دابى.

به‌لام ئىنسانى ئىماندار ئه‌گه‌ر گوناھىكىشى كرد، شه‌رم ده‌كات باسى
بكات، شه‌رم له‌ خواى په‌روه‌ردگارو له‌ خه‌لكىش ده‌كات، وه‌ خۆى به
خراپ و گوناھ‌بار ده‌زانى، وه‌ پىشى ناخۆشه، هه‌روه‌ها به‌ چاكه‌كه‌شى
دلخۆشه. كه‌واته: ئه‌وه‌ى له‌ فهرمووده‌كه‌ هاتوه، مه‌به‌ست دلێكه‌ نه‌خۆش
نه‌كه‌وتوه، نه‌ك ئه‌و دلێ خوا به‌ (ران) وه‌سفى فهرمووه.

فهرموو: تامى ئيمان بچێژه!

٤٤- {عَنِ الْعَبَّاسِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ:
«ذَاقَ طَعْمَ الْإِيمَانِ مَنْ رَضِيَ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا»^(١).

واته: له‌ عه‌بباسى كورپى عه‌بدولموته‌لبه‌وه ﷺ گى‌ردراوه‌ته‌وه كوتى له
پى‌غه‌مبه‌رى خوا ﷺ بوو ده‌يفه‌رموو: تامى ئيمانى چى‌زتوه، هه‌ر كه‌سىك
پازى بى به‌وه‌ى خوا په‌روه‌ردگارى بى، ئىسلام ئايىن و به‌رنامه‌ى بى،
موحه‌مه‌دش ﷺ پى‌غه‌مبه‌رى بىت.

دەربارەى
ئىسلام و پاىەكانى

پیناسه‌ی ئیسلام

۵۲

(الإِسْلَامُ: الدُّخُولُ فِي السَّلَامِ، وَالْإِسْلَامُ فِي الشَّرْعِ عَلَى ضَرْبَيْنِ: أَحَدُهُمَا: دُونَ الْإِيمَانِ، وَهُوَ الْإِعْتِرَافُ بِاللِّسَانِ، حَصَلَ مَعَهُ الْإِعْتِقَادُ أَوْ لَمْ يَحْصُلْ، وَإِيَّاهُ قَصَدَ بِقَوْلِهِ: ﴿قَالَتِ الْأَعْرَابُ ءَأَمَنَّا﴾ ﴿١١﴾ الْحَجَرَاتِ، وَالثَّانِي: فَوْقَ الْإِيمَانِ، وَهُوَ أَنْ يَكُونَ مَعَ الْإِعْتِرَافِ إِعْتِقَادٌ بِالْقَلْبِ، وَوَقَاءٌ بِالْفِعْلِ وَاسْتِسْلَامٌ لِلَّهِ ﷻ).

واته: وشه‌ی: (ئیسلام) له نه‌سلی زمانی عه‌ره‌بیدا یانی: ملکه‌چبویون و چوونه نیو ملکه‌چییه‌وه.

به‌لام له زاراوه‌ی شهرعدا ئیسلام به دوو واتا به‌کاردی:

یه‌که‌م: له خوار ئیمان‌ه‌ویه که بریتیه له دان پیداهیتانی زمان، جا ئیمانی له‌گه‌ل دابی، یان له‌گه‌ل دانه‌بی، وه‌ك خوا ﷻ ده‌رباره‌ی عه‌ره‌به ختله‌کییه‌کان ده‌فرمو‌ی: ﴿قَالَتِ الْأَعْرَابُ ءَأَمَنَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا﴾ ﴿١٢﴾ الْحَجَرَاتِ، واته: عه‌ره‌به ختله‌کییه‌کان گوتیان: ئیمانمان هیناوه، بیان بلتی: ئیمانمان نه‌هیناوه، به‌لام بلتین: مسولمان بووین و ملکه‌چبویون به‌روواله‌ت.

دووه‌م: له قورئاندا ئیسلام له سه‌رووی ئیمان‌ه‌وه‌ش به‌کارهاتوه، نه‌ویش نه‌وه‌یه که سه‌ره‌رای دانپیداهیتانی زمان، برپاهیتانی دلی له‌گه‌ل‌دابی، وه‌هه‌روه‌ها وه‌فاکردن به‌و په‌یمان به‌کرده‌وه، وه‌ملکه‌چبویون بو‌خوا. که‌واته: وشه‌ی (ئیسلام) له قورئاندا به‌هه‌ردوو واتاکه به‌کارهاتوه، هه‌م به‌مانای مسولمان بوونیتی پرووالیه‌تی، وه‌هه‌م به‌مانای مسولمان بوونیتی راسته‌قینه‌ش. وه‌پتغه‌مبه‌ری خوشه‌ویستیش ﷻ زور به‌کورتی: ده‌رباره‌ی کوی ئیسلام نه‌وه‌ی لی گن‌دراوه‌ته‌وه:

۴۵- {عَنِ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ: شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامِ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَالْحَجِّ، وَصَوْمِ رَمَضَانَ»^(۱).

واته: ئیبنو عومەر (خوا لیان رازی ب) ده‌لێ: پێغه‌مبەری خوا ﷺ فەرموویه‌تی: ئیسلام لەسەر پێنج شت بنیات نراوه: شایه‌تیدان به‌وه‌ی هیچ به‌رستراوی‌ک نیه به‌هه‌ق جگه له‌خوا، وه‌ موحه‌ممەد پ‌ه‌وانه‌کراوی‌خوایه، وه‌ به‌رپاکردنی نوێژو، دانی زه‌کات و، پ‌وژوو گرتنی مانگی پ‌ه‌مه‌زان، وه‌ حه‌جی مالی خوا.

لێره‌دا هه‌ندی‌ک له‌ مسوڵمانان وا ده‌زانن که مه‌به‌ستی پێغه‌مبەر ﷺ ئه‌وه‌یه: هه‌ر که‌سی‌ک ئه‌و پێنج شته‌ی ئه‌نجامدان، مانای وایه‌ مسوڵمانه‌تی ته‌واو کردوه، به‌لام پێویسته‌ هه‌موو لایه‌کمان بزانی‌ن که مه‌به‌ست له‌ ئیسلام لێره‌دا مسوڵمانه‌تی شه‌خصیه‌و مرو‌ف ئه‌م پێنجانه‌ له‌ خۆیدا ئه‌نجامبدا، ئنجا وه‌ک شه‌خص ده‌بیته‌ مسوڵمان، شایه‌تمان هێنان که ئیمان و عه‌قیده ده‌گریته‌وه‌ نێوخۆی، وه‌ به‌رپاکردنی پێنج فه‌رزه‌ی نوێژ، زه‌کات دان، پ‌وژووگرتن، حه‌ج کردن، ئه‌وانه‌ پێنج درووشم و نیشانه‌ن بۆ ئه‌وه‌ی که تێمه‌ بزانی‌ن ئه‌و شه‌خصه‌ مسوڵمانه‌ یان نا؟

وه‌ ته‌ماشای ده‌که‌ین: ئه‌گه‌ر شایه‌تمانی هێنا ده‌زانین که ئه‌وه‌ ته‌عبیر له‌ ئیمان و عه‌قیده‌ی مسوڵمانه‌تی خۆی ده‌کات، وه‌ ئه‌گه‌ر نوێژی کرد ده‌زانین که ئه‌وه‌ به‌ندایه‌تی بۆ خوای ده‌کات، وه‌ ئه‌گه‌ر زه‌کاتی داو پ‌وژووی گرت و حه‌جی کرد، ده‌زانین که ئه‌و که‌سه‌ که‌سی‌کی پابه‌نده‌ به‌ ئیسلامه‌تییه‌وه، به‌لام ئیسلامه‌تی به‌ ته‌ئکید له‌و پێنجانه‌دا کورت هه‌لنه‌هاتوه.

(۱) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۸، وَمُسْلِمٌ: ۱۶.

دەربارە: گوتنی وشە‌ی شایەتمان

۵۵

شایەتمان هێنان دوو بەشی لێک جیا‌نه‌کراوە‌ن، یەکیان بە‌بێ ئەوی دیکە
تەواو نابێت، ئەوانیش:

بەشی یە‌که‌م: با‌سی مافی خ‌وای پەر‌و‌ه‌ر‌د‌گ‌ار دە‌ک‌ات لە یە‌ک‌ت‌اپ‌ه‌ر‌ستی، واتە:
لە پەر‌ست‌ندا بە تە‌ن‌یا عی‌باد‌ه‌تی بۆ دە‌ک‌رێ و، هاو‌به‌شی بۆ پ‌یدا ناک‌رێ لە‌بەر
ئە‌وه‌ی هاو‌به‌شی نین لە ئە‌س‌ل‌دا.

بەشی دوو‌ه‌م: با‌سی مافی پ‌ی‌غ‌ه‌م‌ب‌ه‌ر ﷺ لە پ‌ی‌غ‌ه‌م‌ب‌ه‌رایە‌تی و تە‌ن‌یا شو‌ی‌ن‌که‌وت‌ن‌ه‌تی،
چون‌که دە‌بێ د‌ن‌یا‌بین ه‌ی‌چ ک‌رده‌وه‌یه‌ک‌مان لێ ق‌بو‌و‌ل ناک‌رێ بێ ئە‌وه‌ی شو‌ی‌ن
پ‌ی‌ی پ‌ی‌غ‌ه‌م‌ب‌ه‌ری خ‌وامان ﷺ ه‌ه‌ل‌گ‌رت‌بێ و بە پ‌ی‌ی س‌ون‌ن‌ه‌ت کار‌ه‌که‌مان ک‌رد‌بێ،
لە‌بەر ئە‌وه‌ی خ‌وای بە‌رز فەر‌مو‌ویه‌تی: ﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ
تَوَلَّىٰ فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِیظًا﴾ (النساء: ۸).

ه‌ر ک‌ه‌س‌ێک ک‌ه دە‌لێ: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ) واتە: لە
نا‌خی د‌ل‌م‌ه‌وه ق‌ه‌ن‌اع‌ه‌تم وای‌ه‌و بە ز‌مان‌یش دە‌ری دە‌ب‌رم و بە ئە‌ند‌ام‌ه‌کان‌ی
ج‌ه‌ست‌ه‌شم دە‌یس‌ه‌م‌ی‌ن‌م و دان دە‌ن‌ی‌م بە‌وه ک‌ه ج‌گ‌ه‌ لە‌ الله ی بە‌رز‌و بێ
هاو‌تا ه‌ی‌چ پ‌ه‌ر‌ست‌راو‌ێکی د‌یک‌ه‌ی بە‌ه‌ق ن‌یه، چون‌که پ‌ه‌ر‌ست‌راو‌ی بە‌نا‌ه‌ق
زۆر زۆرن، و‌ه‌ک ت‌ی‌مه دە‌بین‌ین: ک‌ه‌سان‌ێک ه‌ه‌ن: خ‌و‌رو مان‌گ و ئە‌ست‌یر‌ه‌و
دار‌وب‌ه‌رد‌و ش‌ه‌خ‌ص و ج‌و‌ره‌ها ئاز‌ه‌ل دە‌پ‌ه‌ر‌ستن. بە‌لام ت‌ی‌مه‌ی م‌سو‌لمان
غ‌ه‌یری پ‌ه‌ر‌و‌ه‌ر‌د‌گ‌اری ه‌ه‌ق، ئە‌وان‌ی د‌یک‌ه‌ ه‌ی‌چی بە‌خ‌واو پ‌ه‌ر‌ست‌راو‌ ن‌از‌ان‌ین،
لە‌بەر ئە‌وه‌ی ت‌اک و بە‌پ‌اک‌گ‌یر‌او‌ه، در‌وست‌کار‌و پ‌ۆز‌ید‌ه‌ره، ه‌ه‌ل‌س‌و‌ر‌پ‌ن‌ه‌ری
گ‌شت کار‌وب‌اری در‌وست‌کار‌و‌ه‌کان‌یه‌تی لە‌ د‌ون‌یاو د‌وا‌پ‌ۆ‌ژ‌دا، ماد‌ام خ‌وا‌یه‌ک
واب‌ێ دە‌بێ ش‌ای‌ست‌ه‌ی پ‌ه‌ر‌ستن ب‌ی‌ت، و‌ه‌ک دە‌ف‌ه‌رم‌و‌ی: ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ
الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِن دُونِهِ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾ (لقمان: ۳۰).

مهرجه‌کانی قبولی بوونی شایه‌تمان

دیاره هەر که سیک گوتی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ) مانای وانیه حیسابی له دنیا ته‌واو بووه و له قیامت شایان و شایسته‌ی چوونه به هه‌شت بووه! وه بۆ ئه‌وه‌ی دنیابین هەر به‌وه‌نده به‌هه‌شت مسۆگهر ناکه‌ین، با سه‌رنجی ئه‌و به‌سه‌ره‌اته به‌هین که ئیمامی بوخاری په‌حمه‌تی خوای لى بى، له کتیبه‌ راست و دروسته‌که‌ی خو‌ی بۆمان ده‌گیرێته‌وه:

(قَالَ الْإِمَامُ الْبُخَارِيُّ: "بَابُ مَا جَاءَ فِي الْجَنَائِزِ وَمَنْ كَانَ آخِرُ كَلَامِهِ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ"، وَقِيلَ لَوْهَبِ بْنِ مُتَبِّهِ: أَلَيْسَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مِفْتَاحَ الْجَنَّةِ؟ قَالَ: بَلَى، وَلَكِنْ لَيْسَ مِفْتَاحَ إِلَّا لَهُ أَسْتَأْنُ، فَإِنْ جِئْتَ مِفْتَاحَ لَهُ أَسْتَأْنُ فَتُخَلَّكَ، وَإِلَّا لَمْ يُفْتَحْ لَكَ)

واته: پێشه‌وا بوخاریی ده‌رباره‌ی ئه‌وه که هەر که سیک که کۆتا وشه‌ی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) بى پێش مردن ده‌چیت به‌هه‌شت، ده‌لى: به (وَهَبِ بْنِ مُتَبِّهِ) گوترا: ئایا (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) کلیل به‌هه‌شت نه‌؟ گوتی: با، به‌لام هه‌چ کلیلێک نه‌ ددانی نه‌بى، جا نه‌گهر هاتی و کلیلێکت پى بوو ددانی هه‌بوو ئه‌وه بۆت ده‌کرێته‌وه، نه‌گهرنا بۆت نا‌کرێته‌وه.

ئایا ددانه‌کانی ئه‌م کلیله‌ چین؟

یه‌که‌م: هه‌بوونی زانیاری به‌م وشه‌یه، وه‌ک پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرمویه‌تی:

٤٦- (عَنْ عُمَانَ بْنِ مَرْثَدَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَعْلَمُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ»^(١)).

(١) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ٤٦٤، وَمُسْلِمٌ: ٢٦، وَابْنُ حَبَانَ: ٢٠١.

واتە: عوسمان ﷺ دەلى: پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموويه تى: ھەر كە سىك
مردو زانى ھىچ پەرستراوىك نىە جگە لە (اللہ) دە چىتە بە ھەشت.

دووم: يەقین و دامەزراوى: يەقینی تەواوت ھەبى ئەم وشە يە چى دەگە يە نى،
بى ھىچ گومان و دوو دلىيەك، كە پىغەمبەر ﷺ لەوبارەو فەرموويه تى:

٤٧- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ،
وَأَنَّ رَسُولَ اللَّهِ لَا يَلْقَى اللَّهَ بِهِمَا عَبْدٌ غَيْرَ شَاكٍّ فِيهِمَا، إِلَّا دَخَلَ الْجَنَّةَ»} (١).

واتە: ئەبو ھورەيرە ﷺ دەلى: پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموويه تى: شايدى
دە دەم كە ھىچ پەرستراوىكى بە ھەق نىە جگە لە (اللہ) و من پىغەمبەرى
خودام، ھەر بەندە يەك بەو ھالەو ھەچتەو ھەزەمەت خواو گومانىشى
نەبى ھەمەن دە چىتە بە ھەشتەو.

سىيەم: قبوول كردن: دواى زانست و يەقین دەبى ئەو زانىارىيە جىتى
دلىيائىيە شوئەنەوارى خووى ھەبى بەو ھى كە ھەر شتىك ئەو وشە دەيخوازى
بەر جەستە بكرى بە زمان و دل.

چوارەم: پاپەند بوون: پاپەند بوون بە خوا بە يەكگرتنەو ھەنگى مە ھەكەو
سەلماندى ئىمانى كردارىيە، ئەمەش بە شوئەكەوتنى ھەلال و واھىتان لە
ھەپام.

پىنجەم: راستگووى: راستگووى لە گوفتارو كرداردا، بەر جەستە كردنى
تەواوى ئەو ھى ئەم وشە دەيخوازى.

شەشەم: خووشويستى: مسولمان ئەو وشە (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) ى خووشدەوئى،
پىتى خووشە كار بە واتاكەى بكات و ئەوانەى كارى پىدەكەن خووشى دەوئى.

حه‌وته‌م: نیاز پاکی: مه‌به‌ست له ده‌رپرینی ئەم وشه‌یه ته‌نیا په‌زامه‌ندی
خوای، پیغه‌مبه‌ری خواش ﷺ فەرموویه‌تی:

۴۸- إَعَنْ عِثْبَانَ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «إِنَّ اللَّهَ قَدْ حَرَّمَ عَلَى النَّارِ مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَتَّبِعِي بِذَلِكَ وَجْهَ اللَّهِ»^(۱).

واته: عیته‌بانی کو‌ری مالیک ر‌ضی‌الله‌عن‌ه ده‌لتی: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فەرموویه‌تی: بی‌گومان
خوای ئەو که‌سه‌ی له‌سه‌ر ناگر هه‌رام کردوه که ده‌لتی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)
مه‌به‌ستی پی په‌زامه‌ندی خوایه.

ده‌رباره‌ی: ئەنجامدانی نوێزه‌کان

نوێژ: که‌یه‌کیکه له‌پایه‌کانی مسو‌لمانه‌تی، به‌بی ده‌ست‌نوێژ ناتوانین
به‌هیچ جو‌ریک ل‌تی بدوێین، وه‌ک خ‌وای په‌روه‌ردگاریش فەرموویه‌تی:
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ
وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ... (۱) المائدة، واته: ئە‌ی ئە‌وانه‌ی ئی‌مان‌تان ه‌یناوه!
ئه‌گه‌ر هه‌لسان بو‌ نوێژ کردن ... ده‌ست‌نوێژ ب‌گرن..

چونکه مه‌رجی دروست بوون و ته‌واوی نوێژ، بریتیه له‌ده‌ست‌نوێژی
ریک و پیک، جا ئیمه‌ سه‌ره‌تا که‌میک باسی ئەم مه‌رجه‌ی نوێژ ده‌که‌ین که
له‌کتیبه‌ فیه‌یه‌کان به‌شیک له‌پاک و خ‌اوینی (الطهارة) هاتوون و، چه‌ند
فەرمووده‌یه‌کی له‌باره‌وه‌ د‌ی‌ننه‌وه، ئنجا باسی نوێژ ده‌که‌ین:

دەربارە: پاك و خاوینی

له ئەسلی زماندا:

(الطَّهَارَةُ: النُّظَافَةُ وَالنَّزَاهَةُ عَنِ الْأَنْجَاسِ وَالْأَذْنَانِ)، واتە: (طهارة) به مانای پاك و خاوینی و دوورگرتن دی له چلکی و پیسیه‌کان.

له زاراوی شه‌رعدا:

(الطَّهَارَةُ: ارْتِفَاعُ الْحَدَثِ وَمَا فِي مَعْنَاهُ وَزَوَالُ النَّجَسِ، فَالطَّهَارَةُ أَعْمٌ مِنَ الْغُسْلِ)، واتە: (طهارة) بریتیه له لابردن و هه‌لگرتنی بێ ده‌ستنوژی و، لابردنی هه‌موو پیسیه‌کانیش ده‌گریته‌ خۆی، هه‌روه‌ها وشه‌ی (طهارة) گشتگیرتره له خۆشوشتن.

پاك و خاوینی هه‌رچه‌نده شتیکی په‌سندو باشه، به‌لام له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا فەرمانیکی خوای په‌روه‌ردگارو، وه‌ پایه‌و پاداشتیکی زۆری بۆ هه‌ر كه‌سێك داناوه كه ئەم سیفه‌ته‌ی له‌ خۆیدا بێنێته‌ دی و، خوای په‌روه‌ردگار ئەوانه‌ی به‌ خۆشه‌ویستی خۆی گیراوه كه‌ هه‌ز به‌ پاك و خاوینی ده‌كه‌ن و خۆشیان به‌ پاکی راده‌گرن، دیاره‌ لی‌ره‌دا باسی هاوه‌لانی به‌ریز ده‌كات له‌ مزگه‌وتدا، ده‌فه‌رموی: ﴿فِيهِ رَجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَّخِذُوا اللَّهَ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ﴾. التوبة، واتە: له‌م مزگه‌وته‌دا پیاوانیکی وا هه‌ن كه‌ هه‌ز له‌ پاك و خاوینی ده‌كه‌ن و خۆشیان (هه‌م رووآله‌ت و پۆشاك و به‌رگیان، هه‌م سینه‌و دڵ و ده‌روونیان) پاك و خاوین راده‌گرن، وه‌ بێگومان خوا خۆ پاكر‌اگرانی خۆشده‌وی.

له‌ شوینی دیکه‌دا ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ﴾ البقرة، واتە: بێگومان خوا تۆبه‌کارانی خۆشده‌وین، وه‌ خۆ پاكه‌ره‌وانی

خۆشدهوین، واتە: ئەوانەى خۆشدهوین کە پەشیمان دەبنەو دەگەرئەو
بۆ لای خوا، دواى ئەوئى گوناھیکیان ئەنجام داو، ئەوانەشئى خۆشدهوین
کە خوین پاکدەکنەو، چ لەرووی مەعنەوییهو، چ لەرووی ماددییهو،
وہ هیچ شتیک ناکەن لەرووی شەرعییەو بە پیس و خراب دانرابئ.

بۆیە ئەگەر سەرنج بدەین، ئەھلى عیرفان و تەزکیەى نەفس قوولتر
لە مانای پاکى و تەھارە دواون، بۆ وئە: ئەبو حامدى غەزالى دەئ: پاکى
دوو بەشە: (طهارة القلب) پاکى و پاکردنەوئى دَل و دەروون، وہ (طهارة
البدن) پاکى و پاکردنەوئى لاشە.

بئگومان، زۆر گرنگ و پئویستە بەر لە پاک کردنەوئى پۆشاک و لاشەمان،
دَل و دەروومان پاک بکەینەو لە ھەر شتیک کە ناخە بە فیترەت پاکەکەمان
پیس دەکەن، وەك: ئیرەیی و، حەسوودى، رق و کینە، یەکتر بوغزاندن،
خۆپینگەورەیی و خۆپئ پەسندى، بە پئچەوانەو دَلمان بکەینە شوئنى
گشت سیفەتە جوانەکانى وەك خۆشەویستنى خەلک و خاکىی بوون و ...
هتد.

ئا بەم پاکىی و پروالەتیی و پەنھانەو بەچینە خزمەت خواى تعالى جل
جلالە.

ئا لیرەو تیدەگەین، کە دەست نوئز بریتى لە شۆردنى دَل و دەروون
لە ھەر چى سیفەتیکى پەست کە تئیدا کوؤتەو!

درباره‌ی: دستنویز گرتن

٤٩- {عَنِ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «لَا تُقْبَلُ صَلَاةٌ بَغَيْرِ طَهْوَرٍ، وَلَا صَدَقَةٌ مِنْ غُلُولٍ»^(١).

واته: ئينو عومەر (خوا لتيان رازى بى)، دەلى: گويم له پيغه مبهري خوا
 ﷺ بوو دهيفه رموو: نويز قبول ناکړئ (له خاوه نه کهى) به بى دهستنويز،
 ههروهها خيريش (قبول ناکړئ) له مالتيك که له غه نيمهت، يان مولکى
 گشتى مسولمان به ناهه ق به دهسته تاته وه دزراوه.

٥٠- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَا وُضُوءَ لَهُ، وَلَا وُضُوءَ لِمَنْ لَمْ يَذْكُرْ اسْمَ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ» {^(١).

واته: ئەبو ھورېرە رضي الله عنه دەلى: پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموویەتى: نوێژ دروست نیه بۆ کەسێک کە دەستنوێژی نەبێ، وە دەستنوێژ بۆ کەسێک نیه کە ناوی خواى بەرزى لەسەر نەھێنێ (لە کاتی دەستنوێژ گرتن، مەگەر لەبىرى بچێ).

٥١- {عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ تَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ الْوُضُوءَ خَرَجَتْ خَطَايَاهُ مِنْ جَسَدِهِ حَتَّى تَخْرُجَ مِنْ تَحْتِ أَظْفَارِهِ» (١).

واته: عوسمانی کوپی عه فغان ﷺ ده لى: پڼغه مبهري خوا ﷺ فرموويه تى: ههر كه سيك ده ستونيز به جواني هه لبرگرى، گونا هه كاني له جه سته ي ده چنه دهر، هه تاكو له ژبر نينو كې به نجه كانشي گونا هه كاني ده چنه دهر.

(١) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ٥٥٧.

(٢) أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ: ١٠١، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي.

(۳) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ٤٧٦، وَمُسْلِمٌ: ٢٤٥.

۵۲- «مَنْ تَوَضَّأَ كَمَا أُمِرَ، وَصَلَّى كَمَا أُمِرَ، غُفِرَ لَهُ مَا قَدَّمَ مِنْ عَمَلٍ»^(۱).

واته: هەر که سێک دەستنوێژ بکړی، وهک چوون فەرمانی پیکراوهو، نوێژ بکات وهک چوون فەرمانی پیکراوه، خوا له گوناوه‌کانی پابردووی خوښ ده‌بێ.

۵۳- {عَنْ نَعِيمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ أَنَّهُ رَأَى أَبَا هُرَيْرَةَ رضي الله عنه يَتَوَضَّأُ فَعَسَلَ وَجْهَهُ وَيَدِيهِ حَتَّى كَادَ يَبْلُغَ الْمَنْكِبَيْنِ ثُمَّ غَسَلَ رِجْلَيْهِ حَتَّى رَفَعَ إِلَى السَّاقَيْنِ ثُمَّ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: «إِنْ أُمْتِيَ يَأْتُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ غُرًّا مُحَجَّلِينَ مِنْ أَثَرِ الْوُضوءِ، فَمَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمْ أَنْ يَطِيلَ غُرَّتَهُ فَلْيَفْعَلْ»^(۲).

واته: نه‌عیمی کوری عه‌بدووللا ده‌گێڕێته‌وه که نه‌بو هوهره‌یره‌ی رضي الله عنه ببنیوه که ده‌ستنوێژی هه‌لگرتوه، (ده‌لێ:): ده‌م و چاوی شوێرد، دواتر ده‌ستی شوێرد تاوه‌کو خه‌ریک بوو بگاته‌شانه‌کانی، پاشان قاچی شوێرد زۆر زیاتر له‌سه‌رووی گوێزینگه‌کانی، پاشان فەرمووی: گوێم له‌ پێغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم بوو فەرمووی: بێگومان له‌ پوژی دوا‌یی دا ئۆمه‌ته‌که‌م کاتیک دین پوو‌خسارو ده‌ست و پێیان سپین به‌ هو‌ی شوێنه‌واری ده‌ستنوێژ گرتنه‌وه، (نه‌بو هوهره‌یره‌ ده‌لێ:): جا هه‌ر که‌سێک له‌ ئیوه‌ ده‌توانی شوێنی ده‌ستنوێژ شوشتنی زۆرتر بشوات با نه‌و کاره‌ بکات.

۵۴- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَنَّهُ قَالَ: «أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِمَا يَمْحُو اللَّهُ بِهِ الْخَطَايَا، وَيَرْفَعُ بِهِ الدَّرَجَاتِ؟ إِسْبَاغُ الْوُضوءِ عَلَى الْمَكَارِهِ، وَكَثْرَةُ الْخُطَا إِلَى الْمَسَاجِدِ، وَانْتِظَارُ الصَّلَاةِ بَعْدَ الصَّلَاةِ، فَذَلِكُمُ الرِّبَاطُ، فَذَلِكُمُ الرِّبَاطُ، فَذَلِكُمُ الرِّبَاطُ»^(۳).

(۱) أَخْرَجَهُ النَّسَائِيُّ ۱۴۴، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ.

(۲) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ ۱۳۶، وَمُسْلِمٌ ۲۴۶، وَابْنُ حِبَانَ ۱۰۴۹.

(۳) أَخْرَجَهُ مَالِكٌ ۳۸۴، وَأَحْمَدُ ۷۲۰۸، وَمُسْلِمٌ ۲۵۱.

واتہ: نہبو ہورہ پرہ ﷺ دہلئ: پیغہمبہری خوا ﷺ فہرموویہ تی: ہہ والتان پئ بدہم بہ شتیک کہ گوناہہ کانی پئ دہسپردیتہ وہو، پلہ کانی پئ بہرز دہبنہوہ؟ لہ کاتیکدا کہ سہرماو نارہ حہ تیہ دہستونیز بہ جوانی و باشی ہہ لبرگی، وہ زور بہرہو مزگہوت ہہ نگاوبنئی، وہ لہ دواۓ نویز چاوہ پئی نویزی دیکہ بکہی، نا ثہوہ (رباط) ہ، نا ثہوہ (رباط) ہ، نا ثہوہ (رباط) ہ، (واتہ: ثہوہ ثہو خیرہ بہ کہ وہک تیشکگری وایہ لہ سوپای حہ قیقی نیسلام).

۵۵- {عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ الْجُهَنِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَا مِنْ أَحَدٍ يَتَوَضَّأُ فَيُحَسِّنُ الْوُضُوءَ، وَيُصَلِّيَ رَكَعَتَيْنِ يُقِيلُ بِقَلْبِهِ وَوَجْهِهِ عَلَيْهِمَا، إِلَّا وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ»^(۱).

واتہ: عوقبہی کوری عامیری جوہہ نیی ﷺ دہ گپرتہوہ: پیغہمبہری خوا ﷺ فہرموویہ تی: ہیچ یہ کیک نیہ بہ جوانی دہستونیز بگری و دواۓ دوو رکات نویز بکات، پرووی لہ نویزہ کہی بن و بہ دل ثہ نجامی بدات، حہ تمہن بہہ شتی بو واجب دہ بیت، (یانی: دہ چیتہ بہہ شتہوہ).

۵۶- {عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ، قَالَ: «مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ يَتَوَضَّأُ فَيُبَلِّغُ أَوْ فَيُسَيِّغُ الْوُضُوءَ ثُمَّ يَقُولُ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ، إِلَّا فُتِحَتْ لَهُ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ الثَّمَانِيَةِ يَدْخُلُ مِنْ أَيِّهَا شَاءَ»^(۲).

واتہ: عومہری کوری خہ تباب ﷺ دہلئ: پیغہمبہر ﷺ فہرموویہ تی: ہہر یہ کیک لہ تیوہ بہ جوانی و ریک و پکی دہستونیز بگری و، پاشان بلئ: (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ) ثہوہ بیکومان

(۱) أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ: ۹۰۶، انظر: (صحيح الترغيب والترهيب): ۲۲۷.

(۲) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۲۳۴، وَزَادَ التِّرْمِذِيُّ بَعْدَ ذِكْرِ الشَّهَادَةِ: «اللَّهُمَّ! اجْعَلْنِي مِنَ الثَّوَابِينَ وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ».

ھەر ھەشت دەرگای بەھەشتی بۆ دەکرێنەو، لە کامەیان بیهوی بە ئارەزووی خۆی دەچێتە ژوورەو.

۵۷- {عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ، قَالَ: «مَنْ تَوَضَّأَ فَقَالَ: سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ، وَأَتُوبُ إِلَيْكَ، كُتِبَ فِي رِقِّي، ثُمَّ طُبِعَ بِطَابَعٍ فَلَمْ يُكْسَرِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ» (۱).

واتە: ئەبو سەعیدی خودری رەزە ئێ دەلی: پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: ھەر کەسێک دەستنوێژ بکری و پاشان بلی: (سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ) ئەو بۆی لەسەر لەو حیک دەنووسری، ئنجا مۆریکی لەسەر دەرەیی و ئیدی ناشکێنری تا پۆزی قیامەت.

(کەواتە: پاداشتەکی ھەر خوا بۆ خۆی دەزانی چەندە؟ وە لە پۆزی دواییش ئەو کەسە زۆر دلخۆش دەبن بەو پاداشتەکی کە بە ھۆی ئەم زیکرەو بۆی نووسراوە).

بانگدان بۆ ئەنجامدانی نوێژ

خوای پەرورەدگار لە سوورەتی (فصلت) دا لە بارەکی کەسێک کە بانگەواز دەکات بۆ پێی ئیسلام و خەڵکی ئاگادار دەکاتەو بۆ نوێژ کردن فەرموویەتی: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ (۳۳)، واتە: کێ وتەکی چاکتر بەجێتەرە لەو کەسەکی (خەڵک) بانگ دەکات بۆ لای خوا، وە کاری چاک دەکات و دەلی من مسوڵمانم.

(۱) أَخْرَجَهُ الْحَاكِمُ: ۲۰۷۲، وَقَالَ: صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ مُسْلِمٍ، وَالطَّبْرَانِيُّ فِي الْأَوْسَطِ: ۱۴۵۵، انظر: (الصحيحة): ۲۲۳۳.

چۆنیه‌تی بانگدان

اللهُ أَكْبَرُ اللهُ أَكْبَرُ
اللهُ أَكْبَرُ اللهُ أَكْبَرُ

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
أَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ أَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ
حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ
حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ
اللهُ أَكْبَرُ اللهُ أَكْبَرُ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

مانای وشه‌کانی بانگ

دیاره وشه‌کانی بانگ، مانای زۆر گه‌وره‌و گرنگیان هه‌یه! وه درووشمی
هه‌ره گه‌وره‌ی ئیسلام و مسوڵمانان!

خوا‌ی به‌رز، وه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌ خو‌رای‌ی و ب‌ی حیکمه‌ت نیه، نه‌و
وشه گه‌ورانه‌یان کردوه به‌ درووشم و بانگ بۆ مسوڵمانان، که نه‌وه تاییه‌ته
به‌ مسوڵمانانه‌وه، هه‌یج خاوه‌ن دین و به‌رنامه‌یه‌کی دیکه شتی وایان نیه،
پو‌ژۆی پینج جاران نه‌و وشه گه‌ورانه بگوترین، وه شیعاری کو‌کردنه‌وه‌ی
مسوڵمانان بن، بۆ شتی‌ک که گه‌وره‌ترین شته له دینه‌که‌ی‌اندا، که نه‌ویش
نو‌یژه، مانای وشه‌کان به‌و شیوه‌یه:

(اللَّهُ أَكْبَرُ): واتە: خوا گەورەترە، بەو واتایە نا لە فلان شت و لە فلان شت! خوا گەورەترە بە پەهایی هەرچی تۆ بە دل و میشتک دادی، خوا گەورەترە، بە هەموو شیوەکانی گەورەیی، خوا گەورەترە بەو شیوەیە که بۆ خوا شایستەیی، نەک گەورەییەکت بە میشتکی دابی که له گەل بی وینەیی خوای پەروەردگاردانە گونجی، چوار جار ئەوێ دووبارە دەبێتەو.

(أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ): واتە: شایەدیی دەدەم که جگە لە الله هیچ پەرستراوی بە هەق نین

(أَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ): واتە: وە شایەدیی دەدەم که موحمەد ﷺ پەوانە کراوی خوایە

(حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ): واتە: وەرن بۆ نوێژ کردن

(حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ): واتە: وەرن بۆ سەرفرازی

(اللَّهُ أَكْبَرُ): واتە: خوا گەورەترە

(لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ): واتە: هیچ پەرستراویک نیە بە هەق جگە لە (الله)

چۆنیەتی قامەتکردن

اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ

قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ

اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

پیشتر واتای (بانگ) مان شیکردہ وہ به کوردی، وشہ کانی قامہ تیش ہہ مان وشہی بانگن، جگہ له رستہی: (قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ)، ئەویش واتہ: نوێژ دەستپیکردن نزیکہ، نوێژ دەستپیکردن نزیکہ.

﴿﴾ دوعای نیوان بانگ و قامەت

۵۸- {عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا يَرُدُّ الدُّعَاءُ بَيْنَ الْأَذَانِ وَالْإِقَامَةِ»} (۱).

واتہ: ئەنەسی کۆری مالیک رەئە: دەئە: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: پارانەوہی نیوان بانگ و قامەت رەت ناکریتەوہ.

۵۹- {عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَنْ قَالَ حِينَ يَسْمَعُ النِّدَاءَ: اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةُ التَّامَّةُ، وَالصَّلَاةُ الْقَائِمَةُ، آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ، وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتُهُ، حَلَّتْ لَهُ شَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ»} (۲).

واتہ: جابر رەئە: دەگیریتەوہ: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: ھەر کە سێک کاتێ گویی لە بانگ دەبی، لەو کاتەدا بئێ: خوایە! ئەو پەروەردگاری ئەم بانگەوازە تەواوہ، وە ئەم نوێژە دامەزراوہ، ببەخشە بە موحمەد ﷺ پلەو وەسیلە و (فَضِيلَةَ)، وە ببە بۆ ئەو شوێنە سوپاسکراوہی کە پەیمانێ پێداوہ، ھەتھەن لە پروژی دواوی تکاو شەفاعەتی منی بەردەکەوێ.

(۱) أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ: ۵۲۱، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي فِي (المشكاة): ۶۷۱.

(۲) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۶۱۴، وَأَبُو دَاوُدَ: ۵۲۹، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۲۱۱، وَابْنُ مَاجَه: ۷۲۲.

نویژه فەرزه‌کان

دەربارەى ئەنجامدانى نوێژه فەرزه‌کان لە کاتى ديارىکراوى خۆيان و پارىزگارى کردنيان، وه پاداشت و فەزلى زۆر لەسەر باش ئەنجامدانيان، خوا لە قورئاندا لە چەندین ئايەتى پیرۆز باسى فەرمووه، بۆ وێنە: خۆای پەرورەردگار دەفەرموى: ﴿وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَٰئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ النساء: ۷۷.

واتە: وه به‌جێهێنەرانی نوێزو زەه‌کات دەران و پر‌واداران به‌ خواو به‌ رۆژى دواى، ئا ئەوانه‌ لە داهاتوو‌یه‌کى نيزیکدا پێيان دەبه‌خشین پاداشتیکی زۆر گه‌وره‌.

وه هه‌روه‌ها دەربارەى پارىزگارى لێکردن و ئەنجامدانی‌شان لە کاتى ديارى کراوى خۆياندا، خۆای بى‌ هاوتا فەرموویه‌تى: ﴿فَاقِمُوا الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا﴾ النساء: ۷۷، واتە: نوێژه‌كانتان به‌ پێک و پێکى ئەنجام بدن، چونکە بێگومان نوێژ لەسەر ئيمانداران فەرزی‌که‌و کاتیکی ديارى کراوى هه‌یه‌ که ده‌بى‌ تێیدا ئەنجام بدرى.

هه‌روه‌ها به‌کێک لە حیکمه‌ته‌کانى فەرز کرانى نوێزو هۆکارى قبوول بوونى نوێژ پروون ده‌کاته‌وه‌و ده‌فەرموى: ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾ العنکبوت: ۷، واتە: نوێژه‌كانتان بکه‌ن (لە کاتى ديارى کراوى خۆیدا) چونکە بێگومان نوێژ خاوه‌نه‌که‌ى دوور ده‌خاته‌وه‌ له‌ کارى خراپ و ناپه‌سند.

که‌واتە: ده‌بى‌ دلتيا‌بين ته‌نيا ئەو نوێژانه‌ وه‌رده‌گیرين و پاداشتيان له‌سەر ده‌دریته‌وه‌ که‌ وا ده‌که‌ن خاوه‌نه‌کانيان خۆيان بگرنه‌وه‌و له‌ ئەنجامدانى هه‌ر چیه‌کى خوا پێى ناخۆشه‌.

۶۰- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ: أَيُّ الْعَمَلِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: «الصَّلَاةُ لَوْ قُفِّيَهَا»، قَالَ: قُلْتُ: ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ: «بِرُّ الْوَالِدَيْنِ»، قَالَ: قُلْتُ: ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ: «الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ»^(۱).

واتە: عەبدوللای کوری مەسعوود رەزە، دەلی: پرسیارم لە پیغەمبەری خوا ﷺ کرد: چ کردەوێک لە هەموو کردەوێکان چاکترە؟ فەرمووی: نوێژی لە کاتی خۆیدا، گۆتم: دواى ئەو؟ فەرمووی: چاکە لە گەڵ دایک و باب، گۆتم: دواى ئەو؟ فەرمووی: جیهادو تیکۆشان لە پیناوی خوادا.

۶۱- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ يَقُولُ: «الصلوات الخمس، والجمعة إلى الجمعة، ورمضان إلى رمضان مكفرات ما بينهن إذا اجتنب الكبائر»^(۲).

واتە: ئەبو هورەیرە رەزە دەگێڕێتەو: پیغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: هەر پێنج نوێژە فەڕزەکان، نوێژی هەینی بۆ نوێژی هەینی، وە پەمەزان بۆ پەمەزان، دەبنە کەفارەتی ئەو گوناھانەى لە نێوانیاندا دەکری، ئەگەر مەرووف خۆی دوورگرتی لە ئەنجامدانی گوناھى گەورە.

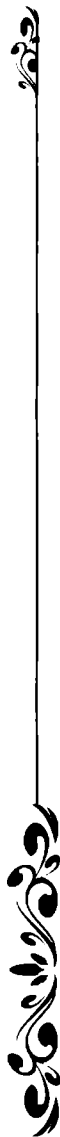
۶۲- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ رَاحَ إِلَى مَسْجِدِ الْجَمَاعَةِ، فَخَطَاةٌ تَمْحُو سَيِّئَهُ، وَخُطُوَةٌ تُكْتَبُ لَهُ حَسَنَةٌ، ذَاهِبًا وَرَاجِعًا»^(۳).

واتە: عەبدوللای کوری عەمر (خوا لێیان پازى بێ) دەلی: پیغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: هەر کە سێک بچى بۆ مەزگەوت بۆ نوێژی جەماعەت، بە هەر هەنگاوێکی گوناھێکی لێ دەسڕێتەو، وە بە هەر هەنگاوێکی کە دەچى و دێتەو چاکەیهکی بۆ دەنووسى.

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۳۹۹۸، وَابْنُ خَلِّكَانٍ: ۵۰۴، وَمُسْلِمٌ: ۸۵، وَالتَّيْمِيُّ: ۶۱۰، وَابْنُ حَبَانَ: ۱۴۷۷.

(۲) أَخْرَجَهُ ابْنُ خَلِّكَانٍ: ۲۳۳.

(۳) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۶۵۹۹، وَابْنُ حَبَانَ: ۲۰۳۹، قَالَ شُعَيْبُ الأَرْنَؤُوط: صحيح لغيره.

۶۳- {عَنْ بُرَيْدَةَ الْأَسْلَمِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «بَشِّرِ الْمَشَائِينَ فِي الظُّلَمِ إِلَى الْمَسَاجِدِ بِالنُّورِ النَّامِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ»} (۱).

واته: بوره‌یده‌ی نه‌سله‌می ﷺ ده‌لن: پئغه‌مبه‌ر ﷺ فەرموویه‌تی: موژده بده به‌و که‌سانه‌ی که له تاریکایی شه‌وان به‌ره‌و مزگه‌وت ده‌رۆن به‌ پرووناکی و پۆشنامه‌کی ته‌واو له پۆزی دواپی که پئیان ده‌به‌خسری.

۶۴- {عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: «مَنْ مَشَى فِي ظُلْمَةِ اللَّيْلِ إِلَى الْمَسَاجِدِ، آتَاهُ اللَّهُ نُورًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ»} (۲).

واته: نه‌بو ده‌رداء ﷺ ده‌لن: پئغه‌مبه‌ر ﷺ فەرموویه‌تی: هه‌ر که‌سیک له تاریکایی شه‌ودا به‌ره‌و مزگه‌وت بچن، نه‌وه خوای په‌روه‌ردگار له پۆزی دواپی نورو پرووناکی پئ ده‌به‌خسری.

۶۵- {عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِنَّ أَفْضَلَ الصَّلَوَاتِ عِنْدَ اللَّهِ، صَلَاةُ الصُّبْحِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ فِي جَمَاعَةٍ»} (۳).

واته: ئیبنو عومه‌ر (خوا لیان رازی بن) ده‌لن: پئغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەرموویه‌تی: بیگومان باشتی‌نی نوێزه‌کان له لای خوا، نه‌نجامدانی نوێزی به‌یانیه به‌ کۆمه‌ل له پۆزی هه‌یندا.

۶۶- {عَنْ رَافِعِ بْنِ خُدَيْجٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِصَلَاةِ الْمُتَافِقِ، أَنْ يُؤَخَّرَ الْعَصْرَ حَتَّى كَانَتْ الشَّمْسُ كَثْرَبِ الْبَقَرَةِ صَلَاحًا»} (۴).

(۱) أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ: ۵۶۱، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي.

(۲) أَخْرَجَهُ ابْنُ أَبِي شَيْبَةَ: ۶۴۳۸، أَخْرَجَهُ الطِّرْبَانِي كَمَا فِي مَجْمَعِ الزَّوَائِدِ (۳۰/۲) قَالَ الْهَيْثَمِيُّ: رَجَالُهُ ثِقَاتٌ، وَابْنُ حَبَانَ: ۲۰۴۶، وَالتَّبَهَّقِيُّ فِي شُعَبِ الْإِيمَانِ: ۲۹۰۵، تَعْلِيقُ شُعَيْبِ الْأَرْنَؤُوط: صَحِيحٌ بِشَوَاهِدِهِ.

(۳) أَخْرَجَهُ التَّبَهَّقِيُّ فِي (شُعَبِ الْإِيمَانِ): ۳۰۴۵، انْظُرْ: (الصَّحِيحَةُ): ۱۵۶۶.

(۴) أَخْرَجَهُ الدَّارِقُطْنِي (۲۵۲/۱)، وَالْحَاكِمُ: ۷۰۲، انْظُرْ: (صَحِيحُ الْجَامِعِ): ۲۶۰۶.

واتە: ڕافعی کۆری خودەییج ﷺ دەلێ: پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: ئایا هە والتان پێبەم لەبارە ی نوێژی دوو ڕووهوه؟ ئەوهیه که نوێژی عەصر دوابخات تا ئەو کاتە ی خۆر وهکو بەزی ورگی مانگای لێدێ (که بەزێکی زەردی تەنکه، مەبەستی ئەوهیه کهسی مونا فیق نوێژی عەصر تاخیر دەکات تا ڕۆژ زەرد دەبێت و کاتی عەصر زۆر تەنک دەبێتەوهو خەریکه مەغریب دابێت)، ئنجا نوێژەکه ی دەکات، (دیاره که ئەو کهسه به ئەنقهست و به بێ هۆ ئەمه دەکات، بۆیه دەیکات تا خەلک نه لێن نوێژنه کهره).

٦٧- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «إِنْ أَوَّلَ مَا يُحَاسِبُ بِهِ الْعَبْدُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ صَلَاتَهُ، فَإِنْ وَجَدَتْ تَامَةً كُتِبَتْ تَامَةً، وَإِنْ كَانَ انْتَقَصَ مِنْهَا شَيْءٌ، قَالَ: انْظُرُوا هَلْ تَجِدُونَ لَهُ مِنْ تَطَوُّعٍ يَكْمُلُ لَهُ مَا ضَيَّعَ مِنْ فَرِيضَةٍ مِنْ تَطَوُّعِهِ، ثُمَّ سَائِرُ الْأَعْمَالِ تَجْرِي عَلَى حَسَبِ ذَلِكَ» (١).

واتە: ئەبو هورەیره رەزە دەگێڕێتەوه: پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: یە کهم شت که مروّف لێ پرسینهوه ی له سەر لێ ده کرێ له ڕۆژی قیامەت نوێژەکانیەتی، ئەگەر بێرا نوێژەکانی تەواون، ئەوه به تەواوی بۆی دەنووسرێن، وه ئەگەر کهم و کۆریان هەبن، (خوای پەروەردگار له فریشتەکان) دەفەرموێ: تەماشای بکەن، بزانن ئایا نوێژ سوننەتی هەیه، بۆی تەواو بکری لەوه ی له دەستی داوه له نوێژی فەرز (له کهموکۆری)، پاشان سەرجهم کردوهوهکانی له سەر ئەوه دەرۆن (واتە: زەکات، ڕۆژوو.. هتد).

له کۆتایی ئەم بەشەدا دەلێم:

با نوێژەکاغان تەنها چەند جوولەیهکی لاشە نەبن و بەس، بەلکو با دلمانیان پێوه پابه ندو په یوهست بکهین، هەلبەت دل پێوه پابه ند بوون و په یوهست کردنیش ئەوهیه: به پاکی ڕایبگرین و پیسی نه کهین به گونا هه په نهانه کانی وهک پێشتر ئاماژەم پێدان..

دہربارہی: دروستکردنی مزگہوت

خوای بالادہست دہربارہی ئہوانہی مزگہوت کہ مالیکہ لہ مالہکانی خوا
لہسہر زہوی ئاودہدان دہکہنہوہو، دروستی دہکردن بؤ نوئڑ تیداکردنی،
فہرموویہتی: ﴿إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَءَاتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَىٰ أُولَٰئِكَ أَن يَكُونُوا
مِنَ الْمُهْتَدِينَ﴾ (التوبہ، ۱۸) واتہ: بیگومان کہسیک مزگہوت کہ مالی
خوایہ ئاودہدانی دہکاتہوہو بروای بہ خواو بہ پڑزی دواپی ہہبئی و، نوئڑ
ئہنجام بداو زہکاتی مالی خوا بدات و، لہ خوا نہبئی لہ ہیچ کہسیکیش
نہترسن نا ئہو جوڑہ کہسانہ ئومید ہہیہ خوای پینماییکار پئی راستیان
پیشانبادات.

۶۸- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: «أَحَبُّ الْبِلَادِ إِلَى اللَّهِ
مَسَاجِدُهَا، وَأَبْغَضُ الْبِلَادِ إِلَى اللَّهِ أَسْوَاقُهَا»^(۱).

واتہ: ئہبو ہوہرہرہ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دہگیرتہوہ: پیغہمبہری خوا ﷺ فہرموویہتی:
خوشہویسترتین شوئین لہ لای خوا مزگہوتہکانن، وہ بوغزینراوترین شوئین
لہ لای خوا بازارہکانن (چونکہ بازارہکان دروؤ فیل و سوئندی بہ ناہہقی
زور تیدا دہخوری).

۶۹- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ الْحَوْلَانِيِّ، أَنَّهُ سَمِعَ عُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ، عِنْدَ
قَوْلِ النَّاسِ فِيهِ، حِينَ بَنَى مَسْجِدَ الرَّسُولِ ﷺ: إِنَّكُمْ أَكْثَرْتُمْ، وَإِنِّي سَمِعْتُ
النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: «مَنْ بَنَى مَسْجِدًا يَتَّبِعِي بِهِ وَجْهَ اللَّهِ، بَنَى اللَّهُ لَهُ مِثْلَهُ
فِي الْجَنَّةِ»^(۲).

(۱) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۶۷۱، وَابْنُ حِبَّانَ: ۱۶۰۰.

(۲) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۴۳۹، وَمُسْلِمٌ: ۵۳۳.

واته: عوبه‌یدوللای خه‌ولانی ده‌گیرته‌وه که گوئی له عوسمانی کوپی
عه‌ففان ﷺ بووه، کاتیک دووباره مزگه‌وتی پیغه‌مبه‌ر ﷺ نۆزه‌ن کراوه‌ته‌وه
(له‌سهرده‌می نه‌ودا)، له‌وه‌لامی نه‌و خه‌لکه‌ی که پیتان باش نه‌بووه مزگه‌وته‌که
ده‌ستکاری بکری، عوسمان ﷺ گو‌توویه‌تی: به‌راستی ئیوه ژماره‌تان زۆر زیاد
بووه، وه من گوتم له پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بوو ده‌یفه‌رموو: ههر که‌سیک بو
خوای په‌روه‌ردگار مزگه‌وتیکی دروست کرد، خوای په‌روه‌ردگار له به‌هه‌شتدا
خانوویکی وه‌ک نه‌وی بو له به‌هه‌شت دروست ده‌کات.

۷۰- {عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَنْ بَنَى مَسْجِدًا لَا
يُرِيدُ بِهِ رِئَاءَ وَلَا سَمْعَةً، بَنَى اللَّهُ لَهُ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ»^(۱).

واته: عایشه (خوا لئی رازی بن) ده‌لن: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرموویه‌تی: ههر
که‌سیک مزگه‌وتیک دروست بکات مه‌به‌ستی پیتی رووپامایی و ناوبانگ
بلا‌وبوونه‌وه نه‌بیت، نه‌وه خوا خانوویکی بو له ئیو به‌هه‌شت دروست ده‌کات.

دەربارە: ئەنجامدانی نوێژ

له‌ مزگه‌وتی: حه‌رام، مه‌دینه، قوبا

۷۱- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ﷺ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «صَلَاةٌ فِي مَسْجِدِي هَذَا
خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ صَلَاةٍ فِيمَا سِوَاهُ، إِلَّا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ»^(۲).

واته: نه‌بو هوپه‌یره ﷺ ده‌لن: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرموویه‌تی: نوێژیک
له‌و مزگه‌وته‌ی مندا (واته: مزگه‌وتی مه‌دینه)، چاک‌تره‌و خیری زیاتره‌ له
هه‌زار نوێژ که له‌ مزگه‌وته‌کانی دیکه‌دا غه‌یری نه‌و ئەنجام بدری، جگه
له‌ مزگه‌وتی حه‌رام.

(۱) أَخْرَجَهُ الطَّبْرَانِيُّ فِي (الْأَوْسَطِ): ۷۰۰۵، انظر: (الصحيحه): ۳۳۹۹.

(۲) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۱۱۳۳، وَمُسْلِمٌ: ۱۳۹۴.

۷۲- {عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «صَلَاةٌ فِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَفْضَلُ مِنْ مِائَةِ أَلْفِ صَلَاةٍ فِيَمَا سِوَاهُ»^(۱).

واتہ: جابری کوہی عہدوللا (خوا لیان رازی بن) دہلن: پیغہمبہری خوا ﷺ فہرموویہ تی: نوئیژیک لہ مزگہوتی حہرام (مزگہوتی مہککہ) خیری زیاترہ لہ سہد ہزار نوئیژ لہ مزگہوتہ کانی دیکہ.

۷۳- {عَنْ سَهْلِ بْنِ حَنِيْفٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ تَطَهَّرَ فِي بَيْتِهِ، ثُمَّ أَتَى مَسْجِدَ قُبَاءَ، فَصَلَّى فِيهِ صَلَاةً، كَانَ لَهُ كَأَجْرِ عُمْرَةٍ»^(۲).

واتہ: سہہلی کوہی حونہیف ﷺ دہلن: پیغہمبہری خوا ﷺ فہرموویہ تی: ہہر کہسیک خوئی پاک بکاتہوہ لہ مالی خوئی (واتہ: دہستوئیژ بشوات)، پاشان بیتہ مزگہوتی قوباء نوئیژی تیدا بکات، ئەوہ ئەو کہسہ پاداشتی عومرہیہ کی بو ہہیہ.

دہربارہی: رۆژووگرتن

پیناسہی رۆژوو: (الصَّوْمُ فِي الْأَصْلِ: الْإِمْسَاكُ عَنِ الْفَعْلِ مَطْعَمًا كَانَ، أَوْ كَلَامًا، أَوْ مَشْيًا)، (صَوْم) لہ ئەسلی زماندا بە مانای نہفسی خوگرتنہوہیہ لہ ہہر کردہوہیہک، خواردن بن، یان قسہکردن بن، یان رۆیشتن بن.

(وَالصَّوْمُ فِي الشَّرْعِ: إِمْسَاكُ الْمُكَلَّفِ بِالنَّيَّةِ مِنَ الْخَيْطِ الْأَبْيَضِ إِلَى الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ عَنِ الْمَفْطِرَاتِ)، وہ (صوم) لہ زاراوہی شہرعدا بریتہیہ لہوہی کہسیک کہ تہکلیفی شہرعیی کہوتبیتہ سہر، بہ نیہتہوہ لہ دہزووی سہی بہرہبہیان ہہتاکو دہزووی رەشی ئیوارہ، خوئی بگریتہوہ لہ ہہموو

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۱۵۲۷۱، انظر: (صحيح الجامع): ۳۸۳۸.

(۲) أَخْرَجَهُ ابْنُ مَاجَةَ: ۱۴۱۲، انظر: (صحيح سنن ابن ماجة).

نه‌وانه‌ی که پروژو ده‌شکینن، وه‌ک: (خواردن و خواردنه‌وهو جووتبونی
ژن و می‌ردو خو‌پشانده‌وه).

۷۴- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَنْ صَامَ رَمَضَانَ، إِيمَانًا
وَاحْتِسَابًا، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ»} (۱).

واته: نه‌بو هو‌ره‌یره ﷺ ده‌لن: پی‌غهمبه‌ری ﷺ فهرموویه‌تی: ههر که‌سیک
پروژووی مانگی ره‌مه‌زان بگری به‌ پروا پئ بوونه‌وهو به‌ چاوه‌پروانی
پاداشته‌وه، نه‌وه خوا له‌ گونا‌هی رابردووی خو‌ش ده‌بن.

۷۵- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ لَمْ يَدَعْ قَوْلَ الزُّورِ
وَالْعَمَلَ بِهِ، فَلَيْسَ لِلَّهِ حَاجَةٌ فِي أَنْ يَدَعَ طَعَامَهُ وَشَرَابَهُ»} (۲).

واته: نه‌بو هو‌ره‌یره ﷺ ده‌گیرته‌وه: پی‌غهمبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی:
ههر که‌سیک وازنه‌هینن له‌ قسه‌ی درو، وه‌ کرده‌وهی خراپ و حه‌رام واز
لن نه‌هینن، خوا هیچ پی‌ویستی به‌وه نیه‌ که‌ خواردن و خواردنه‌وه‌که‌ی
واز لن به‌ینن.

۷۶- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَنْ قَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا
وَاحْتِسَابًا، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ»} (۳).

واته: نه‌بو هو‌ره‌یره ﷺ ده‌لن: پی‌غهمبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: ههر
که‌س شه‌ونوئز بکات له‌ ره‌مه‌زاند، پروای پئ هه‌بن و چاوه‌پیی پاداشت
بن، له‌ گونا‌هه‌کانی رابردووی ده‌بووردی.

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۷۱۷۰، وَالبُخَارِيُّ: ۲۸، وَمُسْلِمٌ: ۷۶۰.

(۲) أَخْرَجَهُ البُخَارِيُّ: ۱۸۰۴.

(۳) أَخْرَجَهُ البُخَارِيُّ: ۳۷، وَمُسْلِمٌ: ۷۵۹.

۷۷- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يَا مَعْشَرَ الشَّبَابِ مَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمُ الْبَاءَةَ فَلْيَتَزَوَّجْ، فَإِنَّهُ أَغْضُ لِلْبَصَرِ، وَأَحْصَنُ لِلْفَرْجِ، وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَعَلَيْهِ بِالصَّوْمِ، فَإِنَّهُ لَهُ وَجَاءٌ»} (۱).

واتہ: عہدو لای کوری مہسعوود رضی اللہ عنہ دہلئ: پیغہمبہری ﷺ خوا ﷺ فہرموویہ تی: ئہی کومہ لی گہنجان! ہہرکامیک لہ تیوہ توانی (واتہ: لہ پرووی جہستہ یی و دارایی و مہعنہوی) با ہاوسہرگیری بکات، ئہوہ بو چاوی باشترہ (۲)، وہ بو داوین پاکیشی چاکترہ، وہ ہہر کہسیک نہیتوانی (ہاوسہرگیری بکات) با پوژوو بگری، ئہوہ دہبیتہ ہوئی نارہزوو کہمبوونہوہی.

۷۸- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ نَسِيَ وَهُوَ صَائِمٌ، فَأَكَلَ أَوْ شَرِبَ، فَلْيَتِمَّ صَوْمَهُ، فَإِمَّا أطَعَمَهُ اللَّهُ وَسَقَاهُ»} (۳).

واتہ: ئہبوہورہپرہ رضی اللہ عنہ دہلئ: پیغہمبہری ﷺ خوا ﷺ فہرموویہ تی: ہہرکہسیک لہ بیرری چوو بہپوژوو بوو، شتیکی خوارد، یان شتیکی خواردہوہ، با پوژووہکہی تہواو بکات، ئہوہ خوا ئہو خواردن و خواردنہوہی داوہ تی. ئہگہر واتہ: مادام لہ بیرری چوو بی ئہوہ پوزیبہ کہ خوا پیی داوہو خہ لاتی کردوہ پوژووہ کہشی زیانی نہہیناوہ.

۷۹- {عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا مِنْ عَبْدٍ يَصُومُ يَوْمًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ، إِلَّا بَاعَدَ اللَّهُ بِذَلِكَ الْيَوْمِ وَجْهَهُ عَنِ النَّارِ سَبْعِينَ خَرِيفًا»} (۴).

(۱) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۴۷۷۸، وَمُسْلِمٌ: ۱۴۰۰.

(۲) کہ چاو ناگیرئی لہ نافرہتان، چونکہ ہہر کہس حہ لالی خوئی ہہ بی مادام نیمانیکی باشی ہہ بی، چاوی لہ حہ رام نابیت.

(۳) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۶۶۶۹، وَمُسْلِمٌ: ۲۷۰۹، وَاللَّفْظُ لَهُ.

(۴) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۲۸۴۰، وَمُسْلِمٌ: ۱۶۷.

واته: ئەبو سه‌عیدی خودری ﷺ ده‌لێ: پێغه‌مبه‌رى خوا ﷺ فهرموویه‌تى: هه‌ر به‌نده‌یه‌ک یه‌ک رۆژ له‌ پێناوی خودا به‌رۆژووبێ، خوا چه‌فتا ساڵه‌ ڕێ به‌ هۆی ئەو رۆژه‌وه‌ ده‌م و چاوی له‌ ناگرێ چه‌هه‌ننه‌م دوورده‌خاته‌وه‌.

٨٠- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِذَا جَاءَ رَمَضَانُ فَتُحَتَّ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ، وَغُلِقَتْ أَبْوَابُ النَّارِ، وَصُفِّدَتِ الشَّيَاطِينُ»^(١).

واته: ئەبو هورەیره‌ پرە ﷺ ده‌گێڕێته‌وه‌: پێغه‌مبه‌رى خوا ﷺ فهرموویه‌تى: کاتی رهمه‌زان هات ده‌رگا‌کانی به‌هه‌شت ده‌کرێنه‌وه‌و ده‌رگا‌کانی دۆزه‌خیش داده‌خړین، وه‌ شه‌یتانه‌کانیش زنجیر ده‌کرین.

تییینی: هه‌ر چه‌نده‌ شه‌یتانه‌کان له‌ رهمه‌زاندای به‌ستراونه‌ته‌وه‌، به‌لام خه‌راپه‌کاریش هه‌ر هه‌یه‌، ئەوه‌ له‌به‌ر ئەوه‌ نیه‌ که‌ شه‌یتانه‌کان نه‌به‌ستراونه‌ته‌وه‌، به‌لکو له‌به‌ر خه‌راپه‌کاری نه‌فسی ئینسانه‌کانه‌ که‌ پێشی رهمه‌زان په‌روه‌رده‌یان له‌ شه‌یتانه‌کانه‌وه‌ وه‌رگرتوه‌وه‌ ته‌ئسیری شه‌یتانه‌کانیان هێشتا له‌سه‌ر ماوه‌.

٨١- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تَصُومُوا يَوْمَ الْجُمُعَةِ إِلَّا وَقَبْلَهُ يَوْمٌ أَوْ بَعْدَهُ يَوْمٌ»^(٢).

واته: ئەبو هورەیره‌ پرە ﷺ ده‌لێ: پێغه‌مبه‌رى خوا ﷺ فهرموویه‌تى: رۆژی هه‌ینی (به‌ تایبه‌تی) به‌ رۆژوو مه‌بن، مه‌گه‌ر رۆژێک له‌ پێشیه‌وه‌، یان رۆژێک له‌ دوایه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ بێ.

٨٢- {عَنْ حَمْرَةَ بِنِ عَمْرِو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهَا سَأَلَتْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَنِ الصَّوْمِ فِي السَّفَرِ، قَالَ: «إِنْ شِئْتَ أَنْ تَصُومَ فَصُمْ، وَإِنْ شِئْتَ أَنْ تَفْطِرَ فَأَفْطِرْ»^(٣).

(١) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ١٧٩٩، وَمُسْلِمٌ: ١٠٧٩.

(٢) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ١٠٤٢٩، تَعْلِيقُ شُعَيْبِ الْأَرْنَؤُوط: إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ.

(٣) أَخْرَجَهُ النَّسَائِيُّ: ٢٢٩٧، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ.

واته: حەمزە‌ی کۆری عەمڕ ﷺ پرسیاری کردوه له پێغه‌مبەری خوا ﷺ دەربارە‌ی پۆژووگرتن له‌ سه‌فه‌ر؟ فەرموویەتی: ئەگەر دەرته‌وی بە پۆژووبیت، پۆژووبگره‌، ئەگەر دەرته‌وی بە پۆژوو نه‌بیت، مه‌یگره‌.

۸۳- {عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَأَفَرْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي رَمَضَانَ فَلَمْ يَعْيبِ الصَّائِمُ عَلَى الْمُفْطِرِ، وَلَا الْمُفْطِرُ عَلَى الصَّائِمِ} (۱).

واته: ئەنە‌سی کۆری مالیک ﷺ دەرته‌ی: ئیمه‌ له‌گه‌ڵ پێغه‌مبەری خوا ﷺ له‌ په‌مه‌زاندای سه‌فه‌رمان کرد، نه‌ ئەوه‌ی به‌ پۆژوو بوو په‌خنە‌ی له‌وه‌ گرت که‌ به‌ پۆژوو نیه‌، نه‌ ئەوه‌ش به‌ پۆژوو نه‌بوو په‌خنە‌ی له‌وه‌ گرت که‌ به‌ پۆژوو بوو.

۸۴- {عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي سَفَرٍ، فَرَأَى رِحَامًا وَرَجُلًا قَدْ ظَلَّلَ عَلَيْهِ، فَقَالَ: «مَا هَذَا؟» فَقَالُوا: صَائِمٌ، فَقَالَ: «لَيْسَ مِنَ الْبِرِّ الصَّوْمُ فِي السَّفَرِ»} (۲).

واته: جابر ﷺ دەرته‌ی: پێغه‌مبەری خوا ﷺ له‌ سه‌فه‌ریک بوو، قەرە‌بالغیه‌کی بینی پیاویکی‌ش سیبه‌ری لێکرا‌بوو، فەرمووی: ئەوه‌ چیه‌؟ گوتیان: به‌ پۆژووه‌ فەرمووی: پۆژووگرتن له‌ سه‌فه‌ردا چاک نیه‌.

(۱) أَخْرَجَهُ مَالِكٌ فِي الْمَوْطَأِ: ۱۰۳۳، وَمُسْلِمٌ: ۲۶۷۶.

(۲) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۱۸۴، وَمُسْلِمٌ: ۱۸۴۴.

به‌های و حیکمه‌تی رۆژووگرتن

۷۹

یه‌ک: له پرووی مه‌عنه‌وییه‌وه: سوودی زۆرمان پێده‌گه‌یه‌نێ، دلی ئینسان صاف و خاویڤ ده‌کاته‌وه‌و، پرووحی ئاسووده ده‌کات، ئینسان له خوا نزیک ده‌کاته‌وه‌و، لایه‌نی پرووحی و ئیمانی تیدا زیاد ده‌بێت.

دوو: له پرووی ئه‌خلاقیه‌وه: به راستی رۆژوو کاریگه‌ری زۆری هه‌یه بۆ جوان کردنی ئه‌خلاقی ئینسان، هه‌رچه‌نده به‌داخه‌وه هه‌ندیک له مسوڵمانان به پێچه‌وانه‌وه له‌مه حالی بوون، وه پێیان وایه که ئه‌گه‌ر به‌رۆژوو بوون، به‌رۆژوو بوونه‌که‌یان بیانوو و پاساوه بۆ ئه‌وه‌ی قیچکه ته‌نگ بن و، بێ حه‌وسه‌له‌بن و، زوو توو‌په‌بن، له حالی‌که‌دا که رۆژووگرتن بۆ ئه‌وه‌یه که ئینسان ئه‌خلاقی جوان بێ و خۆی کۆنترپۆل بکات و زمانی خۆی بگه‌یه‌نێه‌وه له خراپه‌و سه‌بری زیاتری په‌یدا‌بێ.

سێ: له پرووی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه: ئینسانی رۆژوو‌ه‌وان هه‌ست ده‌کات، ئه‌گه‌ر ده‌وله‌مه‌ندیش بێت و هه‌رگیزیش برسی نه‌بووبێ، به‌لام له مانگی رهمه‌زанда له‌و کاته‌دا که به‌رۆژوو ده‌بێ، هه‌ست ده‌کات که برسیه‌کان هه‌ست به چ ئێش و ژانێکی برسیه‌تی ده‌که‌ن.

چوار: له پرووی ئابووریه‌وه: رۆژووگرتن جوو‌یکه له لی‌گرتنه‌وه، هه‌رچه‌نده ئه‌وه‌شیان وه‌ک گوتم زۆر له مسوڵمانان به‌هه‌له‌مامه‌له‌له‌گه‌ل رۆژووگرتنی مانگی رهمه‌زанда ده‌که‌ن، که ئه‌وه‌ی له کاته‌کانی دیکه‌دا به دوو مانگان ده‌بخۆن، هه‌مووی له مانگی رهمه‌زанда ده‌بخۆن! وه ئه‌و ژمه‌ نیوه‌پۆیه‌ی که ده‌یه‌په‌رتن، به‌ربانگ و پارشیوان به زیاده‌وه قه‌ره‌بووی ده‌که‌نه‌وه، که ئه‌و‌کاته حیکمه‌تی رۆژووگرتنه‌که‌ش ده‌فه‌وتی، چونکه رۆژووگرتن حیکمه‌ته‌که‌ی ئه‌وه‌یه خۆت کۆنترپۆل بکه‌ی لێی بگه‌یه‌وه.

پێنج: له پرووی تەندروستییه‌وه: هه‌موو پزیشکه‌کان له‌سه‌ر ئه‌وه یه‌ک ده‌نگن که پروژووگرتن ده‌بێته‌وه‌ی هه‌وی که ئه‌و ماده‌ی زیاده‌ زیانبه‌خشانه‌ی له‌جه‌سته‌دا کو‌بوونه‌وه، وه‌ک چه‌وری ده‌تو‌نێته‌وه، به‌هه‌وی پروژوووه‌ ئینسان صاف ده‌بێته‌وه‌و، له‌بێژینگ ده‌دری به‌تایبه‌تی نه‌گه‌ر پروژوووه‌کانی به‌رده‌وام بوون.

ده‌رباره‌ی: زه‌کات

پێناسه‌ی زه‌کات: (أَصْلُ الزَّكَاةِ: النُّمُوُ الْحَاصِلُ عَنْ بَرَكَةِ اللَّهِ تَعَالَى، الزَّكَاةُ: الْبَرَكَهُ وَالنَّمَاءُ وَالطَّهَارَةُ وَالصَّلَاحُ وَصَفْوَةُ الشَّيْءِ وَالْمَقْدَارُ الَّذِي حَدَّدَهُ الشَّرْعُ أَنْ يُعْطَى الْفُقَرَاءُ مِنْ أَمْوَالِ الْأَغْنِيَاءِ).

واته: ئه‌سلی وشه‌ی (زَکَاة) یانی: گه‌شه‌کردن به‌هه‌وی به‌ره‌که‌تی خوای به‌رزه‌وه، وه‌ وشه‌ی (زکاة) به‌چه‌ند مانایه‌ک دی: به‌مانای گه‌شه‌کردن و پاک‌بوونه‌وه‌و چاک بوون، وه‌ به‌مانای پوخته‌ی شتیش دیت، وه‌ به‌مانای ئه‌و نه‌ندازه‌یه‌ش دیت که شه‌رع دیاری کردوه له‌مالی ده‌وله‌مه‌ندان بدری به‌هه‌ژاران و نه‌داران. بۆیه له‌کاتی زه‌کاتدان ئیماندار نه‌گه‌ر حالێ بێ له‌مانا زمانه‌وانیه‌که‌ی، زه‌کات ده‌بی، هه‌م مال و هه‌م دل و ده‌روون پاک بکاته‌وه.

۸۵- إِنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا أَدَيْتَ زَكَاةَ مَالِكَ فَقَدْ قَضَيْتَ مَا عَلَيْكَ فِيهِ، وَمَنْ جَمَعَ مَالًا حَرَامًا ثُمَّ تَصَدَّقَ بِهِ، لَمْ يَكُنْ لَهُ فِيهِ أَجْرٌ، وَكَانَ إِصْرُهُ عَلَيْهِ»^(۱).

واته: ئه‌بو هوره‌یره رضي الله عنه ده‌لێ: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەرموویه‌تی: ئه‌گه‌ر زه‌کاتی مالت ده‌رکرد، ئه‌وه ئه‌و واجبه‌ت جێبه‌جێ کردوه که له‌سه‌رت

(۱) أَخْرَجَهُ ابْنُ جِبَّانَ: ۳۲۱۶، قَالَ شُعَيْبُ الْأَرْنَؤُوط: إِسْنَادُهُ حَسَنٌ.

بووه تئیدا، وه ههر که‌سیک مالی حه‌رام کۆبکاته‌وه، پاشان بیکاته‌خیرو
سه‌ده‌قه، نه‌وه له‌م خیره‌دا هیچ پاداشتی بۆ نیه، به‌لکو تاوانه‌که‌ی
له‌سه‌ره (که به حه‌رام کۆکردنه‌وه‌که‌یه، نه‌ک خیره‌کردنه‌که‌).

۸۶- {عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، أَرَأَيْتَ
إِذَا أَدَّى رَجُلٌ زَكَاةَ مَالِهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ أَدَّى زَكَاةَ مَالِهِ، فَقَدْ
ذَهَبَ عَنْهُ شَرُّهُ»^(۱).

واته: جابر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لێ: پیاویک له‌ نێو کۆمه‌لێک گوتی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری
خوای ﷺ! حاڵی ئه‌و که‌سه‌ چۆن ده‌بینی کاتیک زه‌کاتی ماله‌که‌ی ده‌دات؟
پیغه‌مبه‌ری خوای ﷺ فهرمووی: ههر که‌س زه‌کاتی مالی بدات، ئه‌وه به‌
دنیایی شه‌رو خراپه‌ی ئه‌و ماله‌ی لێ دوورکه‌وتۆته‌وه.

۸۷- {عَنْ أَبِي قَزَعَةَ حُجَيْرِ بْنِ بَيَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا مِنْ ذِي
رَحِمٍ يَأْتِي ذَا رَحِمِهِ، فَيَسْأَلُهُ مِنْ فَضْلِ مَا عِنْدَهُ، فَيَنْخُلُ بِهِ عَلَيْهِ، إِلَّا أُخْرِجَ
لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ شَجَاعٌ مِنَ النَّارِ، يَتَلَمَّظُ حَتَّى يُطَوَّقَهُ»^(۲).

واته: ئه‌بو قه‌زه‌عه‌ی حوجه‌یری کۆری به‌یان رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لێ: پیغه‌مبه‌ری
خوای ﷺ فهرموویه‌تی: ههر که‌سیک که‌ ده‌چێته‌ لای خزمه‌که‌ی داوا‌ی
هاوکاری لێده‌کات له‌ زیاده‌ی ئه‌و ماله‌ی له‌ لایه‌تی ئه‌ویش ره‌زیلی بکات و
پێی نه‌به‌خشێ، حه‌مه‌ن له‌ پۆژی داویدا ئه‌و مال و سامانه‌ بۆی ده‌بێته
ماریکێ گه‌وره‌ و زمانی ده‌ردیته‌ی، هه‌تا‌کو له‌ گه‌ردنی ده‌نالێ^(۳).

(۱) أَخْرَجَهُ الطبراني في (الأوسط): ۱۵۷۹، انظر: (صحيح الترغيب والترهيب): ۷۴۳.

(۲) أَخْرَجَهُ الطبراني في الكبير: ۲۳۴۳، وفي الأوسط: ۵۵۹۳، قَالَ الْهَيْثَمِيُّ (۱۵۴/۸): [سَنَدُهُ جَيِّدٌ.

(۳) دیاره ئه‌م فهرمایشته‌ ئه‌وه‌ی لێ وه‌رده‌گیرێ که‌ نینسان ئه‌گه‌ر ره‌زیلی و چرووکی بکات
به‌رانبه‌ر خزمی هه‌ژارو نه‌داری، گونا‌هه‌که‌ی زیاتره، وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌رانبه‌ر خه‌لکی دیکه‌دا
بیکات، بۆچی؟ چونکه‌ خزم هه‌قی زیاتره، وه‌ چاوه‌پوانیشی زیاتره.

۸۸- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا، فَلَمْ يُؤَدِّ زَكَاتَهُ مِثْلَ لَهُ مَالُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ شَجَاعًا أَفْرَعًا، لَهُ زَبَيَّتَانِ يُطَوِّفُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، ثُمَّ يَأْخُذُ بِهِ زِمَّتِيهِ، «يَعْنِي بِشِدْقِيهِ»، ثُمَّ يَقُولُ: أَنَا مَالِكٌ، أَنَا كَنْزُكَ، ثُمَّ تَلَا: ﴿وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ ﴿١٨﴾﴾ آل عمران ﴿١﴾».

واته: نه‌بو هورپه‌یره رضي الله عنه ده‌لن: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەرموویه‌تی: هەر که‌سیک خوا مال و ساماتیکی پییدات، زه‌کاته‌که‌ی لینه‌دات، له پوژی دوایی دا نه‌و مال و سامانه‌ی که زه‌کاتی لینه‌داوه بو‌ی ده‌بیته‌ ماریکی که‌وره‌ی که‌چهل ^(۳)، دوو خالی ره‌شی له پشت چاویه‌تی (نه‌و مارانه‌ی که خالی ره‌ش له پشت چاویانه ژه‌هریان زور پیسه)، نه‌و ماره له که‌ردنی ده‌نالی له پوژی دوایی دا، پاشان شه‌ویلکه‌کانی ده‌گری (یانی که له ملی نالا، ننج‌ا که‌ز له هه‌ردوو شه‌ویلکه‌کانی ده‌دات) دوایی پی‌ی ده‌لن: من ماله‌که‌تم، من که‌نجینه‌که‌تم (واته: نه‌و ماله‌م که خه‌زنت ده‌کردم و کو‌تده‌کردمه‌وه‌و هه‌قت لی نه‌ده‌دا) دوایش نه‌و نایه‌ته‌ی خو‌ینده‌وه: ﴿وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ ﴿١٨﴾﴾ آل عمران.

۸۹- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه، قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ! أَيُّ الصَّدَقَةِ أَعْظَمُ أَجْرًا؟ قَالَ: أَنْ تَصَدَّقَ وَأَنْتَ صَحِيحٌ، شَجِيحٌ، تَخْشَى الْفَقْرَ، وَتَأْمُلُ الْغَنَى، وَلَا تُهْمِلُ حَتَّى إِذَا بَلَغْتَ الْحُلُقُومَ، قُلْتَ: لِفُلَانٍ كَذَا، وَلِفُلَانٍ كَذَا، وَقَدْ كَانَ لِفُلَانٍ ﴿٣١﴾».

واته: نه‌بو هورپه‌یره رضي الله عنه ده‌لن: پیاویک هاته لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ گو‌ی: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ باشت‌رین مال به‌خشین که که‌وره‌ترین پاداشتی هه‌یه کامه‌یه؟ فەرمووی: خێرو چاکه‌ بکه‌ی له کاتی‌کدا که له‌ش ساغیت و مال و

(۱) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۱۳۳۸، وَالنَّسَائِيُّ فِي الْكَبَرِيِّ: ۲۳۶۱، وَأَخْرَجَهُ أَيْضًا: أَحْمَدُ: ۸۶۴۶.

(۲) شَجَاع: الْحَيَّةُ الذَّكْر.

(۳) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۹۷۶۷، وَالْبُخَارِيُّ: ۲۵۹۷، وَمُسْلِمٌ: ۱۰۳۲.

سامانه‌كه‌شت خوشده‌وى (له‌به‌ر ئه‌وه‌ى تام له‌ شته‌كان ده‌كه‌يت كه‌ پى ده‌كړى)، وه به‌ هيوای ده‌وله‌م‌ه‌ند بوونى و ترس‌شت هه‌يه له‌ هه‌ژارى (ئا ئه‌وه چاك‌ترين به‌خشينه)، نه‌ك لى بگه‌ړى هه‌تا ږووح ده‌گاته گه‌روو، ئه‌و كاته بللى: ئه‌وه‌نده بو فلان و ئه‌وه‌نده‌ش بو فلان، چونكه ماله‌كه تازه (به‌ هو‌ى ميرات) هه‌ر بوته‌ه‌ى فلان و فيسار.

تېبينى: هه‌ر چاكه‌و مال به‌خشينىك، كه‌ ئه‌م هو‌كارانه‌ى تيدا كو‌ده‌بنه‌وه، پاداشتيكى زور گه‌وره‌ى هه‌يه:

يه‌كه‌م: له‌شت ساغ بى، نه‌ك بكه‌ويه كاتى گيان كيشان و نيشانه‌كانى مردنت لى ده‌ربكه‌ون، ئنجا بى ماله‌كه‌ت به‌خشى!

دووه‌م: نه‌ك زور زور ده‌وله‌م‌ه‌ندى و هه‌چ پتويستيت به‌و مال و سامانه نه‌بى، به‌لكو به‌ خو‌ت پتويستيت پى هه‌بى، ئه‌وجار بى بيه‌خشى.

سىپه‌م: ياخود هه‌ز بكه‌ى ده‌وله‌م‌ه‌ندى و هه‌بوونى مال و سامانت زور پى خوشبى و، له‌ هه‌مان كاتدا زوريش له‌ هه‌ژارى بترسى، له‌به‌ر ئه‌وه‌ى هه‌ل و مه‌رجه‌كه‌ سه‌خت و درواره، له‌و حاله‌تانه‌دا ئه‌وه‌ باش‌ترين خيرو چاكه‌و مال به‌خشينه.

٩٠- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «يَقُولُ الْعَبْدُ: مَالِي مَالِي، إِنَّمَا لَهُ مِنْ مَالِهِ ثَلَاثٌ: مَا أَكَلَ فَأَقْتَى، أَوْ لَبَسَ فَأَبْلَى، أَوْ أُعْطِيَ فَأَقْتَنَى، وَمَا سِوَى ذَلِكَ فَهُوَ ذَاهِبٌ وَتَارِكُهُ لِلنَّاسِ»^(١).

واته: ئه‌بو هو‌ره‌يره رضى الله عنه ده‌گيرىته‌وه: پىغه‌مبه‌رى خوا ﷺ فهرموويه‌تى: به‌نده (مرو‌ف) هه‌ر ده‌لى: ماله‌كه‌م، ماله‌كه‌م، له‌ ماله‌كه‌شيدا ته‌نها سى شتى بو هه‌ن: ئه‌وه‌ى خواردوويه‌تى و نه‌ماوه، يان ئه‌وه‌ى پوشيويه‌تى و دراوه‌و كو‌ن بووه، يان ئه‌وه‌ى به‌خشويه‌تى و هه‌لىگرتوه بو دوا‌ږوژ، وه

جگه له‌وانه هه‌مووى پ‌ويشتوه و بۆ خه‌لك جىي هيشتوه (كه‌واته: ده‌بى مروؤف ته‌نها ئومىدى به به‌خشينه‌كه‌ى هه‌بى).

به‌رههم و حىكمه‌تى زه‌كات ده‌ركردن له‌ مالى

بىگومان هىچ شتىك نيه‌ خواى زاناو كاربه‌جى له‌سه‌ر مسوولمانانى فهرز كردبى و حىكمه‌تى تىدانه‌بى، جا جارى وايه هه‌ر له‌ دونىا حىكمه‌ته‌كه‌ى ده‌زانرى و، جارى واش هه‌يه تا له‌ دونىا ماوين حىكمه‌تى ئه‌و شته‌ نازانين، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ى ئىمه‌ پرwaى ته‌واومان به‌ دادگه‌رى و حىكمه‌تى خوا هه‌يه وه‌ك مسوولمان زۆر له‌و شتانه‌ ناكوولينه‌وه‌و عه‌ودالى زانينيان نين، ئه‌مه‌ش به‌ ره‌چاو كردنى ئايه‌تى:

﴿لَا يَسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ﴾ (الانبىاء، وا‌ته: (خواى په‌روه‌ردگار) پرسىارى لىناكرىته‌وه له‌ هه‌رچى ده‌يكات و فهرمايمان پى ده‌كات، به‌لكو ئه‌وه مروؤفه‌كانن پرسىاريان لى ده‌كرىته‌وه له‌ هه‌رچى ده‌يلين و ده‌يكه‌ن.

ده‌رباره‌ى بابەتى زه‌كات، زانايان چه‌ندين حىكمه‌تيان له‌ فهرز كردنى ده‌ره‌يتناوه، به‌ كورتى و پوختى ئاماژه به‌ هه‌نديكيان ده‌كه‌ين:

يه‌ك: پا‌ككه‌ره‌وه‌ى دلى و ده‌روونى مروؤفه‌كان له‌ ره‌زىلى و چه‌رووكى و خۆشه‌ويسته‌يه‌كى له‌ راده‌به‌ده‌ر بۆ مالى و سامان.

دوو: دروستكردنى تۆوى برايه‌تى له‌ نىو خه‌لك و هه‌ست كردن به‌ مافى ئه‌وانه‌ى دىكه‌.

سى: جىبه‌جى بوونى بيمه‌ى كوومه‌لايه‌تى.

چوار: سه‌رانه‌وه‌ى گوناوه‌و تاوانه‌كانى كه‌سى گوناهبه‌ر.

پىنج: پارىزىراني كه‌سى خاوه‌ن مالى له‌ به‌لاو ناخۆشى و نا‌ره‌حه‌تتبه‌كان.

شه‌ش: زیاد بوونی مال و سامانی زه‌کاتده‌ر.

حه‌وت: نزیک بوونه‌وه له خوا، وه برّوا بوونی ته‌واو به پادا‌شته‌کانی.

هه‌شت: هه‌ژاره‌کان چاویان نابېنه مالی ده‌وله‌مه‌نده‌کان، زیانیان پینا‌گه‌یه‌نن.

نو: دروست‌کردنی خو‌شه‌ویستی و برایه‌قی له نیتو تاکه‌کانی کومه‌لگه.

د‌ه‌رباره‌ی: حه‌جی مالی خوا

(الحج): یه‌کیکه له پینج پایه‌کانی ئیسلام، وه ههر مسولمان‌تیک پتویسته له‌سهری له هه‌موو ته‌مه‌نی جار‌تیک نه‌نجامی بدات، نکوولیی کردنی ئەم پایه‌خواه‌نه‌که‌ی له بازنه‌ی ئیسلام و ئیمان ده‌باته‌ دهر، وه نه‌نجامدانی حه‌ج پتویست و واجبه له‌سهر هه‌موو مسولمان‌تیک (مکلف) به مهرج‌تیک که بتوانی ئەم فهریزه‌گه‌وره نه‌نجام بدات، وه هه‌روه‌ها پتویستیشه مسولمانی موکه‌لله‌ف هه‌تا ده‌توانی زوو نه‌نجامی بدات و دوی نه‌خات، دیاره به‌لگه‌ی زوریش ههن له‌سهر فهرز بوونی ئەم پایه‌ی ئیسلام، هه‌م له‌قورئان و هه‌م له‌فهرمووده، وه‌ک خوا ده‌فهرموئ: ﴿وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ﴾ (۲۷) الحج.

وه فهرمووده‌ش زورن له‌وباره‌وه، به‌لام لهم پیشه‌کیه ته‌نها ئەم فهرمووده به به‌س ده‌زانین که پیتشریش ئاماژه‌مان پتکردوه، پتغه‌مبه‌ری خو‌شه‌ویست ﷺ ده‌فهرموئ: «بَنِي الْإِسْلَامَ عَلَى خَمْسٍ: شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامَ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ، وَالْحَجِّ، وَصَوْمَ رَمَضَانَ»^(۱)، واته: ئیسلام له‌سهر پینج شت بنیات نراوه: شایه‌تمان به‌وه که بیتجکه له خوا په‌رستراوی دیکه‌نین، وه که موحه‌مه‌د ﷺ په‌وانه‌کراوی

خوايهو، به‌پاکردنی نوپژو، زه‌کات دان و، گرتنی پروژووی مانگی په‌مه‌زان، وه‌حه‌جی مالی خوا.

حه‌جیک که قبول کراوبن له‌خواه‌نه‌که‌ی هوکاری پاک بوونه‌وه‌یه‌تی له‌هه‌موو گونا‌هه‌کانی و پاداشته‌که‌ی به‌هه‌شته، وه‌له‌گونا‌هه‌کانی ده‌شوردی و پاک ده‌بیته‌وه‌وه‌ک‌ته‌و پروژهی که له‌دایک بووه‌و چاوی به‌دو‌نیا‌هه‌لیناوه، وه‌ک‌له‌م فەرمووه‌هاتوه:

۹۱- (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ: «مَنْ حَجَّ لِلَّهِ فَلَمْ يَرْفُثْ، وَلَمْ يَفْسُقْ رَجَعَ كَيَوْمِ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ»^(۱)).

واته: نه‌بو هو‌ره‌یره ﷺ ده‌لن: گویم لن بوو پیغه‌مبه‌ر ﷺ فەرمووی: هه‌ر که‌س حه‌ج بو‌خوا نه‌نجام بدات و هیج وشه‌ی ناشرین و خراب نه‌لن، وه‌هیج شتیکی له‌سنوور ده‌رچوو نه‌کات، که‌ده‌که‌ریته‌وه، وه‌ک‌ته‌و پروژیه‌که‌له‌دایک بووه‌(واته: له‌گونا‌هان پاک ده‌بیته‌وه).

چهند فەرمووده‌یه‌ک‌له‌بارهی حه‌ج

۹۲- (عَنْ مَاعِزٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ سُنِلَ أَيُّ الْأَعْمَالِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: «إِيمَانٌ بِاللَّهِ وَخِدَّةٌ، ثُمَّ الْجِهَادُ، ثُمَّ حَجَّةُ بَرَّةٍ تَفْضُلُ سَائِرَ الْعَمَلِ، كَمَا بَيَّنَّ مَطْلَعُ الشَّمْسِ إِلَى مَغْرِبِهَا»^(۲)).

واته: ماعز ﷺ ده‌لن: پیغه‌مبه‌ر ﷺ پرسیری لیکرا کام کرده‌وه باشرینی کرده‌وه‌کانه؟ فەرمووی: برواهیتان به‌وه‌که‌خوا تاک و ته‌نیا‌یه، پاشان تیکۆشان له‌پیتاوی خوا، پاشان حه‌جیکی قبول کراوه، (پاداشته‌که‌ی

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۷۳۷۵، وَابْنُ خَرِيزٍ: ۱۴۴۹، وَالتَّيْمِيُّ: ۲۶۲۷.

(۲) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۱۹۰۳۲، تَعْلِيقُ شُعَيْبِ الأَرْنَؤُوط «حَدِيثٌ صَحِيحٌ، وَانْظُرْ: (صَحِيحُ الْجَامِعِ):

جیاوازو زیاترہ) لہ گشت کردہ وہ کانی تر بہ فہدہ رایی نیوانی رۆژہ لآت و رۆژ ناوا.

۹۳- {عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَدِيمُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ، فَإِنَّهُمَا يَنْفِيَانِ الْفَقْرَ وَالذُّنُوبَ، كَمَا يَنْفِي الْكَبِيرُ حَبَثَ الْحَدِيدِ»} (۱).

واتہ: جابر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دہ لئی: پیغہ مہری خوا ﷺ فہرموویہ تی: حہ ج و عومرہ بہ دوا ی بہ کتردا بکەن، چونکہ ئەم دووانہ ہہ ژاری و گوناح لادہ بہن، وە ک چۆن کورہ ی ناگر پیسی و ژەنکی ئاسن لادہ بات و نایہ ی لئی.

۹۴- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «الْعُمْرَةُ إِلَى الْعُمْرَةِ كَفَّارَةٌ لِمَا بَيْنَهُمَا، وَالْحَجُّ الْمَبْرُورُ لَيْسَ لَهُ جَزَاءٌ إِلَّا الْجَنَّةُ»} (۲).

واتہ: ئەبو ہورہیرہ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دہ گپرتہ وە: پیغہ مہری خوا ﷺ فہرموویہ تی: عومرہ بۆ عومرہ کە فارہ تی گوناہی نیوانیانن، وە حہ جی قبو و لکراو ہیچ پاداشتیکی نیہ جگہ لہ بہ ہہ شت (کە ہەموو نازو نیعمە تە کانیش لہ بہ ہہ شتن، ہەرچی خووشی و شادی ہە یە لہ و ییہ).

۹۵- {عَنِ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا تَرَفَّعَ إِلَّا الْحَاجُّ رَجُلًا وَلَا تَضَعُ يَدًا، إِلَّا كَتَبَ اللَّهُ تَعَالَى لَهُ بِهَا حَسَنَةً، أَوْ مَحَا عَنْهُ سَيِّئَةً، أَوْ رَفَعَهُ بِهَا دَرَجَةً»} (۳).

واتہ: ئیبنو عومەر (خوا لییان رازی بن) دہ لئی: پیغہ مہری خوا ﷺ فہرموویہ تی: ئەو حوشرہ ی حاجی گەشتی حہ جی پئی ئەنجام دہ دات، ہیچ پیئەکی بەرز ناکاتہ وە، وە ہیچ دہستیکی دانانن حەمەن بہ ہەر

(۱) أَخْرَجَهُ الطبراني في (الأوسط): ۴۹۷۷، انظر: (الصحيحه): ۱۱۸۵.

(۲) أَخْرَجَهُ مالك: ۷۶۷، وأحمد: ۹۹۴۹، والبخاري: ۱۶۸۳، ومسلم: ۱۳۴۹.

(۳) أَخْرَجَهُ البيهقي في (شعب الإيمان): ۴۱۱۶، انظر: (صحيح التريغيب والترهيب): ۱۱۰۶.

کامیکیان خوای به‌رز چاکه‌یه‌ک بو خاوه‌نه‌که‌ی ده‌نووسئ، یان گوناھیکِی
لئ ده‌سرپٚته‌وه، یان پله‌یه‌ک به‌رزی ده‌کاته‌وه.

۹۶- {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ أَرَادَ الْحَجَّ فَلْيَتَعَجَّلْ، فَإِنَّهُ قَدْ يَمْرُضُ الْمَرِيضُ، وَتَضِلُّ الضَّالَّةُ، وَتَعْرِضُ الْحَاجَةُ»} (۱).

واته: ئیبنو عه‌بباس (خوا لئیان رازی بن) ده‌لئ: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ
فهرموویه‌تی: ههر که‌س ده‌یه‌وئ فهریزه‌ی حه‌ج جٚبه‌جٚ بکات، با په‌له
بکات، چونکه له‌وانه‌یه نه‌خوش بکه‌وئ، یان بزر ببئ، یان پیوئیستی‌کی
بیته پیش (که نه‌توانئ ئه‌م کاره جٚبه‌جٚ بکات).

۹۷- {عَنْ عُثْمَانَ بْنِ أَبِي سُلَيْمَانَ، عَنْ جَدِّهِ أُمِّ أَبِيهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا)، قَالَتْ:
جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: إِنِّي أُرِيدُ الْجِهَادَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ؟ فَقَالَ: «أَلَا
أَدُلُّكَ عَلَى جِهَادٍ لَا شَوْكَةَ فِيهِ؟» قُلْتُ: بَلَى، قَالَ: «حَجُّ الْبَيْتِ»} (۲).

واته: عوسمانی کورئ ئه‌بو سوله‌یمان له‌ نه‌نکی (واته: له‌ دایکی باوکیه‌وه)
ده‌گٚرٚته‌وه که گوتوویه‌تی: پیاویک هات بو لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ گوتئ:
ده‌مه‌وئ له‌ پیناوی خوا جهیاد بکه‌م و تٚبیکوشم، پیغه‌مبه‌ری خواش ﷺ
پئی فهرموو: ئایا رٚنماییت نه‌که‌م بو جهیادیک که هیج درکٚکیشی تٚدا
نه‌بیٚت؟! گوتم: با، فهرمووی: حه‌ج کردنی مالی خوا (واته: به‌ نیازنکی پاک و
پاره‌یه‌کی حه‌لال گه‌شتیک بکه بو مالی خوای تعالی، بن ئه‌وه‌ی تووشی
گوناھو تاوان بیٚت له‌وئ، ئه‌وه وه‌ک ئه‌مه وایه که‌وا له‌ پیناوی خوای
تعالی جهیادت کردبئ).

۹۸- {عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا)، قَالَتْ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ
ﷺ أَلَا نَغْزُو وَنُجَاهِدُ مَعَكُمْ؟ فَقَالَ: «لَكُنْ أَحْسَنُ الْجِهَادِ وَأَجْمَلُهُ، الْحَجُّ

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ، ۱۸۳۴، تعليق شعيب الأرنؤوط: حسن.

(۲) أَخْرَجَهُ الطبراني في (الكبير)، ۷۹۲، انظر: (صحيح الجامع) ۳۶۱۱.

حَجَّ مَبْرُورٌ»، فَقَالَتْ عَائِشَةُ: فَلَا أَدْعُ الْحَجَّ بَعْدَ إِذْ سَمِعْتُ هَذَا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ^(۱).

۸۹

واته: خاتوو عائشه دایکی ئیمانداران (خوا لئی رازی بن)، ده لن: گوتم: نهی پیغه مبهری خوا ﷺ نایا له گه ل ئیوه غه زاو جهاد نه که بن؟ فهرمووی: به لام باشرین و جوانترین جهاد، نه جامدانی جه جی مالی خوایه، جه جیکی قبول کر او، عائشه خوا لئی رازی بن فهرمووی: وازم له جه ج کردن نه هینا دواي نه وهی نه وهم بیست له پیغه مبهری خوا ﷺ.

۹۹- {عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِذَا قَضَى أَحَدُكُمْ حَجَّهُ، فَلْيَعْجَلِ الرَّحْلَةَ إِلَى أَهْلِهِ، فَإِنَّهُ أَعْظَمُ لَأَجْرِهِ»^(۲).

واته: دایکمان عائشه (خوا لئی رازی بن) ده گپ رته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویته: نه گهر به کیک له ئیوه جه جی نه جامدا با په له بکات له گه رانه وهی بو لای خاوو خیزانه که ی، چونکه به دنیایی نه مه پاداشتی زیاتره.

دوعاو پارانیه وه کانی پیغه مبهری ﷺ

خواي په روه ردگار زور جه ختی له سهر دوعا کردنی به نده کانی کردو ته وه، وه زوری پیخو شه به نده کانی لئی بپارینه وه و داواي لیکه ن، بو یه ش فهرموویته: ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِلَعَلِّهِمْ يَرْشُدُونَ﴾^(۱) البقرة، واته: وه ههر کاتیک به نده کانم له باره ی منه وه پرسیاریان لیکردی (واته: له تو نه ی موحه ممه د ﷺ) نه وه (با بزائن که) من نزیکم، وه لای داوا که ر

(۱) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۱۷۶۲.

(۲) أَخْرَجَهُ الْحَاكِمُ: ۱۷۵۳، وقال: صحيح على شرط الشيخين، الدارقطني: ۲۸۹، (الجامع الصغير): ۷۳۲.

دەدەمەوہ ہەرکات لىم بپارىتەوہ، دەجا با ئەوانىش بە دەنکەمەوہ بىن و
بروام پى بىنن، بەلکو سەر راست بن.

خوای بەرزو مەزن زۆر بە مسۆگەرى دەفەرموى: من وەلامى داواى
داواکار دەدەمەوہ ئەگەر لىم پاراپەوہ، لىزەدا يەکیک بۆى ھەيە بلى:
ئەدى بۆچى زۆر کەس دەپارىتەوہ لە خواو ئەو شتەش کە بۆى دەپارىتەوہ
جىبە جى نابى؟

دەلىين: فەرموودەيەکی پىغەمبەر ﷺ ھەيە، زۆر جوان ئەوہمان بۆ
روون دەکاتەوہ، کە وەلامدانەوہى خوا بۆ پارانەوہى بەندەکانى ھەر يەک
شێوہ نيە، وەک لەم دەقەى خوارەوہ ھاتوہ:

۱۰۰- {عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَدْعُو بِدَعْوَةٍ،
لَيْسَ فِيهَا إِثْمٌ، وَلَا قَطِيعَةٌ رَحِمٍ، إِلَّا أَعْطَاهُ اللَّهُ بِهَا إِحْدَى ثَلَاثٍ: إِمَّا أَنْ
تُعْجَلَ لَهُ دَعْوَتُهُ، وَإِمَّا أَنْ يَدْخِرَهَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ، وَإِمَّا أَنْ يَصْرِفَ عَنْهُ مِنَ
السُّوءِ مِثْلَهَا، قَالُوا إِذَا نَكَّرْنَا! قَالَ: اللَّهُ أَكْثَرُ»^(۱).

واتە: ئەبو سەعید رەزى اللہ عنہ دەگىرىتەوہ: پىغەمبەر ﷺ فەرموویەتى: ھىچ
مسولمانىک نيە لە خوا بپارىتەوہ بە پارانەوہيەک، پارانەوہکە لە خودى
خۆیدا گوناح نەبىت، وە ماىە پچرانی پەيوەندى خزمایەتى نەبى، ئەوہ
خوا يەکیک لەو سى شتانە بۆ ئەو بەندەيەى خۆى دەکات: يان ئەوہتا
ئەو شتەى داواى دەکات يەکسەر بۆى جىبەجىدەکات، ياخود بۆى
ھەلدەگرى و پاداشتەکەى لە دواپۆژدا دەداتەوہ، يان بە قەدەر ئەو شتە
باشەى کە داواى کردوہ، خرابەيەکی وەک وى لى لادەدات، گوتيان: مادام
تیمە زيادى دەکەين، فەرمووی: خواش زیاترى دەکات.

بۆ نموونه: (داواى شتىكى باشى كردوه، خوا شته باشهكهى بۆ ناكات
حىكمهتى خوا وا ناخوازى كه ئەم كارەى بۆ بكات، بەلام بە قەدەر ئەو
شته باشه ياخود زياتریش خوا خراپه و بەلاى لى لادەدات).

ئەم فەرموودهيه ئەوه دەگەيهنى كه ئىنسان كاتىك كه له خوا
دەپارێتەوه و خوا يەكسەر وەلامى ناداتهوه، واتە: وەلامەكه نابىن با ناوமிڤد
نەبى، وه دوعا گەورەترين جوړى عىبادەتەو زۆرترين پاداشتى له نىو خۆدا
هەلگرتوه، چونكه سوننەتى هەموو پىڤغەمبەران بووه، سەلامى خاويان
لەسەر بى، وه وەك خواى زاناو شارەزا دەربارەى پىڤغەمبەر زەكەرياو
خىزانەكهى كه هەميشە دوعاى مندالتيكى صالحيان دەكرد، دەفەرموى:
﴿فَاسْتَجِبْنَا لَهُ، وَوَهَبْنَا لَهُ، يَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَا لَهُ، زَوْجَهُ، إِنَّهُمْ كَانُوا
يُكْسِرُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَكَ رَعْبًا وَرَهْبًا وَكَانُوا لَنَا خُشْعِينَ
الْأَنْبِيَاءَ﴾.

ئىجا ئەگەر سەيرى قورئان بكەين دەبينىن خواى پەرورەدگار بە
ئارەزوودانەبەر و هاندان وەسفىكى زۆر جوانى ئەو كەسانە دەكات كه
دوعا دەكەن، وەك فەرموويهتى: ﴿لَتَجَافَىٰ جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ
رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿١١﴾ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ
مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢﴾﴾ السجدة.

واتە: تەنیشتيان دوور دەكەوتەوه له جىگای خەوتنيان (له خەو
هەلەدەستن و شەو نوێژ دەكەن)، هاوارو نزا له پەرورەدگاريان دەكەن
بە ترس و هياووه، وه لەو رزق و رۆزىيەى پىمان داوون دەبەخشن . ئىجا
هېچ كەس نازانى چى شاراوەتەوه بۆيان له (بەهەشت دا كه هۆى)
گەشبوونى چاوانن ئەم پاداشتە (دەدرێنەوه) بە هۆى ئەو كردهوانەى كه
كردوويانە.

له کۆتایی ئەم بەشە دەلێم:

(۱)- دوعاکردن سێقه‌ی ئەه‌لی به‌هه‌شتیه‌کانه، وه‌ک خوای په‌نه‌انزان له‌سه‌ر زاری به‌هه‌شتیه‌کان ده‌فه‌رموێ:

﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِإِيمَانِهِمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ۝۱ دَعْوُهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ ۖ وَآخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝۱﴾ یونس.

(۲)- پێشه‌وا عومه‌ری کورێ خه‌تتاب خوا لێی پازی بێ، ده‌فه‌رموێ: تێمه‌ ته‌نها دوعامان له‌سه‌ره‌و ده‌یکه‌ین، ئە‌نجامه‌که‌ش په‌یوه‌ندی به‌ خواوه‌ هه‌یه، واته: تۆ به‌ندایه‌تی و خوا به‌یه‌کگری خۆت بۆ خوای ته‌الی به‌سه‌لمێنه‌ به‌ دوعا کردن، ئە‌وه‌ی دیکه‌ واز لێبێته‌ بۆ خوای زاناو کاربه‌جێ، خۆی ده‌زانێ چیت بۆ ده‌کات.

۱۰۱- {عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: «كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يَذْكُرُ اللَّهَ عَلَى كُلِّ أَحْيَانِهِ»^(۱).

واته: دایکه‌مان عایشه (خوا لێی پازی بێ) ده‌لێ: پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ هه‌موو کاتێکه‌دا زی‌کرو یادی خوای ده‌کرد.

زۆرتین دوعای پیغمبر ﷺ ئەمه بووه

۱۰۲- «عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ أَكْثَرُ دُعَاءِ النَّبِيِّ ﷺ: اللَّهُمَّ رَبَّنَا! آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ»^(۱).

واته: ئەنەس ر.ه.ه. دەلی: زۆرتین دوعای پیغمبر ﷺ ئەوه‌بوو: (اللَّهُمَّ رَبَّنَا! آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ)، واته: ئەی خوایه، پەرورەدگارمان! لە دونیادا چاکەو لە دواڕۆژیشدا چاکەمان بدەیهو لە سزاو ئازاری ناگر بمانپاریزە.

گه‌وره‌ترین و چاکترین دوعاو پارانه‌وه

۱۰۳- {«اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَبُوءُ لَكَ بِذُنُوبِي، فَاعْفُ عَنِّي، فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، قَالَ: وَمَنْ قَالَهَا مِنَ النَّهَارِ مُوقِنًا بِهَا قَمَاتٍ مِنْ يَوْمِهِ قَبْلَ أَنْ يُمْسِيَ فَهُوَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ، وَمَنْ قَالَهَا مِنَ اللَّيْلِ وَهُوَ مُوقِنٌ بِهَا قَمَاتٍ قَبْلَ أَنْ يُصْبِحَ فَهُوَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ»^(۲).

واته: گه‌وره‌ترین و چاکترین پارانه‌وه‌ی داوای لیخۆش بوون ئەوه‌یه، که (به‌نده) بلی: ئەی خودایه، تۆ پەرورەدگارمی، جگه‌ له‌ تۆ هیچ پەرستراوی دیکه‌ نیه‌ (به‌هه‌ق)، وه‌ تۆ منت دروست کردوه‌و من به‌نده‌ی تۆم، وه‌ من تا بتوانم له‌سه‌ر به‌لێن و په‌یمانه‌که‌مم که به‌ تۆم داوه‌، په‌نا ده‌گرم به‌ تۆ له‌ خراپه‌ی کرده‌وه‌ی خۆم، وه‌ دان ده‌تیم به‌ نیعمه‌ته‌کانت

(۱) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۶۰۲۶، وَمُسْلِمٌ: ۲۶۹۰

(۲) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۱۷۱۷۱، وَابْنُ خَرَّازٍ: ۵۹۴۷.

له‌سهرم و دان ده‌نیم به گونا‌هه‌کانم دا، لیم خو‌شبه، بی‌گومان جگه له تۆ
که‌س (بۆی نیه له گونا‌هی به‌نده‌کان) خو‌شبئی، وه ههر که‌س له رۆژدا
ئه‌وه بلی، به‌دلیش باوه‌ری ته‌واوی پتی هه‌بیت وه پیش هاتنی شه‌و له‌و
رۆژ‌ده‌دا مەری ئه‌و که‌سه به‌هه‌شتیه. وه ههر که‌س له‌و شه‌ودا ئه‌وه بلی،
وه به‌دلیش باوه‌ری ته‌واوی پتی هه‌بیت، وه پیش هاتنی رۆژ له‌و شه‌وه‌دا
مەری ئه‌وه به‌هه‌شتیه.

۱۰۴- {عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا
اسْتَفْتَحَ الصَّلَاةَ كَبَّرَ، ثُمَّ قَالَ: «إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ، اللَّهُمَّ اهْدِنِي لَأَحْسَنِ
الْأَعْمَالِ، وَأَحْسَنِ الْأَخْلَاقِ، لَا يَهْدِي لِأَحْسَنِهَا إِلَّا أَنْتَ، وَقِنِي سَيِّئَ الْأَعْمَالِ،
وَسَيِّئَ الْأَخْلَاقِ لَا يَقِي سَيِّئَهَا إِلَّا أَنْتَ»} (۱).

واته: جابری کوری عه‌بدو‌ل‌لا (خوا لی‌یان رازی بێ) ده‌لی: هه‌رده‌م
پی‌غه‌مه‌بری خوا ﷺ که ده‌ستی به نو‌یژ ده‌کرد الله اک‌بری ده‌کرد،
پاشان ده‌یفه‌رموو: به‌راستی نو‌یژو سه‌ر‌برین و ژیان و مردنم ته‌نها بۆ
په‌روه‌ردگاری جیهانیانه، هیچ ها‌وبه‌شیکی نیه، وه به‌وه فه‌رمانم پی‌کرا‌وه‌و
یه‌کیکم له مسو‌لمانان، خوا‌به ری‌نماییم بکه‌ی بۆ چاک‌ترینی کرده‌وه‌کان و
چاک‌ترینی په‌و‌شته‌کان، که‌س ری‌نمایمی ناکات بۆ چاک‌ترین په‌و‌شت جگه له
تۆ، وه کرده‌وه خرا‌به‌کان و په‌و‌شته خرا‌به‌کانم لی دو‌ور‌بخه‌ره‌وه، که‌س
کرده‌وه‌ی خرا‌پم لی دو‌ور نا‌خاته‌وه جگه له تۆ.

۱۰۵- {عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا)، قَالَتْ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا افْتَتَحَ الصَّلَاةَ
قَالَ: «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ، وَلَا إِلَهَ
غَيْرُكَ»} (۲).

(۱) أَخْرَجَهُ النَّسَائِي: ۸۹۶، انظر: (المشكاة): ۸۲۰.

(۲) أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ۳۴۲۳، وقال: حسن صحيح غريب.

واته: عائیشه (خوا لئی رازی بئی)، ده‌لئ: پیغهمبه‌ری خوا ﷺ کاتیک ده‌ستی به نویژ ده‌کرد ده‌یفه‌رموو: خوابه پاک و بیگه‌ردی و ستایش هه‌ر بو تویه، وه ناوت پیروژو به پیژه‌و، به‌رزو بلندی خاوه‌ن هه‌موو شتیکی، وه هیچ به‌رستراویک (به هه‌ق) نیه جگه له تۆ.

چهند دوعاو پارانه‌وه‌یه‌کی تاییه‌تی نیو نویژدا

۱۰۶- اَعَنْ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ ﷺ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنَّهُ إِذَا رَكَعَ: قَالَ: «اللَّهُمَّ لَكَ رَكَعْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَلَكَ أَسْلَمْتُ، خَشَعَ لَكَ سَمْعِي وَبَصَرِي وَمَخْيَ وَعَظْمِي وَعَصْبِي»^(۱).

واته: عه‌لی کوری ئه‌بو تالیب ﷺ ده‌لئ: پیغهمبه‌ری خوا ﷺ که رکوعی ده‌برد ده‌یفه‌رموو: خوابه رکووعم بو تۆ بردو بروام به تۆ هیتاو ملکه‌چی تۆ بووم، بیستن و بینین و تیسک و مؤخ و ده‌مارم (هه‌مووی) ملکه‌چی تۆ بوو.

۱۰۷- اَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنَ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ أَبَا بَكْرٍ الصَّدِيقَ ﷺ قَالَ لِلنَّبِيِّ ﷺ: يَا رَسُولَ اللَّهِ عَلَّمَنِي دُعَاءً أَدْعُو بِهِ فِي صَلَاتِي قَالَ: «قُلِ اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا، وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ قَاغْفِرْ لِي مِنْ عِنْدِكَ مَغْفِرَةً، إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ»^(۲).

واته: عه‌بدو‌ل‌لای کوری عه‌م‌ر (خوا لییان رازی بئی) ده‌گیریته‌وه: ئه‌بو به‌کری صیددیق ﷺ به پیغهمبه‌ری ﷺ گوت: ئه‌ی پیغهمبه‌ری خوا ﷺ! دوعایه‌کم فیربکه که له نیو هه‌موو نویژیکدا پیتی به‌پارێمه‌وه، فهرمووی: بلئ: خوابه من سته‌میکی زۆرم له خۆم کردوه، هیچ که‌شیش نیه له

(۱) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۷۷۱.

(۲) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۶۹۵۲.

كوناهان بيورى جگه له تۆ، ده‌سا به ليخوشبونتيكى تاييهت له‌لايه‌ن خوته‌وه ليم خوشبه، چونكه به دلنبايى تۆ ليئورده‌و ميه‌ره‌بانيت.

۱۰۸- {عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عليه السلام عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنَّهُ إِذَا سَجَدَ: قَالَ: «اللَّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ، وَلَكَ أَسْلَمْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ، وَصَوْرَهُ فَأَحْسَنَ صُورَتَهُ، وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ، تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ»^(۱).

واته: عه‌لى كو‌رى ئه‌بو تايب عليه السلام ده‌لى: پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ كه سو‌جده‌ى ده‌برد، ده‌يفه‌رموو: خوايه ته‌نها سو‌جده‌م بو تۆ بردو ملكه‌چى تۆ بووم و بروام به تۆ هيتا، رووخسارم سو‌جده‌ى برد بو ئه‌و خوايه‌ى دروستى كردوه‌و ويته‌ى كي‌شاوه به چا‌كترين شي‌وه‌و، بيستن و بينينى بو كردينه‌وه، پا‌كى و بيگه‌ردى بو چا‌كترينى دروست‌كاره‌كان.

دوعاى دواى نو‌يزه‌ فهرزه‌كان

۱۰۹- {عَنِ الْمَغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ إِذَا فَرَغَ مِنَ الصَّلَاةِ وَسَلَّمَ، قَالَ: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ»^(۲).

واته: موغيره‌ى كو‌رى شو‌عه رضي الله عنه ده‌گيرته‌وه: پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ كا‌تيك له نو‌يز ته‌واو ده‌بوو، ده‌يفه‌رموو: هيچ په‌رستراو نيه جگه له خوا، تا‌كه‌و هاوبه‌شى نيه، مو‌لك هه‌ر هى ئه‌وه، ستايش هه‌ر بو ئه‌وه‌و، ئه‌و له‌سه‌ر هه‌موو شتيك به توانايه، ئه‌ى خوايه! هه‌ر شتيك تۆ بيه‌خشى كه‌س نا‌توانى رپى لى بگرى، رپگرى نيه له‌وه‌ى كه تۆ بيه‌خشى، وه هه‌ر شتيك

(۱) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۷۷۱.

(۲) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۶۳۳۰، وَمُسْلِمٌ: ۱۳۷.

که تۆ نه‌یه‌خشی به‌خشهری بۆ نیه، (واته: ههر شتیک که تۆ به‌توئی نه‌بی کهس ناتوانی بییه‌خشی)، وه‌خاوه‌ن سامان و ده‌سه‌لات، مال و سامان و ده‌سه‌لاته‌که‌ی له‌به‌رانهر تۆدا سوودی پیتاگه‌یه‌نی.

۱۱۰- {عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَخَذَ بِيَدِهِ وَقَالَ: «يَا مُعَاذُ وَاللَّهِ إِنِّي لأُحِبُّكَ وَاللَّهِ إِنِّي لأُحِبُّكَ»، فَقَالَ: «أَوْصِيكَ يَا مُعَاذُ لَا تَدْعَنَّ فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ تَقُولُ: اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ وَشُكْرِكَ وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ»^(۱).

واته: موغازی کوپی جه‌به‌ل ده‌گیرته‌وه: پیغه‌مبه‌ری خوا ده‌ستی گرتم و فهرمووی: ئە‌ی موغاز! سویند به‌خوا خوشم ده‌ویی، سویند به‌خوا خوشم ده‌ویی، پاشان فهرمووی: ئە‌ی موغاز وه‌صیه‌تت بۆ ده‌که‌م وازنه‌هینی له‌م پارانه‌وه‌یه، له‌دوای هه‌موو نوێژیک، بلی: خوایه یارمه‌تیم بده‌له‌سه‌ر یادکردن و سوپاسگوزاریی کردن و باش په‌رستنت.

په‌ناگرتن به‌خوا له‌چوار شت

۱۱۱- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْأَرْبَعِ: مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ، وَمِنْ قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ، وَمِنْ نَفْسٍ لَا تَتَّعَبُ، وَمِنْ دُعَاءٍ لَا يُسْمَعُ»^(۲).

واته: ئە‌بو هوره‌یره ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا ده‌یفه‌رموو: خوایه په‌نات پیده‌گرم له‌چوار شت: له‌زانستیک که سوودی نه‌بی، له‌دلیک که لیت نه‌ترسی، وه‌له‌نه‌فس و ده‌روونیک که پر نه‌بیت و (بی‌قه‌ناعه‌ت بی)، وه‌له‌دوعاو پارانه‌وه‌یه‌ک که وه‌لام نه‌دریته‌وه‌و قبول نه‌کریت.

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۲۲۱۷۲، وَأَبُو دَاوُدَ: ۱۵۲۲، وَالتَّحَاكُمُ: ۱۰۱۰، وَقَالَ: صَحِيحُ الْإِسْنَادِ عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ.

(۲) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۸۴۶۹، وَأَبُو دَاوُدَ: ۱۵۴۸، وَالتَّنَائِي: ۵۴۶۷، وَابْنُ مَاجَةَ: ۳۸۳۷، انْظُرْ: (صَحِيحُ

أَبِي دَاوُدَ): ۱۲۸۴.

۱۱۲- {عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ لِمَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ، إِنَّكَ أَنْتَ الْمَقْدَمُ، وَأَنْتَ الْمُؤَخَّرُ، وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»} (۱).

وايه: نه‌بو مووسای نه‌شعهری رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لن: گویم له پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بوو ده‌یفه‌رموو: خوابه من داوای لی‌بوردنت لی‌ده‌که‌م له و گونا‌هان‌هی پی‌شم خستوو، وه نه‌وان‌هی دواتر کردوو، نه‌وه‌ی به نه‌ینی کردوو، نه‌وه‌ی به ناشکرا کردوو، تو سهره‌تاو کوتایی، وه تو توانات به‌سهر هه‌موو شتیکدا هه‌یه.

۱۱۳- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «اللَّهُمَّ انْفَعْنِي بِمَا عَلَّمْتَنِي، وَعَلِّمْنِي مَا يَنْفَعُنِي، وَزِدْنِي عِلْمًا»} (۲).

واته: نه‌بو هور‌ه‌پر‌ه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لن: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌یفه‌رموو: خوابه سوودم پی‌ بگه‌یه‌نه له و زانسته‌ی که فیر‌ت‌کردوو، وه نه‌وه‌م فیر بکه که سوودی بوم هه‌یه، وه زانستم بو زیاد بکه.

دوعای که‌فاره‌تی کو‌رو مه‌جلیس

۱۱۴- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ جَلَسَ فِي مَجْلِسٍ، فَكَثُرَ فِيهِ لَعَطُهُ، فَقَالَ قَبْلَ أَنْ يَقُومَ مِنْ مَجْلِسِهِ ذَلِكَ: سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ، إِلَّا غُفِرَ لَهُ، مَا كَانَ فِي مَجْلِسِهِ ذَلِكَ»} (۳).

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۱۹۵۰۷، قَالَ شُعَيْبُ الْأَرْنَؤُوطُ: حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

(۲) أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ۳۵۹۹، وَقَالَ: حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَابْنُ مَاجَهَ: ۲۸۲۳، وَالتَّبَهَقِيُّ فِي شُعَبِ الْإِيمَانِ: ۴۳۷۱، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ.

(۳) أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ۲۴۳۳، انْظُرْ: (صَحِيحُ التَّرْغِيبِ وَالتَّرْهِيْبِ): ۱۵۰.

واته: ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەلی: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: ھەر کەسێک دانێشت لە کۆرێک و مەجلیسێک زۆر قسە ی بێ مانای کرد (یان زۆر قسە ی بێ مانای تێدا کرا) پێش ئەوەی لەو کۆرە ھەلسێ بلی: (سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ)، ھەمەن دەبوردی لە ھەرچی لەو کۆرە بوو و گوتراو.

۱۱۵- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَا جَلَسَ قَوْمٌ مَجْلِسًا لَمْ يَذْكُرُوا اللَّهَ فِيهِ، وَلَمْ يُصَلُّوا عَلَى نَبِيِّهِمْ، إِلَّا كَانَ عَلَيْهِمْ تَرَةٌ، فَإِنْ شَاءَ عَذَّبَهُمْ، وَإِنْ شَاءَ غُفِرَ لَهُمْ»^(۱).

واته: ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەلی: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: ھەر کۆمە لە خەڵکیک لە کۆرێک دانێشن، زیکری خۆی بەرز ی تێدا نەکەن و صەلاوات لەسەر پێغەمبەرە کە یان نەدەن، ھەمەن بۆیان دەبێتە مایە ی زەرەرمەندی و پەشیمانی، ئەگەر (خوا) بیەوی سزایان دەدات، ئەگەر بشیەوی لییان خۆشدەبی.

﴿﴾ لە پەنھان دوعا کردن بۆ مسوڵمان

۱۱۶- {عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رضی اللہ عنہ: أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «مَنْ دَعَا لِأَخِيهِ بِظَهْرِ الْغَيْبِ، قَالَ الْمَلَكُ الْمُوَكَّلُ بِهِ: آمِينَ، وَلَكَ بِمِثْلِ»^(۱).

واته: ئەبو دەرداء رضی اللہ عنہ دەلی: گویم لە پێغەمبەری خوا ﷺ بوو دەیفەرموو: ھەر کەسێک دوعا لە پاشملە بۆ براکە ی بکات بە پەنھانی، فریشتە یەکی راسپێردراو بەو ھوو دەلی: (خوایە) قبوولی بکە، ھەروەھا بۆ تۆش بە ھەمان شیوە، (یانی: ھەمان دوعا بۆ تۆ دەکات).

(۱) أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ۳۳۸۰، وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ.

(۲) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۲۷۳۲، وَأَبُو دَاوُدَ: ۱۵۳۴.

دووباره کردنه‌وی گونا‌هو ته‌وبه کردن

۱۱۷- «عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَجُلًا أَتَى رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، أَحَدُنَا يُذْنِبُ؟ قَالَ: يُكْتَبُ عَلَيْهِ، قَالَ: ثُمَّ يَسْتَغْفِرُ مِنْهُ وَيَتُوبُ؟ قَالَ: يُغْفَرُ لَهُ وَيَتَابُ عَلَيْهِ، قَالَ: فَيَعُودُ فَيُذْنِبُ؟ قَالَ: يُكْتَبُ عَلَيْهِ، قَالَ: ثُمَّ يَسْتَغْفِرُ مِنْهُ وَيَتُوبُ؟ قَالَ: يُغْفَرُ لَهُ وَيَتَابُ عَلَيْهِ، وَلَا يَمَلُ اللَّهُ حَتَّى تَمْلُوا»^(۱).

واته: عوقبه‌ی کوری عامر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، ده‌لن: پیاویک هاته لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ
 کوتی: یه‌کیک له‌ئیمه گونا‌هی‌ک ده‌کات، فهرمووی: له‌سه‌ری ده‌نوسری،
 کوتی: پاشان داوای لی‌بوردن ده‌کات و ده‌گه‌پرتنه‌وه، فهرمووی: خوا
 لی‌ی ده‌بورئ و گه‌پانه‌وه‌ی لئ وهرده‌گری، کوتی: ده‌گه‌پرتنه‌وه سه‌ری و
 گونا‌هه‌که دووباره نه‌نجام ده‌داته‌وه، فهرمووی: له‌سه‌ری ده‌نوسری،
 کوتی: داوای لی‌بوردنی لئ ده‌کاو ده‌گه‌پرتنه‌وه، فهرمووی: خوا لی‌ی
 ده‌بورئ و گه‌پانه‌وه‌ی لئ وهرده‌گری، (دوایی پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمووی):
 خوا بی‌زار نابئ (له‌ لئ خو‌شبوونی به‌نده‌که‌ی) تا‌کو ئه‌و بی‌زار ده‌بی (له)
 داوای لی‌خو‌ش بوون کردن)!!

(۱) أَخْرَجَهُ الطَّبْرَانِيُّ فِي (الْأَوْسَطِ): ۸۶۸۹، وَالْحَاكِمُ: ۱۹۵، وَقَالَ: صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ وَلَمْ يَخْرُجَاهُ.

دەربارەى

پەيوەندى شەيتان
بە مروّف

مسولمانی به‌پرزو خوشه‌ویست!

تا که دوژمنی پروون و ئاشکرا که خوای تعالی راسته‌وخۆ ناوی هیتابی و باسی کردبی بریتیه له شه‌یتانی دوور خراوه له به‌زه‌یی خوا، زۆر به‌گرنکم زانی له‌م به‌شه‌دا باسی په‌یوه‌ندی شه‌یتان به‌ ئینسانه‌وه بکه‌م له‌ هه‌موو ئه‌و بوارانیه‌ی که فەرمووده‌م له‌سه‌ری ده‌ست ده‌که‌وی، له‌ سۆنگه‌ی ئه‌وه‌شه‌وه به‌ گرنکی ده‌زانم ئه‌م بابته‌ه باس بکه‌ین، چونکه ئینسان که دوژمنی خو‌ی ناسی باشر خو‌ی لی‌ ده‌پارێژی، وه باشر خو‌ی ئاماده ده‌کات بۆ به‌ره‌نگار بوونه‌وه‌ی، چونکه شتیکی ئاشکرایه که زانین و ناسینی خراپه، خراپ نیه، ئه‌گه‌ر بۆ خو‌ لی‌ پاراستن بیت، وه‌ک شاعیر ده‌لی:

عَرَفْتُ الشَّرَّ لَا لِلشَّرِّ لَكِنْ لِاتَّقِهِ وَمَنْ لَمْ يَعْرِفِ الشَّرَّ مِنَ النَّاسِ يَقَعْ فِيهِ

خراپه‌م ناسی تا‌کو خو‌می لی‌ پیا‌رێزم

هه‌رک‌ه‌س خراپه‌ی ئی‌و خه‌لک نه‌ناسی ده‌که‌وته ئی‌وی

هه‌ر یه‌ک له‌ ئی‌مه‌ ده‌رباره‌ی مامه‌له‌ی شه‌یتان له‌گه‌ل مرو‌ف پرسیار که‌لیک له‌ زیهنماندا هه‌ن، جا ئه‌وه‌ی که به‌ زیهنی من داها‌ت له‌ کاتی نووسینی ئه‌م چه‌ند لاپه‌ره، ئه‌م پرسیاران به‌وون:

له‌که‌یه‌وه شه‌یتان ده‌ستی کردوه به‌ دوژمنایه‌تی مرو‌ف؟ ئایا که‌س هه‌یه شه‌یتانی له‌گه‌ل نه‌بی؟ ئایا شه‌یتان هه‌میشه له‌سه‌ر چی ها‌مان ده‌دات؟ هه‌لۆیستی شه‌یتان له‌ کاتی بانگدان بۆ نوێژ؟ هه‌لۆیستی شه‌یتان له‌ کاتی سو‌جده‌و کړنو‌وش بردن؟ ئایا شه‌یتانه‌کان ده‌توانن زانیاری له‌ فریشته نزیکه‌کانی خوا بدزن؟ گو‌مانه‌کانی شه‌یتان چین؟ ئایا ده‌زانی که له‌ ده‌رگای ما‌ل ده‌چیه ده‌ر شه‌یتان له‌گه‌لته به‌ چه‌تری‌که‌وه تا ده‌گه‌رێه‌وه ما‌ل؟ ئایا شه‌یتان بۆ وات لی‌ ده‌کات با‌وی‌شکت بیت؟ ئایا که له‌ ئی‌و نوێژی شه‌یتان چیت پێ ده‌لی؟ نابێ به‌ شه‌یتان بلی‌ی ده‌ک له‌ نا‌وبچی؟ کامه شه‌یتان

پله‌و پایهی له نیتو شه‌یتانه‌کان زۆر گه‌وره‌یه؟ شه‌یتان له چ مه‌جلیسیک دانانیشتی؟ شه‌یتان چ مالتیک جی دیتلی و ده‌پروات؟ چۆن خۆت له شه‌یتان ده‌پاریزی به‌ درێژایی زه‌مان و به‌ پانایی زه‌مین؟!

بۆ وه‌لامی هه‌موو ئەم پرسیارانه سه‌رنجی ئەم فەرمووده شیرینانه‌ی خۆشه‌ویستمان ﷺ ده‌ده‌ین، که زۆر به‌ روونی نوقته‌ی بۆ خستووینه سه‌ر پیت:

۱۱۸- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «مَا مِنْ مُؤَلُودٍ إِلَّا الشَّيْطَانُ يَمْسُهُ حِينَ يُولَدُ، فَيَسْتَهْلُ صَارِخًا مِنْ مَسَةِ الشَّيْطَانِ إِيَّاهُ، إِلَّا مَرَّتِمَ وَابْنَهَا، ثُمَّ يَقُولُ: أَبُو هُرَيْرَةَ اقْرَأُوا إِنَّ شَيْئَكُمْ: وَإِنِّي أُعِيدُهَا بِكُمْ وَدُرَيْتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ (۳۱) آل عمران»}.

واته: ئەبو هوریره ﷺ ده‌لێ: پێغه‌مبه‌ر ﷺ فەرموویه‌تی: هیچ مندالتیک نیه که له دایک ده‌بی مه‌گه‌ر شه‌یتان ده‌ستی خۆی لێ ده‌وه‌شیتنی، ئەو مندالێ قیزه‌و زیره‌یه‌کی لێ به‌رز ده‌بیتته‌وه، جگه‌ له مه‌ریه‌م و کوربه‌که‌ی (واته: عیسا ﷺ) شه‌یتان نه‌یتوانیوه ده‌ستیان لێ بوه‌شیتنی، پاشان ئەبو هوریره ده‌لێ: ئەگه‌ر ده‌تانه‌وی (زیاتر حالێ بن) ئەو ئایه‌ته به‌خویننه‌وه: وَإِنِّي أُعِيدُهَا بِكُمْ وَدُرَيْتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ (۳۱).

۱۱۹- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا وَقَدْ وُكِّلَ بِهِ قَرِينُهُ مِنَ الْجِنِّ، وَقَرِينُهُ مِنَ الْمَلَائِكَةِ، قَالُوا: وَإِيَّاكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ؟! قَالَ: وَإِيَّاي، وَلَكِنَّ اللَّهَ أَعَانَنِي عَلَيْهِ، فَلَا يَأْمُرُنِي إِلَّا بِحَقٍّ»} (۳۲).

واته: عه‌بدووللای کوری مه‌سه‌وود ﷺ ده‌لێ: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەرموویه‌تی: هیچ کامیک له ئیوه نیه مه‌گه‌ر هاوده‌میکی له جن (شه‌یتان) و، هاوده‌میکی

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۷۶۱۴، تعليق شعيب الأرناؤوط: إسناده صحيح على شرط الشيخين.

(۲) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۳۶۴۸، وَمُسْلِمٌ: ۲۸۱۴.

له فریشتان له‌گه‌لدایه، گوتیان: تۆش نه‌ی پیغهمبه‌ری خوا ﷺ؟ فهرمووی: منیش، به‌لام خوای گه‌وره یارمه‌تی منی داوه له‌سه‌ری، (واته: مسولمان بووه) جگه له هه‌ق و راستی هانم نادات و فهرمانم به هیچ شتیکی دیکه پیتناکات.

۱۲۰- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا قَرَأَ ابْنُ آدَمَ السُّجْدَةَ فَسَجَدَ، اعْتَزَلَ الشَّيْطَانُ يَبْكِي يَقُولُ يَا وَيْلَهُ «وَفِي رَوَايَةٍ أَبِي كُرَيْبٍ يَا وَيْلِي» أَمَرَ ابْنُ آدَمَ بِالسُّجُودِ فَسَجَدَ فَلَهُ الْجَنَّةُ، وَأَمَرْتُ بِالسُّجُودِ فَأَبَيْتُ، فَلِيَ النَّارُ» (۱)}

واته: نه‌بو هوهره‌پره ﷺ ده‌لی: پیغهمبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: کاتیک ئاده‌میزاد ئایه‌تی سه‌جده ده‌خویتی و کرنووش ده‌بات بو خوا، شه‌یتان دوور ده‌که‌ویته‌وه‌و ده‌گریی، ده‌لی: هاوار بو من، ئاده‌میزاد فهرمانی پیکرا به کرنووش بردن، کرنووشی برد، به‌وه‌ش به‌هه‌شتی مسوگهر کرد، منیش فهرمانم پیکرا به کرنووش بردن سه‌رپیچیم کردو به‌شم ناگهر.

۱۲۱- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ لِلشَّيْطَانِ لَمَّةً بَابْنِ آدَمَ وَلِلْمَلِكِ لَمَّةً، فَأَمَّا لَمَّةُ الشَّيْطَانِ فَإِعَادُ الْبَشَرِ وَتَكْذِيبُ الْحَقِّ، وَأَمَّا لَمَّةُ الْمَلِكِ فَإِعَادُ الْخَيْرِ وَتَصْديقُ الْحَقِّ، فَمَنْ وَجَدَ ذَلِكَ فَلْيَعْلَمْ أَنَّهُ مِنَ اللَّهِ فَلْيَحْمَدِ اللَّهَ، وَمَنْ وَجَدَ الْآخَرَ فَلْيَتَعَوَّذْ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، ثُمَّ قَرَأَ: ﴿الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُم بِالْفَحْشَاءِ...﴾ (البقرة: ۲۸۱)» (۲)}

واته: عه‌بدو‌ل‌لای کو‌ری مه‌سه‌عوود ﷺ ده‌لی: پیغهمبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: نه‌وه‌ی ئاده‌م هانده‌ریکی شه‌یتانی و هانده‌ریکی فریشته‌یی

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۹۷۱۱، وَمُسْلِمٌ: ۸۱، وَابْنُ مَاجَهَ: ۱۰۵۲، وَابْنُ حِبَّانَ: ۲۷۵۹.

(۲) أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ۲۹۸۸، صَعَّقَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (ضَعِيفُ الْجَامِعِ): ۱۹۶۳، وَفِي (الْمَشْكَاتِ): ۷۴، ثُمَّ صَحَّحَهُ فِي هِدَايَةِ الرِّوَاةِ، (النَّصِيحَةُ: ۲۴) صَحِیحُ مَوَارِدِ الظُّمَانِ: ۳۸.

هه‌یه^(۱) هاندانی شه‌یتان بریتیه له هه‌ره‌شه لی‌کردنی به خراپه که بروا به هه‌ق نه‌هینی و به دروی بزانی، به‌لام هاندانی فریشته بریتیه له‌وه‌ی که به‌لینی پی‌ده‌دا به چاکه، وه هانیشی ده‌دا که بروا به هه‌ق بی‌نی، جا هه‌رکس نه‌وه‌ی بینی له (دلیداو) هه‌ستی پی‌کرد نه‌وه با بزانی له خواوه‌یه و له پتی فریشته‌کانه‌وه‌یه، وه با ستایشی خوای له‌سهر بکات، وه هه‌رکس هه‌ستی به هاندهره‌که‌ی تر کرد، نه‌وه با په‌نا به خوا بگری له شه‌یتان، دواپی ئه‌م ئایه‌ته‌ی خوینده‌وه: ﴿الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُم بِالْفَحْشَاءِ...﴾ (۳۸) البقرة.

۱۲۲- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «عَنْ إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ أَذْبَرَ الشَّيْطَانُ، وَلَهُ ضُرَاطٌ حَتَّى لَا يَسْمَعَ التَّأْذِينَ، فَإِذَا قَضَى الدَّاءَ أَقْبَلَ، حَتَّى إِذَا تُؤْتِ بِالصَّلَاةِ أَذْبَرَ، حَتَّى إِذَا قَضَى التَّوْبَةَ أَقْبَلَ، حَتَّى يَخْطُرَ بَيْنَ الْمَرْءِ وَنَفْسِهِ، يَقُولُ: اذْكُرْ كَذَا اذْكُرْ كَذَا لِمَا لَمْ يَكُنْ يَذْكُرْ حَتَّى يَظَلَّ الرَّجُلُ لَا يَذْكُرُ كَيْفَ صَلَّى»} (۳).

واته: نه‌بو هه‌ره‌یه ﷺ ده‌لی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرموده‌ی: کاتیک بانگ ده‌دری بو نوێژ، شه‌یتان پشت هه‌لده‌کاو راده‌کات، (به ده‌نگی به‌رز) بای لی دیته‌ده‌ر، تا‌کو گوئی له بانگه‌که نه‌بی، کاتیک بانگه‌که ته‌واو بوو دیته‌وه، تاوه‌کو کاتیک قامه‌ت ده‌کری بو نوێژ، (دوو‌باره) شه‌یتان پشت هه‌لده‌کات راده‌کات، دواتر که قامه‌ت ته‌واو بوو (نوێژ ده‌ستی پی‌کرد) دوو‌باره دیته‌وه، تاوه‌کو وه‌سوه‌سه بخاته نیوان نوێژ‌خوین و نه‌فسی، ده‌لی: بیر له‌و شته‌ بکه‌وه، بیر له‌و شته‌ بکه‌وه، ئه‌و شتانه‌ی بیر ده‌خاته‌وه که له بیرى نه‌بووه، تا که‌سه‌که وای لی دیت نازانی چه‌ند رکاتی کردوه.

(۱) هم شه‌یتان هانی ده‌داو هم فریشته‌ش هانی ده‌دات.

(۲) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۵۸۳، وَمُسْلِمٌ: ۸۸۵.

١٢٣- {عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهَا سَمِعَتْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «إِنَّ الْمَلَائِكَةَ تَنْزِلُ فِي الْعَنَانِ «وَهُوَ السَّحَابُ» فَتَذْكُرُ الْأَمْرَ قُضِيَ فِي السَّمَاءِ، فَيَسْتَرْقِي الشَّيْطَانُ السَّمْعَ، فَيَسْمَعُهُ، فَيُوجِّهُهُ إِلَى الْكُفَّانِ، فَيَكْذِبُونَ مَعَهَا مِثْلَهُ كَذِبًا مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ»} (١).

واته: عائشه (خوا لى پازى بى) ده‌لى: گويم له پىغه‌مبه‌رى خوا ﷺ بوو ده‌يفه‌رموو: فريشته‌كان له نىو هه‌ور داده‌به‌زن، باسى شتىك ده‌كه‌ن كه له ئاسمان بپارى له‌سه‌ر دراوه، شه‌يتانه‌كانىش به‌ دزى گوئى له فريشته‌كان ده‌گرن، ئه‌م وشه‌يه ده‌بيستن، ئنجا بو كاهينه‌كان و جادووگه‌رو فالچيه‌كانى باس ده‌كه‌ن، ئه‌وانىش سه‌د دروى له‌گه‌ل تىكه‌ل ده‌كه‌ن له‌لايه‌ن خويناوه.

تبيينى: كه‌واته: ده‌گونجى هه‌ندى جار قسه‌ى كاهين و فالچيه‌كان راست ده‌ربجى، له‌به‌ر ئه‌وه‌ى له‌لايه‌ن فريشته‌كان باسكراوه و شه‌يتانه‌كان دزيويانه، به‌لام زورى درو له‌گه‌ل تىكه‌ل ده‌كه‌ن، بوچى؟ له‌به‌ر ئه‌وه‌ى زانياريه‌كه‌ زور كه‌مه‌ به‌ش ناكات، بو‌يه‌ش پىغه‌مبه‌ر ﷺ فهرموويه‌تى: هيج نين، پشتيان پى نابه‌ستى.

١٢٤- {عَنْ سَبْرَةَ بِنِ أَبِي قَاكِهٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «إِنَّ الشَّيْطَانَ قَعَدَ لِابْنِ آدَمَ بِأَطْرَفِهِ، فَقَعَدَ لَهُ بِطَرِيقِ الْإِسْلَامِ، فَقَالَ لَهُ: أَتُسَلِّمُ وَتَذَرُ دِينَكَ، وَدِينَ آبَائِكَ؟ قَالَ: فَعَصَاهُ فَأَسْلَمَ، ثُمَّ قَعَدَ لَهُ بِطَرِيقِ الْهِجْرَةِ، فَقَالَ: أَتُهَاجِرُ وَتَذَرُ أَرْضَكَ وَسَمَاءَكَ، وَإِنَّمَا مَثَلُ الْمُهَاجِرِ كَمَثَلِ الْفَرَسِ فِي الطَّوْلِ، قَالَ: فَعَصَاهُ فَهَاجَرَ، قَالَ: ثُمَّ قَعَدَ لَهُ بِطَرِيقِ الْجِهَادِ، فَقَالَ لَهُ: هُوَ جَهْدُ النَّفْسِ، وَالْمَالِ فَتَقَاتِلَ فَتُقْتَلَ فَتُنْكَحَ الْمَرْأَةُ، وَيُقَسَّمُ الْمَالُ، قَالَ: فَعَصَاهُ فَجَاهَدَ»} (٢).

(١) أَخْرَجَهُ الْبَيْهَقِيُّ: ٣٠٣٨

(٢) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ١٦٠٠٠، تَعْلِيقُ شُعَيْبِ الْأَرْنَؤُوط: إِسْنَادُهُ قَوِي، وَالتَّسْلِي: ٣١٣٤، صَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي.

واته: سه‌بره‌ی کوپری نه‌بو فاکیهه ﷺ ده‌لی: گویم له پیغه‌مبه‌ری خوا
 ﷺ بوو ده‌یفه‌رموو: شه‌یتان بو نه‌وه‌ی ئادهم (مروّف) له‌سهر ریگه‌کانی
 دانیش‌توووه، سه‌ره‌تا له‌سهر ریّی ئیسلامه‌تی بوّی دانیش‌توووه، که ههر
 نه‌هیلّی بیته نیو ئیسلام، پیّی ده‌لی^(۱): ئایا مسولمان ده‌بی ئایینی خوّت و
 ئایینی باب و بایرانت واز لی ده‌هیتّی؟ (ئه‌و که‌سه نه‌گهر خوا هیدایه‌تی
 بدات، خوّشی خاوه‌ن هه‌لویتست بّی، هه‌لناخه‌له‌تّی به شه‌یتان و)
 سه‌ریپچی له شه‌یتان ده‌کات و مسولمان ده‌بی، دواپی له‌سهر ریّی کوچ
 کردندا بوّی داده‌نیشّی^(۲)، پیّی ده‌لی: ئایا کوچ ده‌که‌ی و نیش‌تیمانی خوّت
 و ئاسمانی خوّت به‌جّی دیلی؟ وه کوچ‌که‌ر وه‌ک ئه‌سپیک وایه، که به
 په‌تیک به‌سترایته‌وه بو له‌وه‌ر بیت و بچّی (ئایا کوچ ده‌که‌ی؟) (دیسان
 نه‌و که‌سه نه‌گهر خوا هیدایه‌تی بدات)، سه‌ریپچی له قسه‌ی شه‌یتان
 ده‌کاو کوچ ده‌کات، دواپی له ریگای جه‌نگ و جیهاد بوّی داده‌نیشّی،
 که بریتیه له‌وه‌ی ئینسان مالّ و نه‌فسی خوّی له پیناوی خوا‌دا به‌خشی،
 ئیبلیس به وه‌سوه‌سه پیّی ده‌لی: ئایا جه‌نگ ده‌که‌ی دواپی بکوژری و
 ژنه‌که‌ت ماره بکریته‌وه‌و مالّه‌که‌شت دابه‌ش بکری به‌سهر میرات‌گراندا؟
 (هه‌روه‌ها نه‌و که‌سه نه‌گهر خوا یارمه‌تی بدات) سه‌ریپچی له قسه‌ی
 شه‌یتان ده‌کات، له ریگای خوا‌دا جه‌نگ و جیهاد ده‌کات.

۱۲۵- (عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا)، قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَنْ يَدَعَ
 الشَّيْطَانُ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمْ فَيَقُولَ: مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ؟ فَيَقُولَ: اللَّهُ
 فَيَقُولَ: فَمَنْ خَلَقَكَ؟ فَيَقُولَ: اللَّهُ فَيَقُولَ: مَنْ خَلَقَ اللَّهُ؟ فَإِذَا حَسَّ أَحَدُكُمْ
 بِذَلِكَ فَلْيَقُلْ: آمَنْتُ بِاللَّهِ وَبِرُسُلِهِ»^[۱].

- (۱) واته: ده‌یخاته نیو دلی و وه‌سوه‌ی بو ده‌کات که که‌سیک نامسولمانه دیته نیو ئیسلام.
 (۲) واته نه‌گهر پیویست بکات نه‌و ئینسانه له‌و شوینه کوچ بکات بچّی بو شویتیک مسولمانیتی
 و دینداری خوّی بکات، جاری و پیویست ده‌کات ئینسان نیش‌تیمان و مالّ و حالّی خوّی به‌جّی
 بیلی، نه‌گهر کوچ کردن هاته پیش.
 (۳) أَخْرَجَهُ ابْنُ جَبَّان: ۱۵۰، تعليق شعيب الأرناؤوط: إسناده صحيح.

واته: دایکمان عائیشه (خوا لیتی رازی بئ) ده‌لئ: پیڅه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەرموویه‌تی: شه‌یتان واز له یه‌کیکتان ناهیتنی تا دیته لای، (یانی: دیته خه‌یالی و وه‌سوه‌سه‌ی بو ده‌کات)، پئی ده‌لئ: کئی ئاسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردوو؟ نه‌ویش ده‌لئ: خوا، ده‌لئ: نه‌دی کئی تو‌ی دروست کردوه؟ ده‌لئ: خوا، ده‌لئ: نه‌دی کئی خوا‌ی دروست‌کردوه؟ (پیڅه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فهرموئ): نه‌گهر یه‌کیک له ئیوه‌هه‌ستی به‌شتیکی وا کرد، با بلئ: بروام به‌خواو به‌پیڅه‌مبه‌ره‌کانی هیناو. (ته‌واو، کو‌تایی پئی بیتن، چونکه‌ نه‌وه‌ شه‌یتانه‌ ده‌یه‌وئ گومرای بکات و گومانی بو له‌خوا‌ی گه‌وره‌ دروست بکات).

۱۲۶- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَا مِنْ حَارِجٍ يَخْرُجُ، يَعْنِي مِنْ بَيْتِهِ، إِلَّا بَيْنَهُ رَايَتَانِ: رَايَةٌ بَيْنَ الْمَلِكِ، وَرَايَةٌ بَيْنَ شَيْطَانٍ، فَإِنْ خَرَجَ لِمَا يُحِبُّ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ، اتَّبَعَهُ الْمَلِكُ بِرَايَتِهِ، فَلَمْ يَزَلْ تَحْتَ رَايَةِ الْمَلِكِ حَتَّى يَرْجِعَ إِلَى بَيْتِهِ، وَإِنْ خَرَجَ لِمَا يَسْخُطُ اللَّهُ، اتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ بِرَايَتِهِ، فَلَمْ يَزَلْ تَحْتَ رَايَةِ الشَّيْطَانِ حَتَّى يَرْجِعَ إِلَى بَيْتِهِ»^(۱).

واته: نه‌بو هوره‌پره ﷺ ده‌لئ: پیڅه‌مبه‌ر ﷺ فەرموویه‌تی: هیچ که‌سێک نیه که له مال دیته‌ ده‌ره‌وه‌ دوو ئالای له‌گه‌ل‌دایه، ئالایه‌کیان به‌ده‌ست فریشته‌یه‌که، ئالایه‌کیش به‌ده‌ستی شه‌یتانیکه‌وه‌یه، جا نه‌گهر بو شتیک چوو‌ه‌ ده‌ر له‌مال که‌خوا‌ی زالی پایه‌دار پئی خو‌ش‌بوو، نه‌وه‌ فریشته‌که‌ی شو‌ئنی ده‌که‌وئ به‌ئالاکه‌یه‌وه، به‌رده‌وام له‌ژیر نه‌و ئالایه‌ی فریشته‌که‌ ده‌بن تا ده‌گه‌ریته‌وه‌ مالی خو‌ی، وه‌ نه‌گهر چوو‌ه‌ ده‌ر له‌مال بو شتیک که‌خوا‌ پئی ناخو‌ش‌بئ، نه‌وه‌ شه‌یتانه‌که‌ شو‌ئنی ده‌که‌وئ به‌ئالاکه‌یه‌وه، ئیتر ده‌گه‌ریته‌وه‌ مال به‌رده‌وام له‌ژیر نه‌و ئالایه‌ی شه‌یتانه‌که‌دا ده‌بن.

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۸۳۶۹، قَالَ أَحْمَدُ شَاكِرٌ: إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ، تَعْلِيقُ شُعَيْبِ الأَرْنَؤُوط: إِسْنَادُهُ حَسَنٌ.

۱۲۷- {عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «إِذَا خَرَجَ الرَّجُلُ مِنْ بَيْتِهِ فَقَالَ: بِسْمِ اللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ. قَالَ: يُقَالُ جِئْتَنِي هُدًى وَكُوفِيتَ وَوُقِيتَ، فَيَتَنَحَّى لَهُ الشَّيَاطِينُ فَيَقُولُ لَهُ شَيْطَانٌ آخَرُ: كَيْفَ لَكَ بِرَجُلٍ قَدْ هَدَى وَكَفَى وَوَقَى»^(۱).

واته: ئەنەسى كۆرى مالىك ﷺ دەگىرىتەوه: پىغەمبەر ﷺ فەرموویتی: هەر پیاویک له مال بێته دەر و بلى: (بِسْمِ اللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ) واته: خوايه پشتم به تو بهست و هیچ لادانیک (له) ئافات و تاوان (نيه) وه هیچ توانایهک (بۆ ئەنجامدانى چاکه) نيه حەمەن خۆای زالى خاوهن توانا دەبیه‌خشیت، ئەوه له و کاته‌دا پى دەگوترى: هیدایهت درایت و کیفایهت کرایت و پارێزرايت، وه شەیتانه‌کى خۆى لى دوور دەخریتەوه، جا شەیتانیکی دیکه (به شەیتانه‌کى که‌سه‌که) ده‌لى: تو چ ده‌سته‌لاتیکت هه‌یه به‌سه‌ر که‌سیکدا که هیدایهت درابى و کیفایهت کرابى و پارێزرابى؟!.

۱۲۸- {عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: مَا خَرَجَ النَّبِيُّ ﷺ مِنْ بَيْتِي قَطُّ إِلَّا رَفَعَ طَرَفَهُ إِلَى السَّمَاءِ، فَقَالَ: «اللَّهُمَّ! إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَضِلَّ أَوْ أُضَلَّ، أَوْ أَزِلَّ أَوْ أُزَلَ، أَوْ أَظْلِمَ أَوْ أُظْلِمَ، أَوْ أَجْهَلَ أَوْ يُجْهَلَ عَلَيَّ»^(۲).

واته: ئوممو سه‌له‌مه (خوا لى پازى بى)، ده‌لى: هیچ کاتیک نه‌بووه پىغەمبەر ﷺ بچیتە دەر له مال حەمەن پرووی ده‌کرده ئاسمان و ده‌یفه‌رموو: خوايه په‌نات پێده‌گرم له‌وه‌ی خه‌لک گومرا بکه‌م، یان گومرا بکریم، هه‌له‌ بکه‌م یان هه‌له‌م له‌گه‌ل بکری، سته‌م بکه‌م یان سته‌مم لى بکری، یان نه‌فامیى بکه‌م یان نه‌فامییم له‌گه‌ل دا بکری.

(۱) أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ: ۵۰۹۵، وَالتَّسَالِي فِي الْكِبَرَى: ۹۹۱۷، وَابْنُ حِبَّانَ: ۸۲۲، انظر: (صحيح الجامع): ۴۹۹.

(۲) أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ: ۵۰۹۶، انظر: (المشكاة): ۲۴۴۲.

۱۲۹- {عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا تَنَاءَبَ أَحَدُكُمْ فَلْيُمْسِكْ بِيَدِهِ عَلَى فِيهِ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَدْخُلُ»^(۱).

واته: نه‌بو سه‌عیدی خودری رضی الله عنه ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه و آله فهرموده‌تی: نه‌گه‌ر به‌کیکتان باویشکی هات، با ده‌ست بغاته سه‌رده‌می، چونکه شه‌یتان ده‌جیته نیوی.

۱۳۰- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْعُطَّاسَ وَيَكْرَهُ التَّثَاؤُبَ، فَإِذَا عَطَسَ فَحَمِدَ اللَّهَ، فَحَقُّ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ سَمْعُهُ أَنْ يُسَمِّتَهُ، وَأَمَّا التَّثَاؤُبُ فَأَمَّا هُوَ مِنَ الشَّيْطَانِ، فَلْيُرَدِّهِ مَا اسْتَطَاعَ، فَإِذَا قَالَ: هَا، ضَحِكَ مِنْهُ الشَّيْطَانُ»^(۲).

واته: نه‌بو هو‌ره‌یره رضی الله عنه ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله فهرموده‌تی: به‌ دنیایی خوا پڑمینی خوش ده‌وی و رقی له باویشکه، (چونکه پشمن خراپه‌و زیان ده‌کاته ده‌ره‌وه، به‌لام باویشک خراپه‌و ته‌نبه‌لی دروست ده‌کات)، نه‌گه‌ر به‌کیک له ئیوه‌ پڑمی و ستایشی خوی کرد، له‌سه‌ر هه‌ر که‌سیکه که له‌وییه‌و گوئی لییه، پیویسته پیی بلئی: (بِرَحْمَتِكَ اللَّهُ) خوا به‌زه‌یی پی‌تداییت، به‌لام باویشک به‌ دنیایی له شه‌یتانه‌وه‌یه، (شه‌یتان پیی خوشه ئینسانی مسولمان بن تاقه‌ت بن، بیزار بن، ماندوو بن، بویه ده‌فهرموی)، نه‌گه‌ر به‌کیک له ئیوه، باویشکی هات با به‌پیی توانا بیگریته‌وه، (ده‌ستی له‌سه‌ر ده‌می دابنئی)، چونکه به‌کیک له ئیوه که باویشک ده‌دا ده‌لی: ثااااا، شه‌یتان پیی پی‌ده‌که‌نئی.

(۱) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۲۹۹۵.

(۲) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۹۵۳۶، وَابْنُ خَرِيقٍ: ۵۸۶۹، وَأَبُو دَاوُدَ: ۵۰۲۸.

۱۳۱- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يَأْتِي أَحَدَكُمْ الشَّيْطَانُ، وَهُوَ فِي صَلَاةٍ، فَيَقُولُ: أَذْكَرُ كَذَا، أَذْكَرُ كَذَا حَتَّى شَغَلَهُ، وَلَعَلَّهُ أَنْ لَا يَعْقِلَ، وَيَأْتِيهِ فِي مَضْجَعِهِ فَلَا يَزَالُ يُنَوِّمُهُ حَتَّى يَنَامَ»^(۱).

واته: عه‌بدوللای کوری عه‌مر (خوا لیان پازی بن) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرموده‌ی: شہیتان دیتہ لای یه‌کیکتان کہ ئەو لە نێو نوێژ کردنہ، پیتی ده‌لی: بیر لەوہ بکہ‌ره‌وہ، بیر لەوہ بکہ‌ره‌وہ، هه‌تا سه‌رقالی ده‌کات، ئەمە‌ش بە ئومیدی ئەوہ ده‌کات ناگای لە نوێژە‌کە‌ی ئەمیتن و ئەزانن چ ده‌لی، ئنجا کاتی ئەو کہ‌سه‌ ده‌رواته سه‌ر جیگا‌کە‌ی بۆ خەوتن، ئەوہ شہیتان بە‌رده‌وام خەریکی خەواندنیہ‌ی تا بیخە‌وینن بۆ ئەوہ‌ی ئەزکارە‌کان نە‌خوینن!

تییینی: ئەوہ مە‌رج نیہ بۆ هە‌موو کہ‌سیک وابن، لی‌رە‌دا مە‌بە‌ست ئەوہ‌یە کاتیک مسولمانیک دە‌یە‌وێ زاری تەر بکات بە زی‌کرو یادی خوا‌ی گە‌وره‌و، بە دە‌م خویندن‌ی دوعاو پارانە‌وہ‌کانە‌وہ بخە‌وێ شہیتان پێ‌گە نادات ئە‌م زی‌کرو پارانە‌وانە ئە‌نجام بدات، تا وای لی‌دە‌کات باویشکی بیتن و بیخە‌وینن، بە‌لام کہ‌سانیک‌ی دی کہ تا نوێژی بە‌یانی خەریکی شتی تافه‌و بن مانان و بن کہ‌لکن، بە‌لکو بگه‌ر بە پیچە‌وانە‌وہ‌ش خەریکی شتی زیان بە‌خشن بە‌ دینیان بە‌ ره‌شتیان، ئەوہ شہیتان ئە‌ک دە‌یانخە‌وینن، بە‌لکو ناشت و چالاکیان دە‌کات بۆ ئەوہ‌ی بە‌رده‌وام بن لە‌سه‌ر ئەو کارە ناپە‌سندانە، بۆ ئەوہ‌ی بن ناگاو غافل بن لە زی‌کرو یادی خوا‌ی متعال.

فېلى شەيتان تەواو نابى!

١١٢

دەلّين: جارېك پياويك له ژېر ديواريك دانىشتوه، ديواره‌كه خەريك دەبى دابكه‌وئى و بروخى، كه‌سيك له‌ولا را دئى به‌پله، كابراى بن ديوار ئاگادار ده‌كانه‌وه له‌ پرووخانى ديواره‌كه‌و، كابرا لاده‌كه‌وئى و ديواره‌كه‌ ده‌روخى.. كابرا زور سوپاسى ئەو پياوه‌ ده‌كات كه‌ هه‌والى پيداوه‌و پرزگارى كرده‌و له‌ مردن.. ئەويش دەلّين: هېچ سوپاسم مه‌كه، من بۆ خۆم وام كرد، خه‌مى تۆم نه‌بوو..

دەلّين: بۆ تۆ كئى؟ دەلّين: من شەيتانم، ئەگەر تۆ بكه‌وتايه‌ته‌ ژر ئەم ديواره‌ شەهيد ده‌بووى، ويستم ئەو پله‌ كه‌وره‌ت به‌ قسمه‌ت نه‌بى و شەهيد نه‌بيت!

١٣٢- (عَنْ أَبِي الْمَلِيحِ، عَنْ رَجُلٍ قَالَ: كُنْتُ رَدِيفَ النَّبِيِّ ﷺ فَعَثَرْتُ دَابَّتَهُ، فَقُلْتُ: تَعَسَّ الشَّيْطَانُ، فَقَالَ: «لَا تَقُلْ تَعَسَّ الشَّيْطَانُ، فَإِنَّكَ إِذَا قُلْتَ ذَلِكَ، تَعَاطَمَ حَتَّى يَكُونَ مِثْلَ النَّبِيِّ، وَيَقُولُ: بِقُوَّتِي، وَلَكِنْ قُلْ: بِسْمِ اللَّهِ، فَإِنَّكَ إِذَا قُلْتَ ذَلِكَ، تَصَاغَرَ حَتَّى يَكُونَ مِثْلَ الذُّبَابِ»^(١)).

واته: ئەبو مه‌ليح ده‌گېرېته‌وه له‌ هاوه‌لېكه‌وه، دەلّين: من له‌ دواى پېنغه‌مبه‌رى خوا ﷺ سوارى ئاژه‌له‌كه‌ى بوو بووم، ئاژه‌له‌كه‌ى كه‌وت، يان كۆسپى كه‌وته‌ پېش، منيش گوتم: ئەى شەيتان له‌ ناوبچى، پېى فهرمووم: مه‌لّين: شەيتان له‌ ناوبچى، چونكه‌ ئەگەر تۆ وا بلّى، ئەوه‌ خۆى پى گه‌وره‌ دەبى هه‌تا هينده‌ى خانووېكى لى دئى، وه‌ ده‌شلى: ئەوه‌ به‌هيزو تواناى خۆم وام، به‌لام بلّى: (بسم الله)، چونكه‌ ئەگەر وات گوت: بچووك ده‌بېته‌وه هه‌تا هينده‌ى مېشووله‌كه‌يه‌كى لى ديت.

(١) أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ: ٤٩٨٤، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي.

۱۳۳- {عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: «يَبْعَثُ الشَّيْطَانُ سَرَايَاهُ فَيَفْتِنُونَ النَّاسَ، فَأَعْظَمُهُمْ عِنْدَهُ مَنْرَلَةٌ أَعْظَمُهُمْ فَتْنَةً»^(۱).

واته: جابر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌گیرته‌وه: که بیستوویه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌یفه‌رموو: شه‌یتان (ی‌که‌وره) سوپای خو‌ی ده‌نیر‌ی بو‌ئه‌وه‌ی فیتنه‌و ناشووب له‌نیو خه‌لکدا دروست بکه‌ن، نه‌و شه‌یتانه‌ی فیتنه‌و ناشووبی که‌وره ده‌نیته‌وه پله‌و پایه‌ی له‌هه‌مووان که‌وره‌تره.

۱۳۴- {عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: «إِذَا دَخَلَ الرَّجُلُ بَيْتَهُ، فَذَكَرَ اللَّهَ عِنْدَ دُخُولِهِ، وَعِنْدَ طَعَامِهِ، قَالَ الشَّيْطَانُ: لَا مَبِيتَ لَكُمْ وَلَا عِشَاءَ، وَإِذَا دَخَلَ فَلَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ عِنْدَ دُخُولِهِ، قَالَ الشَّيْطَانُ: أَذْرَكْتُمُ الْمَبِيتَ، وَإِذَا لَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ عِنْدَ طَعَامِهِ، قَالَ: أَذْرَكْتُمُ الْمَبِيتَ وَالْعِشَاءَ»^(۲).

واته: جابری کو‌ری عه‌بدو‌للا (خوا‌لییان‌ رازی‌ بن‌) ده‌گیرته‌وه: که بیستوویه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌یفه‌رموو: هه‌ر که‌س که ده‌چیته‌وه مال‌، ناوی‌ خوا‌ی هینا‌ له‌ کاتی‌ چوونه‌ ژووره‌وه‌و له‌ کاتی‌ نان‌ خواردن‌، شه‌یتانه‌ که‌وره‌که‌ به‌ شه‌یتانه‌کانی‌ دیکه‌ ده‌لی‌: تیره‌ جی‌گای‌ مانه‌وه‌ی‌ تبه‌وه‌ نیه‌، وه‌ له‌ هیچ‌ خواردن‌ و خو‌راکیکی‌ به‌شی‌ تیمه‌ نه‌ماوه‌، به‌لام‌ نه‌که‌ر چووه‌ ژووره‌وه‌ ناوی‌ خوا‌ی‌ نه‌هینا‌، وه‌ له‌ کاتی‌ نان‌ خواردن‌ ناوی‌ خوا‌ی‌ نه‌هینا‌، شه‌یتانه‌ که‌وره‌که‌ ده‌لیت‌ شو‌ینی‌ مانه‌وه‌و خواردنتان‌ ده‌ستکه‌وت.

۱۳۵- {عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَوْ أَنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا أَرَادَ أَنْ يَأْتِيَ أَهْلَهُ فَقَالَ: بِاسْمِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ جَنِّبْنَا الشَّيْطَانَ، وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا، فَإِنَّهُ إِنْ يَقْدَرُ بَيْنَهُمَا وَلَدٌ فِي ذَلِكَ، لَمْ يَضُرَّهُ شَيْطَانٌ أَبَدًا»^(۳).

(۱) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۲۸۱۳.

(۲) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۲۰۱۸.

(۳) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۶۹۶۱.

واته: ئینو عەبباس (خوا لێیان رازی بێ) دەلێ: پێغه‌مبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: ئەگەر یەکیک لە ئێوە ویستی بچیتە لای خیزانی (لەگەڵی جووت بێت) ئەو لە کاتی جووتبوونیدا با بلیت: بە ناوی خوا، ئەو خۆیە شەیتانمان لێ دوور بگره، وە شەیتان لەو دوور بگره که پێمان دەبەخشی، ئەو ئەگەر مندالیان ببێ بە هۆی ئەو جووتبوونەو، هیچ کاتی شەیتان ناتوانی زیانی لێبدات.

١٣٦- {عَنْ صَفِيَّةَ بِنْتِ حَيْيٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ مَعْتَكِفًا، فَأَتَيْتُهُ أَرْوَرَهُ لَيْلًا، فَحَدَّثَنِي، ثُمَّ قُمْتُ لِأَنْقَلِبَ، فَقَامَ مَعِيَ لِيَقْبِلَنِي، وَكَانَ مَسْكِنًا فِي دَارِ أَسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ، فَمَرُّ رَجُلَانِ مِنَ الْأَنْصَارِ فَلَمَّا رَأَى رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَسْرَعَا، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «عَلَى رُسُلِكُمَا، إِنَّهَا صَفِيَّةُ بِنْتُ حَيْيٍ»، فَقَالَا: سُبْحَانَ اللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ! فَقَالَ: «إِنَّ الشَّيْطَانَ يَجْرِي مِنْ ابْنِ آدَمَ مَجْرَى الدَّمِ، وَإِنِّي خَشِيتُ أَنْ يَقْذِفَ فِي قُلُوبِكُمَا شَرًّا أَوْ قَالَ شَيْنًا».

واته: صەفیهی کچی حویە (خوا لێی رازی بێ) دەلێ: پێغه‌مبەری خوا ﷺ ئیعتیکافی کردبوو، منیش بە شەو چووم سەردانم کرد، قسەم لەگەڵ کرد، پاشان هەڵسام تا بگەرێمەو، پێغه‌مبەریش ﷺ لەگەڵم ئەهسا تا وەکو بەرێم بکات، که شوێنی نیشتە جێ بوونی (مالی صەفیه) لەو شوێنە بوو (که دواتر بوو) بە مالی ئوسامەیی کۆری زەید، لەو کاتەدا دوو پیاو لە ئەنصارەکان بەویدا تێپەڕین، کاتیک پێغه‌مبەریان ﷺ بینی خێراتر ڕۆشتن، پێغه‌مبەر ﷺ پێی فەرموون: بە هیواشی ڕۆن (هیچ هۆکاریک نیە تا خێرا ڕۆن)، ئەو صەفیهی کچی حویە (که خیزانی پێغه‌مبەر ﷺ)، گوتیان: پاکو بێگەردی بۆ خوا ئەو پێغه‌مبەری خوا ﷺ! (چۆن گومانی خراب بە تۆ دەبەین؟! پێغه‌مبەریش ﷺ فەرمووی: شەیتان لە ناخ و جەستەیی ئادەمیزاددا دێت و دەچێ وەک چۆن خۆین

دیت و ده‌چن، وه من له‌وه ترسام که شتیک (گومانیکی خراب) له‌دلتاندا دروست بی.

۱۳۷- {عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، قَالَ: خَطَبَنَا عُمَرُ ؓ بِالْجَابِيَةِ فَقَالَ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ! إِنِّي قُمْتُ فِيكُمْ كَمَقَامِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِينَا فَقَالَ: «أَوْصِيكُمْ بِأَصْحَابِي ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ، ثُمَّ يَفْشُو الْكَذِبُ، حَتَّى يَخْلِفَ الرَّجُلُ وَلَا يَسْتَحْلِفُ، وَيَشْهَدُ الشَّاهِدُ وَلَا يَسْتَشْهَدُ، إِلَّا لَا يَخْلُونَ رَجُلٌ بِامْرَأَةٍ إِلَّا كَانَ تَالِثُهُمَا الشَّيْطَانُ، عَلَيْكُمْ بِالْجَمَاعَةِ وَإِيَّاكُمْ وَالْفِرْقَةَ فَإِنَّ الشَّيْطَانَ مَعَ الْوَاحِدِ وَهُوَ مِنَ الْإِثْنَيْنِ أَبْعَدُ مَنْ أَرَادَ بَخْبُوحَةِ الْجَنَّةِ فَلْيَلْزِمِ الْجَمَاعَةَ مَنْ سَرَّتْهُ حَسَنَتُهُ وَسَاءَتْهُ سَيِّئَتُهُ فَذَلِكُمْ الْمُؤْمِنُ» {۱}

واته: ئیبنو عومەر (خوا لیان رازی بی) ده‌لن: عومەر ؓ وتاری بو داین له جابییه (شوینیکه)، گوتی: ئه‌ی خه‌لکینه! من له نیتواندا وه‌ستام، له شوینی وه‌ستانی پیغه‌مبه‌ری خوا له نیتوماندا، جا فەرمووی: ئامۆزگاریتان ده‌که‌م به شوینکه‌وتنی هاوه‌ل‌انم، دواتر ئه‌وانه‌ی دوا‌ی ئه‌وان دین، دواتر ئه‌وانه‌ی دوا‌ی ئه‌وان دین، دواتر (پاشی ئه‌وان) درۆ زۆر ده‌بی‌ت و بل‌اوده‌بی‌ته‌وه، تا وای لی دیت مرو‌ف سویند ده‌خوات له‌کاتی‌کدا دا‌وای سویند خواردنی لی نه‌کراوه، وه شاهیدی ده‌دات دا‌وای شاهیدی لی نه‌کراوه، ئاگادار بن هیچ پیاو و ئافره‌تیک نیه به ته‌نها بن حه‌مه‌ن شه‌یتان سی‌هه‌میانه، له‌گه‌ل کۆمه‌لداین کۆمه‌لی مسو‌لمانان، وه خو‌تان له په‌رته‌وازه‌یی بیاری‌زن، چونکه شه‌یتان له‌گه‌ل یه‌ک نه‌فه‌ره، به‌لام له‌ دو‌وان دو‌ورتره^(۲)، وه هه‌ر که‌سیک بیه‌وی به‌جیته‌ نیه‌پراستی به‌هه‌شتی با له‌گه‌ل کۆمه‌لی مسو‌لمانان دابن، هه‌ر که‌سیک چاکه‌کانی دل خو‌شی بکه‌ن و خراپه‌کانی دل ته‌نگی بکه‌ن ئه‌وه پرواداره.

(۱) أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ، وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ، وَالْحَاكِمُ: ۳۸۷.

(۲) يَهْكَ كَهْسه ده‌گونجی شه‌یتان له‌گه‌لی بی، ری لی تیک‌بدات، به‌لام که بو‌ونه دو‌و لیان دو‌ورده‌که‌وتنه‌وه، چونکه ئامۆزگاری یه‌کدی ده‌که‌ن.

چونیه‌تی خو‌پاراستن له شه‌یتان؟

۱۱۷

۱۳۸- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، فِي يَوْمٍ مِائَةِ مَرَّةٍ، كَانَتْ لَهُ عَدْلُ عَشْرِ رِقَابٍ، وَكُتِبَتْ لَهُ مِائَةُ حَسَنَةٍ، وَمُحِيتَ عَنْهُ مِائَةُ سَيِّئَةٍ، وَكَانَتْ لَهُ حِرْزًا مِنَ الشَّيْطَانِ يَوْمَهُ ذَلِكَ حَتَّى يُمِسي، وَلَمْ يَأْتِ أَحَدٌ بِأَفْضَلِ مِمَّا جَاءَ بِهِ، إِلَّا رَجُلٌ عَمِلَ أَكْثَرَ مِنْهُ»^(۱).

واته: ئەبو هورەیره رەزە دە‌ئێ: پێغه‌مبەری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: هەر که‌سیک له‌ روژێکدا سه‌د جار ب‌ئێ: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) ئەوه به‌ ئەندازه‌ی ئازاد کردنی کۆیله‌یه‌ک چاکه‌ی ده‌ست ده‌که‌وێ، وه سه‌د چاکه‌ی بۆ ده‌نووسری، وه سه‌د گوناھی لێ ده‌سپ‌رێته‌وه، وه له‌ شه‌یتانی‌ش ده‌پ‌ارێزری ئەو روژه هه‌تا ئیواره‌ دادی، وه که‌س به‌ پاداشتی له‌و چاکتر نایێ (له‌و روژه‌دا) مه‌گه‌ر که‌سیک له‌و زیاتر (ئەو زی‌ک‌ره) ب‌کات.

۱۳۹- {عَنْ حَيْوَةَ بْنِ شَرِيحٍ قَالَ: لَقِيتُ عُقْبَةَ بْنَ مُسْلِمٍ فَقُلْتُ لَهُ بَلِّغْنِي أَنَّكَ حَدَّثْتَ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنْ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ كَانَ إِذَا دَخَلَ الْمَسْجِدَ قَالَ: «أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ، وَبِوَجْهِهِ الْكَرِيمِ، وَسُلْطَانِهِ الْقَدِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ»، قَالَ: أَقْطُ؟ قُلْتُ: نَعَمْ، قَالَ: فَإِذَا قَالَ ذَلِكَ قَالَ الشَّيْطَانُ: «حُفِظَ مِنِّي سَائِرَ الْيَوْمِ»^(۲).

واته: حه‌یوه‌ی کو‌ری شو‌ره‌یح ده‌ئێ: که‌یشتم به‌ عوقبه‌ی کو‌ری موس‌لیم پێم‌گوت: بیستوو‌مه‌ که‌ تۆ (قه‌سه‌یه‌کت) له‌ عه‌بدو‌للای کو‌ری عه‌مری

(۱) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۶۴۰۵، وَمُسْلِمٌ: ۲۶۹۱.

(۲) أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ: ۴۶۶، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ.

کۆری عاص ﷺ گپراوه‌ته‌وه: کاتئ پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌یویست بچیته نیو
مزگه‌وت ده‌یفه‌رموو: (أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ، وَبِوَجْهِهِ الْكَرِيمِ، وَسُلْطَانِهِ
الْقَدِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ)، (عوقبه‌ی کۆری موسلیمیش) ده‌لئ: ده‌وه
هه‌ر نه‌وه‌نده‌ت بیستوه له من؟ ده‌لئ: به‌لئ، نه‌ویش وتی: دوا‌ی نه‌وه
پیغه‌مبه‌ر ﷺ فەرمووی: نه‌گه‌ر یه‌کیک وا بلئ: نه‌وه شه‌یتان ده‌لئ: نه‌وه
که‌سه به‌ درێزایی نه‌م پروژه له من پارێزراوه‌و ناتوانم زه‌فه‌ری پێ ببه‌م.

دەرباره‌ی: فەرمان به‌ چاکه‌و قه‌ده‌غه‌ی خراپه‌

۱۴۰- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ:
«كُلُّكُمْ رَاعٍ، وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ»^(۱).

واته: عه‌بدو‌ل‌لای کۆری عومه‌ر (خوا لیان رازی بئ) ده‌گپرت‌ته‌وه:
پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەرموویه‌تی: هه‌مووتان چاودێرن، هه‌ره‌هه‌مووشتان
به‌رپرسن له‌سه‌ر چاودێریه‌که‌تان.

۱۴۱- {عَنْ الْعُرْسِ ابْنِ عَمِيرَةَ الْكِنْدِيِّ عَنْ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «إِذَا عَمَلْتَ
الْخَطِيئَةَ فِي الْأَرْضِ كَانَ مَنْ شَهِدَهَا فَكْرَهَا» كَمَنْ غَابَ عَنْهَا، وَمَنْ غَابَ
عَنْهَا فَرَضِيهَا كَانَ كَمَنْ شَهِدَهَا»^(۲).

واته: عورسی کۆری عه‌میره‌ی کیندی ﷺ ده‌لئ: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فەرموویه‌تی:
نه‌گه‌ر گوناوه‌و ئاشووب له‌ شوینیک نه‌نجامدرا، نه‌وه که‌سه‌ی که‌ له‌وێ
بووه‌و بینویه‌تی و پێی ناخۆشه‌، وه‌ک نه‌وه وایه‌ له‌وێ ئاماده‌ نه‌بووب،
وه‌ نه‌وه که‌سه‌ی له‌وێ ئاماده‌ نیه‌، به‌لام پێی خۆشه‌و پێی رازیه‌ وه‌ک نه‌مه‌

(۱) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۲۲۷۸، وَمُسْلِمٌ: ۱۸۲۹.

(۲) وَقَالَ مَرَّةً: «أَنْكَرَهَا».

(۳) أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ: ۴۳۴۵، وَحَسَنُ الْأَبْيَانِ.

وايه لهوى بن (واته: مادام پتی خوښه و پتی رازیه بهم ناشوب نانه‌وه‌یه،
ثیر وهک نه‌مه وایه نه‌نجامی دابی).

۱۴۲- {عَنْ قَيْسٍ قَالَ: قَامَ أَبُو بَكْرٍ ﷺ فَحَمِدَ اللَّهَ وَأَثْنَى عَلَيْهِ ثُمَّ قَالَ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّكُمْ تَقْرَءُونَ هَذِهِ الْآيَةَ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ﴾ (المائدة، ۱۰۵) وَإِنَّا سَمِعْنَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «إِنَّ النَّاسَ إِذَا رَأَوْا الظَّالِمَ فَلَمْ يَأْخُذُوا عَلَى يَدَيْهِ، أَوْشَكَ أَنْ يَعْمَهُمُ اللَّهُ بِعِقَابِهِ»^(۱).

واته: قه‌یس ده‌لن: نه‌بویه کر ﷺ هه‌ستا (بو‌وتاردان) و سوپاس و ستایش و سه‌نای
خوا‌ی کرد، پاشان گو‌تی: نه‌ی خه‌ل‌کینه! تیره نه‌م نایه‌ته ده‌خو‌ینه‌وه: ﴿يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ﴾ (المائدة، ۱۰۵) وه من
گو‌یم له پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ بوو ده‌ی‌گو‌ت: هه‌ر‌کاتیک خه‌لک سته‌م‌کاریان
بینی، ده‌ستیان نه‌گرت بی‌گیره‌وه له‌و سته‌مه، نه‌وه زور نریکه خوا له‌لایه‌ن
خو‌یه‌وه سزایه‌ک بنیری بو هه‌موویان.

۱۴۳- {عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «مُرُوا بِالْمَعْرُوفِ، وَانْهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ، قَبْلَ أَنْ تَدْعُوا فَلَا يُسْتَجَابَ لَكُمْ»^(۲).

واته: عایشه (خوا لئی رازی بن) ده‌لن: گو‌یم له پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ بوو
ده‌یفه‌رموو: فهرمان به چاکه بکه‌ن و پر‌گری له خراپه بکه‌ن، پیش نه‌وه‌ی
دوعا بکه‌ن و بپارینه‌وه وه‌لامتان نه‌دریته‌وه.

۱۴۴- {عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ ﷺ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ لَيَسْأَلُ الْعَبْدَ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَتَّىٰ إِنَّهُ لَيَسْأَلُهُ، يَقُولُ: أَيُّ عَبْدِي! رَأَيْتَ مُنْكَرًا فَلَمْ تُنْكِرْهُ،
فَإِذَا لَقِيَ اللَّهَ عَبْدًا حُجَّتَهُ، قَالَ: يَا رَبِّ! وَثَّقْتُ بِكَ، وَخِفْتُ النَّاسَ»^(۳).

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۳۰، تَعْلِيقُ شُعَيْبِ الْأَرْنَؤُوط: إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ عَلَىٰ شَرْطِ الشُّيْعَيْنِ.

(۲) أَخْرَجَهُ ابْنُ مَاجَةَ: ۴۰۰۴.

(۳) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۱۱۷۵۲، تَعْلِيقُ شُعَيْبِ الْأَرْنَؤُوط: إِسْنَادُهُ حَسَنٌ.

واته: ئەبو سەئىدى خۇدرى ﷺ دەلن: پىغەمبەر ﷺ فەرموويه‌تى: بىگومان خۇاى بەرز لە پروژى دوايى پرسیار لە بەنده‌كان ده‌كات، هەتا ئەو پرسیاره‌شى لى ده‌كات و پىی ده‌فەرموى: ئەى بەنده‌كه‌م! بۆچى خراپەت بىنى و پىگريت لى نه‌کرد (و هەلۆیست نه‌بوو)؟ جا ئەگەر خۇا ژیریى و بەلگه‌ به‌م بەنده‌یه بیه‌خشى، ئا له‌و كاته‌دا ده‌لن: ئەى په‌روه‌ردگارم! متمانەم به‌ لی‌بورده‌یى تۆ هەبوو، وه‌ ترسم له‌ خەلك هەبوو.

۱۴۵- {عَنْ حَذِيفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا يَنْبَغِي لِلْمُؤْمِنِ أَنْ يَذِلَّ نَفْسَهُ، قَالُوا: وَكَيْفَ يَذِلُّ نَفْسَهُ؟ قَالَ: يَتَعَرَّضُ مِنَ الْبَلَاءِ لِمَا لَا يُطِيقُ» (۱).

واته: حوزەیفە ﷺ دەلن: پىغەمبەر ﷺ خۇا فەرموويه‌تى: ناگونجى بۆ كه‌سى ئيماندار خۆى تووشى زەللى و ژێرده‌سته‌یى بكات، گوتیان: ئایا چۆن خۆى تووشى زەللى و ژێرده‌سته‌یى ده‌كات؟ فەرمووى: خۆى رانویتنى بۆ ئیش و كارو به‌لاو تافى‌کردنه‌وه‌یه‌ك كه‌چى توانای خۆگرتنىشى نه‌بى و له‌ ژیری ده‌رنه‌چى.

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۲۳۴۹۱، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۲۲۵۴، وَقَالَ: حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَابْنُ مَاجَهَ: ۴۰۱۶، انظر: (المشكاة): ۱۵۷.

دەربارەى

ئافرەتان و
هاوسەرگىرى

بشترین ثافرت کامهیه؟

۱۴۶- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «خَيْرُ النِّسَاءِ امْرَأَةٌ إِذَا نَظَرْتَ إِلَيْهَا سُرْتُكَ، وَإِذَا أَمَرْتَهَا أَطَاعَتْكَ، وَإِذَا غَبَّتْ عَنْهَا حَفِظْتَكَ فِي نَفْسِهَا وَمَالِكَ»^(۱).

واته: نه بو هوپره پره ﷺ ده لن: پیغه مبه ری خوا ﷺ فرموده تی: باشترین ثافرت ثافره تیکه نه گهر ته ماشا ت کرد پی دلخوشی، وه که فرمانت پیکرد گونپراه ل ت بکات، وه نه گهر له لای نه بووی بتپاریزی له نه فسی خوی (ناگاداری حه یاو ناموسی خوی بی)^(۲)، وه مال که ت بتپاریزی و (زیده پوی نه کات له مال سهر ف کردن).

پلک و پووری خیزان ماره ناکرین

۱۴۷- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا يُجْمَعُ بَيْنَ الْمَرْأَةِ وَعَمَّتِهَا، وَلَا بَيْنَ الْمَرْأَةِ وَخَالَتِهَا»^(۳).

واته: نه بو هوپره پره ﷺ ده لن: پیغه مبه ری خوا ﷺ فرموده تی: نابی ثافرت به سهر خوشکی بابی یان به سهر خوشکی دایکی به پیری.

(۱) أَخْرَجَهُ الطَّيَالَسِيُّ: ۲۳۲۵، والدیلمی: ۲۹۱۲، والبزار: ۸۵۳۷ واللفظ له.

(۲) شتیک نه کات که گونا هیا ر بی و سومعه و نابرووی خوی و میده که ی له که دار بکات.

(۳) أَخْرَجَهُ مَالِك: ۱۱۰۸، والبخاری: ۴۸۲۰، ومُسْلِم: ۱۴۰۸.

باشترین پیاو کییه؟

۱۴۸- {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «خَيْرُكُمْ خَيْرُكُمْ لِلنِّسَاءِ»^(۱).

واته: ئیبنو عه‌عباس (خوا لیان رازی بی) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فەرموویه‌تی: چاکترین (پیاو) تان، چاکرینتانه بو ئافره‌تان.

ئازاردانی پیاو له‌لایهن ئافره‌ت

۱۴۹- {عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «لَا تُؤْذِي امْرَأَةً زَوْجَهَا إِلَّا قَالَتْ زَوْجَتُهُ مِنَ الْحُورِ الْعِينِ: لَا تُؤْذِيهِ قَاتَلَكِ اللَّهُ! فَإِنَّمَا هُوَ عِنْدَكَ دَخِيلٌ أَوْشَكٌ أَنْ يَقَارِقَكَ إِلَيْنَا»^(۲).

واته: موغازی کو‌ری جه‌به‌ل ﷺ ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فەرموویه‌تی: هیچ ئافره‌تیک نیه که می‌رده‌که‌ی ئازار بدات، حه‌مه‌ن ئەو ئافره‌ته حۆریه‌ی که له به‌هه‌شت بو‌ی دانراوه (دوعای لیده‌کات و) ده‌لی: ئازاری مه‌ده ئە‌ی خوا بتکوژی! ئە‌وه ته‌نها له‌لات میوان و سپارده‌یه، زۆر نزیکه لیت جیا‌بته‌وه‌و بیته‌وه لای ئیمه.

(۱) أَخْرَجَهُ الْحَاكِمُ: ۷۳۲۷، وقال: صحيح الإسناد، انظر: (صحيح الجامع): ۳۳۱۶.

(۲) أَخْرَجَهُ ابْنُ مَاجَه: ۲۰۱۴، قال الألباني: صحيح.

ریگه‌دان به چوونی نافرته بو مزگه‌وت

۱۵۰- {عَنِ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «لَا تَمْنَعُوا إِمَاءَ اللَّهِ أَنْ يُصَلِّيَ فِي الْمَسْجِدِ»، فَقَالَ ابْنُ لَهُ: إِنَّا لَنَمْنَعُهُنَّ، فَقَالَ: فَغَضِبَ غَضَبًا شَدِيدًا، وَقَالَ: أُحَدِّثُكَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَتَقُولُ: إِنَّا لَنَمْنَعُهُنَّ؟^(۱).

واته: نیینو عومهر (خوا لئیان رازی بن) ده‌لئی پیغهمبه‌ری خوا ﷺ فهرمووی: ری به نافرته‌تان مه‌گرن له‌وهی بیان‌ه‌وی نوژی له مزگه‌وت بکه‌ن، (دیاره) یه‌کیک له کوره‌کانی نیینو عومهر (له‌وی ناماده‌بوو) گوئی: ئیمه رییان لی ده‌گرین (بو مزگه‌وت)، عه‌بدوللای کوری عومهر زور به تووندی تووره بوو (که گوئی بیستی ئه‌م قسه‌یه بوو) گوئی: من فهرمووده‌ی پیغهمبه‌رت ﷺ بو ده‌گپرمه‌وه، که‌چی تو ده‌لئی: ئیمه ریگایان پی ناده‌ین؟ (ده‌بی زور به ریزه‌وه مامه‌له له‌که‌ل فهرمایشته‌کانی رسول الله ﷺ بکه‌ین، وه ری به نافرته‌تانیس بدری بو چوونه مزگه‌وت).

نافرته ده‌بی به ته‌نگ داوای می‌ردی بچی

۱۵۱- {عَنْ طَلْقِ بْنِ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا دَعَا الرَّجُلُ زَوْجَتَهُ لِحَاجَتِهِ، فَلْتَجِبْهُ وَإِنْ كَانَتْ عَلَى الثَّنُورِ»^(۲).

واته: ته‌للی کوری عه‌لی ﷺ ده‌لئی: پیغهمبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: ئه‌گهر پیاو (می‌رد) داوای سه‌رجیی (واته: جووتبوونی) کرد له ژنه‌که‌ی، ئه‌وه پیویسته ژنه‌که‌ی به ته‌نگ داواکه‌ی بچی، ئه‌گهر له و کاته‌دا له‌سه‌ر

(۱) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۴۴۲.

(۲) أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ ۱۱۶۰، وَالتَّسَالِي فِي الْكَبْرِ: ۸۹۷۱، وَابْنُ حَبَانَ: ۴۱۶۵، قَالَ شُعَيْبُ الْأَرْنَؤُوطُ: إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ.

ته‌نووری نان دروست کردنیش بیّت (واته: هه‌تا نه‌گهر جگه له‌و هیچ که‌سی دی نه‌بوو ئەم کاره بکات و بچیته شوینی بو نان دروست کردن، چه‌ته‌ن ده‌بی ده‌ستبه‌رداری کاره‌که‌ی بن و داوای می‌رده‌که‌ی جیبه‌جی بکات).

۱۵۲- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «لَا يَحِلُّ لِلْمَرْأَةِ أَنْ تَصُومَ وَرُؤُوسُهَا شَاهِدٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ، وَلَا تَأْذَنَ فِي بَيْتِهِ إِلَّا بِإِذْنِهِ، وَمَا أَنْفَقَتْ مِنْ نَفَقَةٍ عَنْ غَيْرِ أَمْرِهِ فَإِنَّهُ يُؤْذِي إِلَيْهِ شَطْرَهُ»^(۱).

واته: نه‌بو هوره‌یره ﷺ ده‌لئ: پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەرموویه‌تی: دروست نیه بو هیچ ئافره‌تیک پۆزوو (ی سوننه‌ت) بگری و می‌رده‌که‌شی ئاماده‌بی، مه‌گهر پیاوه‌که‌ی مۆله‌تی بدات، وه دروست نیه بانگی هیچ پیاوو ئافره‌تیک بکات بو ماله‌که‌ی بن مۆله‌تی پیاوه‌که‌ی، وه ههر شتیکیش بیه‌خشی له مائی پیاوه‌که‌ی بن فەرمانی نه‌و پیاوه، وه به‌ دل‌نیاپی نیوه‌ی خێرو پاداشته‌که بو پیاوه‌که ده‌بی.

خرابتترین ژن و می‌رد کامانه‌ن؟

۱۵۳- {عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنْ مِنْ أَشَرِّ النَّاسِ عِنْدَ اللَّهِ مَنْزِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ الرَّجُلُ يُفْضِي إِلَى امْرَأَتِهِ، وَتُفْضِي إِلَيْهِ، ثُمَّ يَنْشُرُ سِرَّهَا»^(۲).

واته: نه‌بو سه‌عیدی خودری ﷺ ده‌لئ: پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەرموویه‌تی: بی‌گومان خراب‌ترینی خه‌لکی له لای خوا له پۆزی دواپی پیاوی‌که بو سه‌رجیی چۆته لای ژنه‌که‌ی، وه ژنیکه بو سه‌رجیی چۆته لای پیاوه‌که‌ی،

(۱) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۴۸۹۹.

(۲) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۱۴۳۷.

پاشان دئی بۆ خہلکی باس دہکات و بلاوی دہکاتہوہ (کہ ئاواو ئاوا
لہ گہل ھاوسہ رہ کھی کردوہ).

۱۲۷

﴿﴾ ھاوسہ رگیری نیوہی ئاین تہواو دہکات

۱۵۴- {عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا تَزَوَّجَ الْعَبْدُ فَقَدْ اسْتَكْمَلَ نَصْفَ الدِّينِ، فَلْيَتَّقِ اللَّهَ فِي النِّصْفِ الْبَاقِي»} (۱).

واتہ: ئہ نہ سی کوپی مالیک ﷺ دہلئ: پیغہ مہری خوا ﷺ فہرموویہ تی:
ہہر کاتیک بہ ندہ (کوپی، یان کچ) ھاوسہ رگیری کرد، ئہوہ بہ دنیایی
نیوہی دینداریہ کھی تہواو بووہ، دہی با پاریز لہو نیوہی دیکہ بکات
کہ ماوہ.

﴿﴾ کی شایستہی کچ پیدانہ؟

۱۵۵- {عَنْ أَبِي حَاتِمٍ الْمُزَنِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا جَاءَكُمْ مَنْ تَرْضَوْنَ دِينَهُ وَخُلُقَهُ فَأَنْكِحُوهُ، إِلَّا تَفْعَلُوا تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ»، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ! وَإِنْ كَانَ فِيهِ، قَالَ: «إِذَا جَاءَكُمْ مَنْ تَرْضَوْنَ دِينَهُ وَخُلُقَهُ فَأَنْكِحُوهُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ»} (۲).

واتہ: ئہ بو حاتم می موزہنی ﷺ دہلئ: پیغہ مہری خوا ﷺ فہرموویہ تی:
ہہر کاتی کہ سیک ہاتہ لاتان داوا کیچہ کہ تانی کرد ئہ گہر لہ دینداری و
رہوشتہ کھی رازی بوون، ئہوہ کیچہ کہ تانی پیبدہن، ئہ گہر ئہم کارہ نہ کەن
ئہوہ خرابہ کاری و ناشووب لہ سہر زہوی بلاو دہ بیٹہ و ہو خرابہ یہ کی زور

(۱) أَخْرَجَهُ الْبَيْهَقِيُّ فِي (شُعَبِ الْإِيمَانِ): ۵۴۸۶، انظر: (صحيح الجامع): ۴۳۰.

(۲) أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ۱۰۸۵، قَالَ: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

دیتہ کایہوہ، گوتیان: ئہی پیغہمبہری خوا ﷺ! ئہگہر تیتیدا بوو (واتہ: ئہم دیندارو خاوەن پەوشتی بەرز بوو)، فہرمووی: ہەر کاتی کہ سیک ہاتہ لاتان داوای کچہ کہ تانی کرد ئہگہر لہ دینداری و پەوشتہ کہی پازی بوون، ئہوہ کچہ کہ تانی پییدہن، سێ جار ان ئہمہی دووبارہ کردہوہ).

﴿ ۱۵۶ ﴾ مؤلہت لہ کچ وەردہگیری پیش بہ شوودانی

۱۵۶- {عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا أَرَادَ أَحَدُكُمْ أَنْ يَزُوجَ ابْنَتَهُ فَلْيَسْتَأْذِنْهَا»}.

واتہ: ئہبو مووسا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دہ لئ: پیغہمبہری خوا ﷺ فہرموویہ تی: ئہگہر یہ کیکتان ویستی کچی بہ شوو بدات، با پرسى پئ بکات و داوای مؤلہتی لیبکات.

﴿ ۱۵۷ ﴾ ھاوسہرگیری نیہ تی پاکى دەوی

۱۵۷- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «حَقُّ عَلَى اللَّهِ عَوْنُ مَنْ نَكَحَ التَّمَّاسَ الْعَقَافَ عَمَّا حَرَّمَ اللَّهُ»}.

واتہ: ئہبو ھورہرہ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دہ لئ: پیغہمبہری خوا ﷺ فہرموویہ تی: خوا لہسەر خوئی پیویست کردوہ ھاوکاری ئہو کہسہ بکات کہ ھاوسہرگیری کردوہ، بہ مہبہستی داوین پاکى و خوپاراستن و دوورکہ و تنہوہی لہ ھہرامکراوہ کانی خوا.

(۱) أَخْرَجَهُ أَبُو يَعْلَى: ۷۲۲۹، انظر: (صحيح الجامع): ۳۰۰.

(۲) أَخْرَجَهُ ابْنُ عَدِي ج ۷، ص ۲۶۵، انظر: (صحيح الجامع): ۳۱۴۶.

پروژەیی ھاوسەرگێری دەبی ئاشکرا بێ

۱۲۹

۱۵۸- {عَنْ عَامِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ عَنْ أَبِيهِ عليه السلام، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «اعْلِنُوا النِّكَاحَ»^(۱).

واتە: عامری کۆری عەبدوللای کۆری زوبەیر عليه السلام لە باوکیەو دەگێڕێتەو: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: ھاوسەرگێری ئاشکرا بکەن. (پێویستە مسوڵمان ھاوسەرگێری بە ئاشکرا بکات و لە ژیۆ خەڵکدا راییگەیهنێ کە فلانە کۆر چۆتە داوای فلانە کچەو ئیتر ئیستا بۆتە دەستگیرانی، بۆ ئەوێ خەڵک بزانی کە ئەمانە ھاوسەرگێریان کردووە و دواجار کێشە دی لێ نەکەوێتەو).

دادگەری لە نێوان دوو ژن

۱۵۹- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «إِذَا كَانَ عِنْدَ الرَّجُلِ امْرَأَتَانِ، فَلَمْ يَغْدِلْ بَيْنَهُمَا، جَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَشِقُّهُ سَاقِطٌ»^(۲).

واتە: ئەبو ھورەیرە رضي الله عنه دەلی: پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: ئەگەر پیاویک دوو ئافرەتی لەلا ھەبن (واتە: خێزانی بن)، دادگەری نەنوێتی لە نێوانیاندا، لە پروژی دوایدا کە دێی لاربۆتەووە لایەکی کەوتوووە.

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۱۶۱۷۵، وابن حبان: ۴۰۶۶، والحاكم: ۲۷۴۸، وقال: صحيح الإسناد، انظر:

(صحيح الجامع): ۱۰۷۲.

(۲) أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ۱۱۴۱، انظر: (صحيح الترغيب والترهيب): ۱۹۴۹.

❦ نایا ژن ده‌توانی داوای ته‌لق بکات؟

۱۶۰- اَعَنْ ثَوْبَانَ رضی الله عنه عَنِ النَّبِيِّ صلی الله علیه و آله قَالَ: «أَيُّ امْرَأَةٍ سَأَلَتْ زَوْجَهَا طَلَاقًا مِنْ غَيْرِ بَأْسٍ، فَحَرَامٌ عَلَيْهَا رَائِحَةُ الْجَنَّةِ»^(۱).

واته: سه‌وبان رضی الله عنه ده‌لن: پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله فرموده‌تی: هر ژنیک به ناهه‌ق و به‌بن پاساوو به‌لگه داوا بکات له می‌رده‌کی جیابیت‌هوه نه‌وه بوئی به‌هه‌شتی لن قه‌ده‌غیه.

تییینی:^(۲) زانایان لیره مشت و مریان هه‌یه و زوربه‌یان ده‌لن: بوئی نیه داوای ته‌لق بکات مادام به‌لگه‌یه‌کی به ده‌سته‌وه نه‌بن، به‌لام هه‌ندیکیان ده‌لن: بوئی هه‌یه. وه به راستی رای هه‌ندیکیان به‌هیزتره له هی زوربه‌یان نه‌گه‌ر ژنه‌که هه‌ر سوور بوو، به‌لن گونا‌ه‌باره، به‌لام شه‌ریعت نه‌وه ده‌رفه‌ته‌ی پیداه، بوچی؟! چونکه نه‌گه‌ر هه‌ر سوور بوو، نه‌وه کاته پیاوه‌که‌ش خوئی لینابینن و نه‌وه ئافره‌ته‌ش په‌نگه تووشی غه‌له‌ت بن، وه نه‌گه‌ر مندالیشیان هه‌بن منداله‌کانیش باجه‌که‌ی ده‌ده‌ن.

که‌واته: تا زووتر لیک بترازین باشتره، با ژنه‌که‌ش ناهه‌ق بن، بویشه‌ش ناهه‌قیه‌تی، چونکه کاتی خوئی که می‌ردی به‌وه پیاوه کردوه، له‌به‌ر چاوی بووه، چونکه تا ئافره‌ت به‌ خوئی پازی نه‌بن ئاره‌زوومه‌ند نه‌بیت ماره‌یی نایه‌ت و ماره‌ناکرئ، که‌واته: که‌پازی‌بووه‌وه به‌ ئاره‌زووی خوئی بووه‌وه له‌به‌ر چاوی بووه، نه‌دی ئیستا بوچی لئی جیاده‌بیت‌هوه؟! به‌لن، نه‌گه‌ر عه‌بیبکی هه‌بن و لئی شاردبیت‌هوه‌وه دواپی لئی ده‌ربکه‌وئی، نه‌وه کاته هه‌قیه‌تی، به‌لام که هیچ گورانی به‌سه‌ردا نه‌هاتبی و پیاوه‌که هه‌ر وه‌ک

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۲۲۴۳۳، وأبو داود: ۲۲۲۶، والترمذی: ۱۱۸۷، وابن ماجه: ۲۰۵۵، انظر: (صحيح الترغيب والترهيب): ۲۰۱۸.

(۲) ته‌فسیری قورئانی به‌رزو به‌پیز، سوورپه‌ق به‌قه‌ره، نوووسینی: ماموستا عه‌لی باپیر.

جاران بێ کە کاتی خۆی بە دلی خۆی شووی پیکردووە و ئیستا ھەلیدەپێچن،
ئەو بە دلیایی گوناھبارە.

۱۳۱

مامۆستا (ەلی باپیر) دەلن: بەلام من پیم وایە ئەو ڕایە راستە کە
ھەر بۆشی ھەبە جیاپیتەو، چونکە جیدار (بدیل) ەکە ھەر چۆن بێ
خراپترو زیانی پترەو بیکومان ئەمە ئەو ە ناگە ھەن ئافرەت نەتوانن داوای
جیاپوونەو بەکات لە پیاو بە تاییەت ئەگەر مەترسی لەسەر بەزاندنی
سنوورەکانی خوا ھەبوو، وەک لەم دەقەدا ھاتو:

۱۶۱- إِنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ امْرَأَةً ثَابِتُ بْنُ قَيْسٍ أَتَتْ
النَّبِيَّ ﷺ فَقَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ! ثَابِتُ بْنُ قَيْسٍ أَمَا إِنِّي مَا أُعِيبُ عَلَيْهِ فِي
خُلُقٍ وَلَا دِينٍ، وَلَكِنِّي أَكْرَهُ الْكُفْرَ فِي الْإِسْلَامِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَتُرْدِينِ
عَلَيْهِ حَدِيثَهُ؟ قَالَتْ: نَعَمْ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِقْبِلِ الْحَدِيثَ وَطَلِّقْهَا
تَطْلِيقَةً^(۱).

واتە: ئیبنو عەباس (خوا لیان ڕازی بێ)، دەلن: خیزانی سابیتی کۆری
قەیس کۆری شەماس، ھاتە لای پێغەمبەر ﷺ گوتی: ئەو پێغەمبەری خوا
ﷺ نە لە ڕووی ڕەوشتەو نە لە ڕووی دینەو ڕەخنەم لە سابیتی کۆری
قەیس (مێردم) نیە، بەلام پیم ناخۆشە لە ئیسلامەتیدا تووشی کوفر بێم
(واتە: دوا ەو ە کە مسوڵمان بووم و ھاتوومەتە ئێو ئیسلام، تووشی
گوناح بێم، دەمەوی لێ جیاپیمەو) پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی:
ئامادە ە باغەکە ە بدە ەو (دیارە سابیت باغیکی مارەیی داو ە بەو
خیزانە ە خۆی) ئەویش دەلن: بەلن، پێغەمبەری خواش ﷺ بانگی
سابیتی کۆری قەیس کردو فەرمووی: باغەکە ە لێو ەربگرەو ە بە ەک
تەلاق دەستی لێ ھەلگیرە.

۱۶۲- {عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ سُئِلَ عَنِ الْمَرْأَةِ يَتَزَوَّجُهَا الرَّجُلُ، فَيُطَلِّقُهَا، فَتَتَزَوَّجُ رَجُلًا فَيُطَلِّقُهَا قَبْلَ أَنْ يَدْخُلَ بِهَا، أَتَحِلُّ لِرِزْوَجِهَا الْأَوَّلِ؟ قَالَ: «لَا، حَتَّى يَذُوقَ عُسَيْلَتَهَا»^(۱).

واته: عایشه دایکی ئیمانداران (خوالیی پازی بی) ده‌گیریت‌ه‌وه: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پرسیا‌ری لیکراوه ده‌بار‌ه‌ی ژنیک که پیاویک ده‌بیته‌نی و ده‌بیته‌هاوسه‌ری، دوا‌یی ته‌لاق‌ی ده‌دا، نه‌و ئافره‌ته‌ می‌ردیکی دیکه ده‌کات، به‌لام نه‌و می‌رده‌ی دووه‌می ته‌لاق‌ی ده‌دات پیش نه‌وه‌ی له‌گه‌لی جووت بیته، ئایا بو می‌ردی یه‌که‌می چه‌لال ده‌بیته‌وه؟ پیغه‌مبه‌ر ﷺ فەرمووی: نه‌خیر، هه‌تا شیرینایه‌تییه‌که‌ی نه‌چیزئی، (واته: ده‌بی له‌گه‌لی جووت بی، ئنجا ده‌توانی شوو به‌ پیاوی یه‌که‌می، یان هه‌ر پیاویکی دیکه بکاته‌وه).

دهرباره‌ی

سیفه‌ته خراپ و
ناپه‌سنده‌کان

سەرەتا بە پێویستی دەزانم زۆر بە کورتی و پوختی ئاماژە بە هەندێ له سیفەتە زۆر پەست و ناشرینەکان بکەین، دواتر هەندیکیان بکەینە ناوونیشان و فەرمووده‌ی خوشەوێستیان ﷺ لەسەر بێنینه‌وه، وهک:

نهیتی ئاشکرا کردن، زێده‌پۆیی کردن له تۆله‌سەندنه‌وه، په‌زیلی و چرووک بوون، توورپیی و بێ حه‌وسه‌له‌یی، سیخو‌پیی و جاسووسی، دوورپوویی، زۆر په‌خه‌گرتن، خو پێ په‌سند بوون، ئه‌رکی خو‌خسته‌ سەر شانی خه‌لک، پا‌کردن له کار، ترسنۆکی، زۆر پرته‌پرت و بۆله‌بۆل کردن، تیره‌یی و حه‌سوودی، رق و کینه‌ی دل و ده‌روون، خیا‌نه‌ت کردن، زه‌لیلی و خو سووک کردن، گه‌له‌جاری جا گاله‌ت بکات به‌ خه‌لک، یان خه‌لک گاله‌تی پێ بکەن، گومانی خراپ بردن، به‌ ته‌ماع بوون و قه‌ناعه‌ت نه‌بوون، فرت و فیل و درۆ کردن، زمان شپیی و جنیو فروشی، دل‌په‌قی و وشکی له‌ هه‌ل‌سوکه‌وت، ته‌نبه‌لی، هه‌ل‌وه‌شاندنه‌وه‌ی په‌یمان، قسه‌ هێنان و بردن، خو به‌ گه‌وره‌زانیی، به‌ چه‌پ چه‌پ قسه‌ کردن، له‌ ناخدا پووخواویی و بیهیزی و داته‌پیی، بێ ئومیدی و په‌ش بینی، سته‌م کردن، تانه‌و ته‌شه‌ر دان له‌ خه‌لک، بێ ریزی و سووکی.

له‌م پێشه‌کیه‌ به‌ فەرمووده‌یه‌ک ده‌ست پێده‌که‌ین، که‌ نه‌وپه‌ری ئومید به‌ به‌نده‌ ده‌به‌خشی به‌رانبه‌ر به‌زه‌یی و لی‌بو‌رده‌یی خ‌وای می‌ه‌ره‌بان، پێغه‌مبه‌ری خوشەوێست ﷺ ده‌فه‌رموی:

۱۶۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَيَتَمَنَّيَنَّ أَقْوَامٌ لَوْ أَكْثَرُوا مِنَ السَّيِّئَاتِ! قَالُوا: بِمَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: الَّذِينَ بَدَّلَ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ» (۱).
واته: ئه‌بو هوره‌یره ر‌ضی‌الله‌عن‌ه‌ قال: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەرموویه‌تی: کۆمه‌له‌ که‌سانیک هه‌ن (له‌ پ‌وژی د‌وایی) خ‌ۆزگه‌ ده‌خ‌وا‌زن گ‌ونا‌هی‌ان زی‌اتر

(۱) أخرجه الحاكم: ۷۶۴. قال: إسناده صحيح ولم يخرجاه، تعليق الذهبي في التلخيص: صحيح، انظر: (صحيح الجامع): ۵۳۵۹، (الصحيحة): ۲۱۷۷، ۳۰۵۳.

هه‌بووایه! (هاوه‌لان) گوتیان: بۆچی، وه‌ئه‌وانه کین‌ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ؟ فرمووی: ئه‌و که‌سانه‌ن که خوا خراپه‌کانیان به چاکه بۆ ده‌گۆرێ (هه‌ندی: ده‌لێن: مه‌به‌ست پێ هاوبه‌ش دانه‌رانه پێش ئه‌وه‌ی ئیسلام بن، خاوه‌ن گونا‌هو تاوان بوون، دوا‌ی هاتنه‌ ئیو ئیسلام خراپه‌کانیان بۆ ده‌گۆردرێن به‌چاکه).

تییینی: دیاره‌ گۆرین و ته‌بدیلی ئه‌و خراپه‌ به‌ چاکه، بۆ ئه‌و که‌سه‌یه‌ که ته‌وبه‌ ده‌کات و ده‌گه‌رێته‌وه‌ له‌ کرده‌وه‌ی خراپ و ناگه‌رێته‌وه‌ سه‌ری، وه‌ له‌ شوێنی خراپه‌ خه‌ریکی چاکه‌کاری ده‌بیت، ئه‌مه‌ش فه‌رمایشتی خوا‌ی به‌رزو مه‌زنی له‌سه‌ره‌ وه‌ک فه‌رموویه‌تی: ﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ الفرقان، واته: ته‌نها ئه‌وانه‌ی که ته‌وبه‌ ده‌که‌ن و په‌شیمان ده‌بنه‌وه‌و بپروا دێنن و کرده‌وه‌ی چاک ئه‌نجام ده‌ده‌ن، ئا ئه‌وانه‌ خوا خراپه‌کانیان بۆ ده‌گۆرێ به‌چاکه‌کان، وه‌ بیکومان خوا لی‌بورده‌ی به‌ به‌زه‌یه‌.

دیاره‌ هه‌ر خوا ده‌زانێ ئه‌و جو‌ره‌ که‌سانه‌ کین، چونکه‌ فه‌رمووده‌ی دیکه‌مان هه‌یه، که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌رباره‌یان فه‌رموویه‌تی:

۱۶۴- (عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ أَحْسَنَ فِيمَا بَقِيَ، غُفِرَ لَهُ مَا مَضَى، وَمَنْ أَسَاءَ فِيمَا بَقِيَ، أُخِذَ بِمَا مَضَى وَمَا بَقِيَ»^(۱)).

واته: ئه‌بو‌زه‌ر ر‌ضی‌الله‌عن‌ه‌ ده‌لێ: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: هه‌ر که‌س ته‌وبه‌ بکات و چاکه‌کاری دوا‌ی ئه‌م ته‌وبه‌ کردنه‌ له‌وه‌ی رابردوو ده‌بووردی، وه‌ هه‌ر که‌س به‌رده‌وامیش بێ له‌سه‌ر خراپه‌کاری، ئه‌وه‌ گونا‌هی رابردوو و داها‌تووی له‌سه‌ر حیساب ده‌کری و پێی سزا ده‌دری!

(۱) أَخْرَجَهُ الطَّبْرَانِيُّ فِي (الْأَوْسَط) ٦٨٠٦، انظر: (الصحيحه): ٣٣٨٦.

زمان شری و جنیو فروشی

۱۳۷

۱۶۵- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «الْمُسْتَبَانِ مَا قَالَا فَعَلَى الْبَادِيءِ مَا لَمْ يَعْتَدِ الْمَطْلُومُ»} (۱).

واته: نه بو هوریره ربه ده لن: پیغه مبهری خوا ﷺ فرموده تی: نه و دوو که سهی که جنیو به یه کر ده لئن، گوناھی جنیوه که یان ده که ویتنه سهر نه و که سهی ده ستیشخه ری کردوه، به مهر جی نه وهی دووه میان سنوور نه به زینتی له جنیو گوتن).

۱۶۶- {عَنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تَسُبُّوا الْأَمْوَاتَ، فَيَتُودُوا الْأَحْيَاءَ»} (۲).

واته: موغیره ی کوری شوعبه ربه ده لن: پیغه مبهری خوا ﷺ فرموده تی: جنیو به مردووه کان مه لئن، چونکه زیندووه کان نازاری پی ده خوئن.

نه فرین و تانه دان

۱۶۷- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَيْسَ الْمُؤْمِنُ بِالطَّعَّانِ، وَلَا اللَّعَّانِ، وَلَا الْفَاحِشِ، وَلَا الْبَذِيٍّ»} (۳).

واته: عه بدو لای کوری مه سعوود ربه ده لن: پیغه مبهری خوا ﷺ فرموده تی: ئیماندار تانه لیده رو نه فرین لیکه رو قسه ی ناشیرینکه رو زمان شرو جنیو فروش نیه (له که ل هیج که س، به رانبهر هه موو که س، نه ک ته نیا له که ل مسولمانان).

(۱) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۲۴۸۷.

(۲) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۱۸۲۳۴، تعلق شعب الأرنبوط: حدیث صحیح رجاله ثقات رجال الشیخین.

(۳) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ فِي الْأَدَبِ الْمَفْرُودِ: ۳۱۲، وَأَحْمَدُ: ۳۸۳۹، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۱۹۷۷.

قسه‌هینان و بردن

۱۶۸- {عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: «اتَدْرُونَ مَا الْعِصَةُ؟»، قَالُوا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: «نَقْلُ الْحَدِيثِ مِنْ بَعْضِ النَّاسِ إِلَى بَعْضٍ، لِيُفْسِدُوا بَيْنَهُمْ»^(۱).

واته: نه‌سه ده‌لئ: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرموده‌تی: نایا ده‌زانن (العِصَةُ) چیه؟ گوتیان: خواو پیغه‌مبه‌ر زاناترن، فرمودی: گواستنه‌وه‌ی قسه‌یه له‌لایه‌ن کومه‌له‌ خه‌لکیکه‌وه‌ بۆ کومه‌لیکی دیکه، بۆ مه‌به‌ستی نه‌وه‌ی نیتوانیان تیکبدری.

۱۶۹- {عَنْ هَمَّامِ بْنِ الْحَارِثِ قَالَ: كَانَ رَجُلٌ يَنْقُلُ الْحَدِيثَ إِلَى الْأَمِيرِ فَكُنَّا جُلُوسًا فِي الْمَسْجِدِ فَقَالَ الْقَوْمُ: هَذَا مِمَّنْ يَنْقُلُ الْحَدِيثَ إِلَى الْأَمِيرِ، قَالَ فَجَاءَ حَتَّى جَلَسَ إِلَيْنَا. فَقَالَ حَذِيفَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَتَاتٌ»^(۲).

واته: هه‌ممامی کورپی حاریس ده‌لئ: پیاویک هه‌بوو (به‌وه‌ ناسرا بوو) که قسه‌ی خه‌لک ده‌گوازیته‌وه‌ بۆ نه‌میری (کوفه)، تیمه‌ش له‌ مزگه‌وت (له‌ کوفه) دانیشتبووین، خه‌لکه‌که‌ گوتیان: نه‌وه‌ نه‌و پیاوه‌یه‌ که قسه‌ی خه‌لک بۆ نه‌میر ده‌گوازیته‌وه‌ (جاسووسی ده‌کات)، ده‌لئ: پیاوه‌ (جاسووسه‌که‌) هات تاوه‌کو له‌ مه‌جلیسه‌که‌مان دابنیشی، حوزه‌یفه‌ ﷺ (که له‌ مه‌جلیسه‌که‌ بوو) گوتی: گویم له‌ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بوو ده‌یفه‌رموو: (راسته‌وخوو به‌بی حیساب و لیپرسینه‌وه‌) ناچیتته‌ به‌هه‌شت نه‌و که‌سه‌ی قسه‌ دینن و ده‌بات له‌ نیتوان خه‌لک (بۆ نه‌وه‌ی نیتوانیات تیکبدرات).

(۱) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ فِي الْأَدَبِ الْمُرْفَدِ: ۴۲۵، انظر: (الصحيحة): ۸۴۵.

(۲) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۶۰۵۶، وَمُسْلِمٌ: ۱۰۵.

۱۷۰- {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: مَرَّ النَّبِيُّ ﷺ بِقَبْرَيْنِ، فَقَالَ: «إِنَّهُمَا لَيُعَذَّبَانِ، وَمَا يُعَذَّبَانِ فِي كَيْفٍ؛ أَمَّا أَحَدُهُمَا فَكَانَ لَا يَسْتَبْرِي مَنِ الْبُولُ؛ وَأَمَّا الْآخَرُ فَكَانَ يَمِشِي بِالنَّمِيمَةِ»، ثُمَّ أَخَذَ جَرِيدَةً رَطْبَةً فَشَقَّهَا نِصْفَيْنِ، فَغَرَزَ فِي كُلِّ قَبْرٍ وَاحِدَةً قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لِمَ فَعَلْتَ هَذَا؟ قَالَ: «لَعَلَّهُ يُخَفَّفُ عَنْهُمَا مَا لَمْ يَنْتَسِا»^(۱).

واته: ثینو عه‌بابس (خوا لیان رازی بن) ده‌لن: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌لای دوو قه‌بردا تپه‌ری، فهرمووی: خاوه‌نی ئەم دوو گو‌ره وا سزا دهرتین، وه سزاش نادرین به هو‌ی گونا‌هی گه‌وره (واته: گونا‌هه‌کان له‌چاوی خه‌لکی گه‌وره‌نین)، (دوو گونا‌هه‌کانیش ئەوانه‌ن): یه‌کی‌کان خو‌ی پاک رانه‌ده‌گرت له‌پروشکی میز، وه ئەوه‌ی دیکه‌ قسه‌ی ده‌هیتاو دهرد له‌نیوان خه‌لکی و نیوانیانی به‌و قسانه‌ تیکده‌داو ناشووی ده‌نایه‌وه، پاشان لقیکی ته‌پرو سه‌وزی دارخورمای هه‌لگرت و کردیه‌ دوو به‌ش، پاشان له‌سه‌ر هه‌ر قه‌بریک لقیکی چاند، گو‌تیان: ئە‌ی پیغه‌مبه‌ر خوا ﷺ! بو‌چی ئەم کاره‌ت کرد؟ فهرمووی: به‌لکو سزایان له‌سه‌ر سووک بکری تا ئەو کاته‌ی داره‌کان شیدارو ته‌ر بن.

۱۷۱- {عَنِ بِلَالِ بْنِ الْحَارِثِ الْمُرْنِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: إِنَّ الرَّجُلَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مِنَ الْخَيْرِ، مَا يَعْلَمُ مَبْلَغَهَا يَكْتُبُ اللَّهُ لَهُ بِهَا رِضْوَانَهُ إِلَى يَوْمٍ يَلْقَاهُ، وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مِنَ الشَّرِّ، مَا يَعْلَمُ مَبْلَغَهَا يَكْتُبُ اللَّهُ بِهَا عَلَيْهِ سَخَطَهُ إِلَى يَوْمٍ يَلْقَاهُ»^(۲).

واته: بیلالی کوری حاریسی موزه‌نی ﷺ ده‌لی: گو‌یم له‌ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بوو ده‌یفه‌رموو: جاری وا هه‌یه‌ پیاویک (یان ژتیک) قسه‌یه‌کی چاک ده‌کات بن ئەوه‌ی بزانی (پادا‌شتی ئەو قسه‌یه‌) چه‌نده، به‌ هو‌ی

(۱) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۲۱۵، وَمُسْلِمٌ: ۲۹۲.

(۲) أَخْرَجَهُ الطَّبْرَانِيُّ فِي (الْكَبِيرِ) ۱۱۳۶، وَصَحَّحَهُ مَقْبِلُ بْنُ هَادِي الْوَادِعِيِّ.

ئەو قەسەيەوۋە خوا پەزنامەندى خۇي بۇ دەنۇوسى ھەتا ئەو پروژەي پىي دەگاتەوۋە (كە پروژى دوايىيە)، وە جارى واهەيە پياويك (يان ژىتيك) قەسەيەكى خراب دەكات بى ئەوۋەي بزانتى (گوناهى ئەو قەسەيە) چەندە، بە ھۇي ئەو قەسەيەوۋە خوا تووپرەيى خۇي لەسەر دەنۇوسى ھەتا ئەو پروژەي پىي دەگاتەوۋە، (واتە: پروژى دوايىيە).

بوغزاندىنى يەكتەر و ئىرەيى بردن

۱۷۲- اَعَنْ اَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تَبَاغُضُوا، وَلَا تَحَاسَدُوا، وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا»^(۱).

واتە: ئەبو ھورەيرە رەزىيە اللہ عنہ: پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموويەتى: يەكدى مەبۇغزىنن، وە ئىرەيى و ھەسوودى بە يەكدى مەبەن، بەندەي خوابن و، پىكەوۋە براين.

جنىۋدان بە دايك و باوك

۱۷۳- اَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مِنَ الْكِبَائِرِ شَتْمُ الرَّجُلِ وَالِدَيْهِ، قِيلَ: وَهَلْ يَسُبُّ الرَّجُلُ وَالِدَيْهِ؟ قَالَ: «نَعَمْ، يَسُبُّ أَبَا الرَّجُلِ، فَيَسُبُّ أَبَاهُ، وَيَسُبُّ أُمَّهُ، فَيَسُبُّ أُمَّهُ»^(۲).

واتە: ەبىدوللاي كورى ەمەرى كورى عاص (خوا لىيان پازى بى) دەلى: پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموويەتى: يەكىك لە گوناھە گەورەكان ئەوۋەيە پياو جنىۋ بە دايك و باوكى بدات. گوترا: ئايا كەس جنىۋ بە دايك و باوكى

(۱) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ فِي الْأَدَبِ الْمَفْرُودِ: ۴۰۸.

(۲) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۵۹۷۳، وَمُسْلِمٌ: ۹۰.

دهدات؟ فهرمووی: به لئ، جنیو ده لئ به باوکی که سیک، نهویش جنیو به باوکی ده داته وه، جنیو به دایکی ده لئ، نهویش جنیو به دایکی ده داته وه.

به چیه چپ قسه کردن

۱۷۴- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا كُنْتُمْ ثَلَاثَةً فَلَا يَتَنَاجَى اثْنَانِ دُونَ صَاحِبِهِمَا، فَإِنَّ ذَلِكَ يُحْزِنُهُ»^(۱).

واته: عه بدوللای کوپی مه سهوود ﷺ ده لئ: پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: نه گهر سن که س بوون، با دوویان جیا له وهی دیکه چه چپ نه کهن چونکه نه وه ده بیته هو ی نه وهی خه فه تی پی بغوات، وه گومانی له دلدا دروست بی که رهنکه باسی نهو بکهن.

تیبینی: له سن حالت نه م چه چپکردنه دروسته: (الصَّدَقَةُ): دوو کهس پیکه وه راویژ بکهن، که یارمه تی که سیک بدهن هاوکاری مادی بکهن، (المَعْرُوف): یاخود چاکه یه کی مه عنه ویی له گه دلدا بکهن، یان ناموزگاری بکهن، یان له هه له یه ک بیگیرنه وه. (الإصلاح) یاخود بو ناشته وایی و پیکه ینانه وهی خه لک.

خو به گوره زانین

۱۷۵- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ مِنْ كِبَرٍ»، قَالَ رَجُلٌ: إِنَّ الرَّجُلَ يُحِبُّ أَنْ يَكُونَ ثَوْبُهُ حَسَنًا، وَنَعْلُهُ حَسَنَةً؟! قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ جَمِيلٌ يُحِبُّ الْجَمَالَ، الْكِبَرُ: بَطَرُ الْحَقِّ، وَغَمَطُ النَّاسِ»^(۲).

(۱) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۵۹۳۲، وَمُسْلِمٌ: ۲۱۸۴، وَاللَّفْظُ لِمُسْلِمٍ.

(۲) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۲۷۵.

واته: عه‌بدوللای کوری مه‌سعوود ﷺ ده‌لن: پیغهمبه‌ر ﷺ فهرمووی: ههر که‌سیک به‌ئه‌ندازه‌ی دنکه‌گه‌ردیک خو به‌گه‌وره‌زانینی له‌دلدا بن، نه‌وه‌ناچینه‌تیو به‌هه‌شت، پیاوئیکیش گوتی: پیاوی وا‌هه‌یه‌هه‌ز ده‌کات پۆشاک‌ی چاک بن و، نه‌عل و پیللوی باش و جوان بن (ئایا نه‌وه‌ش خو به‌گه‌وره‌زانیه؟) فهرمووی: خوا جوانه‌جوانیشی خو‌شده‌وی، به‌لکو خو‌به‌گه‌وره‌زانین نه‌وه‌یه: که‌سیک هه‌ق قبوول نه‌کات و خه‌لکیش به‌سووک و که‌م ته‌ماشای بکات.

۱۷۶- {عَنِ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «مَنْ تَعَظَّمَ فِي نَفْسِهِ، أَوْ اخْتَالَ فِي مَشْيِهِ لَقِيَ اللَّهَ وَهُوَ عَلَيْهِ غَضَبَانٌ»^(۱).
واته: ئیبنو عومهر (خوا لیان‌رازی بن)، ده‌لن: گوتم له‌پیغهمبه‌ری خوا ﷺ بوو ده‌یفه‌رموو: ههر که‌س له‌دلی خویدا خو‌ی پی‌گه‌وره‌بن، له‌روئشتندا که‌شخه‌و فیز بکات، کاتی ده‌گاته‌وه‌به‌خوا، خوا لی‌تووره‌یه.

مونا‌قه‌شه‌کردن

۱۷۷- {عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) عَنِ النَّبِيِّ ﷺ، قَالَ: «إِنَّ أَبْغَضَ الرِّجَالِ إِلَى اللَّهِ، الْأَلَدُ الْخَصِمُ»^(۲).

واته: عایشه (خوا لی‌رازی بن) ده‌لن: پیغهمبه‌ر ﷺ فهرموویه‌تی: بی‌گومان بوغزیت‌راوترینی پیاوان له‌لای خوا (که‌سیکه) زور مونا‌قه‌شه‌و شه‌ره‌قسه‌و کیشمه‌کیشم ده‌کات.

۱۷۸- {عَنْ أَبِي أُمَامَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا ضَلَّ قَوْمٌ بَعْدَ هُدًى كَانُوا عَلَيْهِ إِلَّا أَوْتُوا الْجَدَلَ»، ثُمَّ قَرَأَ: ﴿مَا صَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ﴾^(۳) {الزخرف}.

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۵۹۹۵، تَعْلِيقُ شُعَيْبِ الْأَرْنَؤُوط: إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ رِجَالُهُ ثِقَاتٌ رِجَالُ الصَّحِيحِ.

(۲) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۲۳۲۵، وَمُسْلِمٌ: ۲۶۶۸.

(۳) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۲۲۲۱۸، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۳۲۵۳، وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَابْنُ مَاجَهَ: ۴۸.

واته: ئەبو ئەمامە رحمەتہ اللہ علیہ دەلن: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: هیچ کۆمەڵیک گومرانبان دواى ئەوەی هیدایەتیان وەرگرتووە لەسەری بوون، جگە لەوانەى زۆر موناقلەشەو کیشمە کیشم دەکەن (ئەوان بەرەو گومرایی دەچن)، پاشان ئەم ئایەتەى خوێندەوہ: ﴿مَا صَرَفْتُكَ إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ﴾ ٥٨ الزخرف.

۱۷۹- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «ثَلَاثَةٌ لَا يَكْلَمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يَزَكِيهِمْ، وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ، وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ: شَيْخٌ زَانٌ، وَمَلِكٌ كَذَّابٌ، وَعَابِلٌ مُسْتَكْبِرٌ» ^(۱).

واته: ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەلن: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: سێ جوۆرە کەس ھەن لە پوژێ دواى دا خوا نایاندووتی و پاکیان ناکاتەوہ لە گوناھان و، بە چاوی پەحمەت سەیریان ناکات، ئەوانیش: پیریکی زیناکار، پادشایەکی درۆزن، ھەژاریکی خۆ بە گەورەزان و لە خۆبایی.

و رحمہ اللہ علیہ گالته جاریی

۱۸۰- {عَنْ بَهْزِ بْنِ حَكِيمٍ حَدَّثَنِي أَبِي عَنْ جَدِّي رضی اللہ عنہ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «وَيْلٌ لِلَّذِي يُحَدِّثُ فَيَكْذِبُ لِيُضْحِكَ بِهِ الْقَوْمَ، وَيَيْلٌ لَهُ» ^(۲).

واته: بەھزی کوپی حەکیم لە باوکیەوہ دەگێڕیتەوہ، ئەویش لە باپیریەوہ ﷺ کە کوتوویەتی: گوێم لە پێغەمبەری خوا ﷺ بوو دەیفەرموو: سزای سەخت بۆ ئەو کەسەى قسە دەکات و درۆی (تێدا) دەکات بۆ ئەوێ خەڵک پێی پێکەنن، سزای سەخت بۆ وی.

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۱۰۳۳۲، وَمُسْلِمٌ: ۱۰۷.

(۲) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۲۰۰۴۶، وَحَسَنَةُ الْأَلْبَانِي، تَعْلِيقُ شُعَيْبِ الْأَرْنَؤُوط: إِسْنَادُهُ حَسَنٌ.

سپله‌یی و ناسوپاسگوزاری

۱۸۱- {عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَنْ أُبْلِيَ بِلَاءٍ فَذَكَرَهُ فَقَدْ شَكَرَهُ، وَإِنْ كَتَمَهُ فَقَدْ كَفَرَهُ»} (۱).

واته: جابر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرموویه‌تی: ههر که‌سیک چاکه‌یه‌کی له‌گه‌ل کراو باسی کرد نه‌وه سوپاسگوزاری کردوهو، نه‌گه‌ر شارديه‌وهو باسی نه‌کرد، نه‌وه سپله‌یی کردوه، به‌رانبه‌ر نه‌وه که‌سه‌ی چاکه‌ی له‌گه‌ل کردوه.

په‌یوه‌ندی پچراندن

۱۸۲- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِنَّ أَعْمَالَ بَنِي آدَمَ تُعْرَضُ كُلُّ حَمِيسَ لَيْلَةٍ الْجُمُعَةِ، فَلَا يُقْبَلُ عَمَلٌ قَاطِعٍ رَحِمَ»} (۲).

واته: نه‌بو هوهره‌یره ﷺ ده‌لی: گویم له پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بوو ده‌یفه‌رموو: به‌دنیایی کرده‌وه (چاکه) کانی ئاده‌میزاد به‌رزه‌درکینه‌وهو و راده‌نوین (بو‌خوا‌ی په‌روه‌ردگار) هه‌موو پینج شه‌مه‌یه‌ک له شه‌وی هه‌نیندا، جا کرده‌وه‌ی نه‌وانه وهرناگیرئ که په‌یوه‌ندی خزمایه‌تیا‌ن پچراندوه.

۱۸۳- {عَنْ أَبِي بَكْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَا مِنْ ذَنْبٍ أَجْدَرُ أَنْ يُعْجَلَ لِصَاحِبِهِ الْعُقُوبَةُ مَعَ مَا يَذْخَرُ لَهُ مِنَ الْبَغْيِ، وَقَطِيعَةُ الرَّحِمِ»} (۳).

واته: نه‌بو به‌کره ﷺ ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرموویه‌تی: هیچ گونا‌هی‌ک نیه که هینده به‌په‌له‌خواه‌نه‌که‌ی په‌لکیش بکات بو‌سزای خوا (ههر له

(۱) أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ: ۴۸۱۶، انظر: (السلسلة الصحيحة): ۶۱۸.

(۲) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۱۰۲۷۷، تعليق شعيب الأرناؤوط: إسناده حسن، وَحَسَنَةُ الْأَبَانِي.

(۳) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ فِي الْأَدَبِ الْمَفْرُودِ: ۲۹، انظر: (الصحيحة): ۹۱۸، ۹۷۸.

دونیا)، سەرباری ئەوەش کە بۆی هەڵدەگیرێ لە دواڕۆژ، ئەوانیش سەتەم و دەست درێژی، وە پێچاندنی پەیوەندی خزمایەتی (ئەو دوو گوناھە زۆر بە پەلە خاوەنەکیان تووشی سزا دەبن).

۱۸۴- {عَنْ أَبِي أَيُّوبَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «لَا يَجِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يَهْجَرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثِ لَيَالٍ: يَلْتَقِيَانِ فَيُعْرِضُ هَذَا، وَيُعْرِضُ هَذَا، وَخَيْرُهُمَا الَّذِي يَبْدَأُ بِالسَّلَامِ»} (۱).

واتە: ئەبو ئەییوب ر.ز. ئەل: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: دروست نیە بۆ هیچ مسوڵمانێک لە سێ ڕۆژ (و شەوان)، زیاتر قسە لەگەڵ برا ی مسوڵمانی بپرێتەووە و قسە لەگەڵدا نەکات، (بە شیوەیەک) بگەن بە یەکتەری ئەوەیان پشت هەڵبکات و ئەوەی دیکەش پشت هەڵبکات و قسە لەگەڵ نەکات، وە باشتەریانی ئەو کەسەیانە کە سەرەتا دەست دەکات بە سلاو کردن (دەست پێشخەری دەکات لە ئاشت بوونەووە).

۱۸۵- {عَنْ أَبِي خَرَّاشٍ السُّلَمِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «مَنْ هَجَرَ أَخَاهُ سَنَةً فَهُوَ كَسَفِكَ دِمِهِ»} (۲).

واتە: ئەبو خیراشی سولەمی ر.ز. دەگێڕتەووە: گوێی لە پێغەمبەری خوا ﷺ بوو دەیفەرموو: هەر کەس بۆ ماوەی سالتیک نێوانی لەگەڵ برا (یان خوشکە) کە ی دابپڕی وەک ئەو وایە خوێنی پرشتبێ.

(۱) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۶۰۷۷، وَمُسْلِمٌ: ۲۵۶۰.

(۲) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ فِي الْأَدَبِ الْمَفْرُودِ: ۴۰۴، انظر: (الصحيحه): ۹۲۸.

زیده‌رویی نه‌کردن له‌کار پی‌سپاردن

۱۸۶- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: «لِلْمَمْلُوكِ طَعَامُهُ وَكِسْوَتُهُ وَلَا يَكْلَفُ مِنَ الْعَمَلِ إِلَّا مَا يُطِيقُ»^(۱).

واته: نه‌بو هوپه‌پره ﷺ ده‌لئ: پی‌غهمبه‌ری خوا ﷺ فرموده‌تی: خزمه‌ت‌کاره‌کان خواردن و پوشاکیان بۆ هه‌یه (له‌سه‌ر خاوه‌نه‌کانیانه)، وه جگه له‌وه‌ی له‌توانایاندایه کاری زیادیان نابئ پئ بسپێردرئ.

منه‌ت کردن و شه‌راب خو‌ری

۱۸۷- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «ثَلَاثَةٌ لَا يَنْظُرُ اللَّهُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ: الْعَاقُ لِوَالِدَيْهِ، وَمُذْمِنُ الْخَمْرِ، وَالْمَنَانُ جَمًّا أُعْطِيَ»^(۲).

واته: عه‌بدوللای کو‌ری عومه‌ر (خوا لی‌یان پازی بئ) ده‌لئ: پی‌غهمبه‌ری خوا ﷺ فرموده‌تی: سئ (جو‌ره که‌س هه‌ن) خوا ته‌ماشایان ناکات له‌پو‌ژی قیامه‌ت: نه‌وه‌ی نه‌زیه‌تی دایک و بابی داوه، نه‌وه‌ی به‌رده‌وام بووه له‌سه‌ر خواردنه‌وه‌ی شه‌راب (تا مردن)، نه‌وه‌ی خپرو چاکه ده‌کات و دوایی منه‌ت له‌سه‌ر نه‌و که‌سه ده‌کات که خپرو چاکه‌ی له‌گه‌ل کردوه.

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۷۳۵۹، وَمُسْلِمٌ: ۱۶۶۲.

(۲) أَخْرَجَهُ ابْنُ جِبَّانَ: ۷۳۴۰، قَالَ شُعَيْبُ الأَرْنَؤُوط: إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ.

﴿ مه‌لین: روت رهش بن ﴾

۱۴۷

۱۸۸- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «لَا تَقُولُوا: قَبَّحَ اللَّهُ وَجْهَهُ»^(۱).
واته: نه‌بو هورپر هه ده‌لن: پتغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمودیه‌تی: هه‌رگیز (به
که‌س) نه‌لین خوا پرووی رهش بکات.

﴿ په‌یمان شکاندن ﴾

۱۸۹- {عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: مَا خَطَبَنَا نَبِيُّ اللَّهِ ﷺ إِلَّا قَالَ: «لَا إِيمَانَ لِمَنْ لَا
أَمَانَةَ لَهُ، وَلَا دِينَ لِمَنْ لَا عَهْدَ لَهُ»^(۲).
واته: نه‌نه‌س ﷺ ده‌لن: هه‌رگیز پتغه‌مبه‌ر ﷺ وتاری بو نه‌داوین چه‌مه‌ن
ده‌یفه‌رموو: ئیماندار نیه نه‌و که‌سه‌ی نه‌مانه‌تدار نه‌بن، وه هیچ ئاینیکی
نیه نه‌و که‌سه‌ی بن به‌لین و په‌یمان بیت.

﴿ پروخواوی و بیه‌تیزی و داته‌پیوی ﴾

۱۹۰- {عَنْ تَوْبَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، مَوْلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يُوشِكُ أَنْ
تَدَاعَى عَلَيْكُمْ الْأُمَمُ، مِنْ كُلِّ أُفُقٍ، كَمَا تَدَاعَى الْأَكْلَةُ عَلَى قَصْعَتِهَا»، قَالَ: قُلْنَا: يَا
رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، أَمِنْ قَلَّةٍ بِنَا يَوْمَئِذٍ؟ قَالَ: «أَنْتُمْ يَوْمَئِذٍ كَثِيرٌ، وَلَكِنْ تَكُونُونَ غَنَاءً
كَغَنَاءِ السَّيْلِ، يَنْتَزِعُ الْمَهَابَةُ مِنْ قُلُوبِ عَدُوِّكُمْ، وَيَجْعَلُ فِي قُلُوبِكُمُ الْوَهْنَ»،
قَالَ: قُلْنَا: وَمَا الْوَهْنُ؟ قَالَ: «حُبُّ الْحَيَاةِ، وَكَرَاهِيَةُ الْمَوْتِ»^(۳).

(۱) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ فِي الْأَدَبِ الْمَفْرُودِ: ۱۷۲، انظر: (الصحيحه): ۸۶۲.

(۲) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۱۲۴۰۶، وعبد بن حميد: ۱۱۹۸، وأبو يعلى: ۲۸۶۳، وابن حبان: ۱۹۶، والتَّبَهَقِيُّ

في الكبرى: ۱۲۴۷۰.

(۳) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۲۲۴۵۰، قَالَ شُعَيْبُ الْأَرْنَؤُوط: إِسْنَادُهُ حَسَنٌ.

واته: ئەوبان ﷺ خزمەتکاری پىغەمبەرى خوا ﷺ دەلتى: پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووى: نزيكە ئۆممەتان و گەلانى دونيا لە ھەموو لايەكەوھ دەورتان بدەن و لیتان کۆبىنەوھ، ھەروەك چۆن خۆراکخۆران لە دەورى قاپى خواردن و لەسەر سفرە کۆدەبنەوھ، دەلتى: گوتمان: ئەى پىغەمبەرى خوا ﷺ ئايا ئىمە لەبەر كەمى ژمارەمان لەو پروژە واما بەسەر دى؟ فەرمووى: ئىوھ لەو پروژەدا زۆرن، بەلام وەك و بلق و كەف و چلکى سەر ئاوان، (خوای دادگەر) ترستان و ھەببەتتان لە دلى دوژمن دەردىنیت و بى ھىزى و وەھن دەخاتە نىو دلەكانتەنەوھ، گوتمان: وەھن چىيە؟ فەرمووى: خۆشەويستى دونياو رقى بوونەوھتەنە لە مردن.

پەزىلى و ترسنۆكى

۱۹۱- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «شَرُّ مَا فِي رَجُلٍ شُحُّ هَالَعٍ، وَجَبْنُ خَالَعٍ»^(۱).

واته: ئەبو ھورەپرە ﷺ دەلتى: پىغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: خراپترین دوو سیفەت لە پیاوودا^(۲) ھەبن بریتین لە: پەزىلیەکی زۆرو، ترسنۆکیەکی تۆقینەر.

(شح) واته: پەزىلی زۆر، (ھالع) واته: ھەریص بوون لەسەر کۆکردنەوھى سەرۆت و دەست نوقاندن. وە (جبى) واته: ترسنۆكى، مەبەست لە (خالع) ئەوھىە كە ئەو كەسە ھىندە دەترسى، خەریكە دلى دەربى.

یەكێك لە ھۆكارەكانى ئەم دوو سیفەتە زۆر جارەن كە لە داىك و باوكان پەیدادەبن بریتىە لە مندال، وەك لەم فەرموودە ئاماژەى پىكراوھ:

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۷۹۹۷، قَالَ شُعَيْبُ الأَرْنَؤُوط: إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ رِجَالُهُ ثِقَاتٌ رجال الصَّحِيح.

(۲) وە لە ئافەرەت.

۱۹۲- {عَنْ يَعْلَى الْعَامِرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ الْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) يَسْعَيَانِ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَضَمَّهُمَا إِلَيْهِ، وَقَالَ: «إِنَّ الْوَلَدَ مَبْخَلَةٌ مَجْبَنَةٌ»^(۱).

واته: به‌علا‌ی عامری ده‌لن: حه‌سهن و حوسه‌ین (خوا لیان رازی بن) رایان ده‌کرد بو لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ چوونه لای و هه‌ردووکیانی له باوه‌ش کردو، فهرمووی: به‌راستی مندال هوکاری ره‌زیلی و ترسنوکیه.

۱۹۳- {عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِيَّاكُمْ وَالشُّخَّ، فَإِنَّهُ أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ، سَفَكُوا دِمَاءَهُمْ، وَقَطَعُوا أَرْحَامَهُمْ، وَالظُّلْمُ ظُلُمَاتٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ»^(۲).

واته: جابری کو‌ری عه‌بدو‌للا (خوا لیان رازی بن) ده‌لن: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: خو‌تان به‌اریزن له ره‌زیلی و چرووکی، چونکه ره‌زیل و چرووکی نه‌وانه‌ی پیش تیه‌وی له‌به‌ین برد، وه وای لی‌کردن خو‌ینی یه‌کدی بریزن و یه‌کدی بکوژن و په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی به‌چرینن، وه خو‌تان به‌اریزن له‌سته‌م، چونکه‌سته‌م تاریکایه‌کانی روژی دوایه.

خو‌چو‌واندنی پیاوو ئافره‌ت به‌یه‌کتر

۱۹۴- {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، قَالَ: لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ «الْمُتَشَبِّهِينَ مِنَ الرِّجَالِ بِالنِّسَاءِ، وَالْمُتَشَبِّهَاتِ مِنَ النِّسَاءِ بِالرِّجَالِ»^(۳).

واته: ئیبنو عه‌بیاس (خوا لیان رازی بن) ده‌لن: پیغه‌مبه‌ری خوا نه‌فرینی کردوه له‌ئافره‌تانی‌ک که خو‌یان به‌پیاوان ده‌چوینن، وه له‌پیاوانی‌ک که خو‌یان به‌ئافره‌تان ده‌چوینن (جا له‌جل و به‌رگ بن، یان له‌سیفات).

(۱) أَخْرَجَهُ ابْنُ مَاجَه: ۳۶۶۶، وَقَالَ الْبُوصَيْرِيُّ (۹۹/۴): هَذَا إِسْنَادٌ صَحِيحٌ، وَابْنُ أَبِي شَيْبَةَ: ۳۲۱۸۰.

(۲) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۱۴۵۰۱، وَابْنُ خَلَّالٍ فِي الْأَدَبِ: ۴۸۳، وَمُسْلِمٌ: ۵۷۸.

(۳) أَخْرَجَهُ الْبُخَّارِيُّ: ۱۳۳۰، وَمُسْلِمٌ: ۵۲۹.

شاردنه‌وه‌ی زانیاری

۱۹۵- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ سِئِلَ عَنْ عِلْمٍ فَكْتَمَهُ، أَلْجَمَهُ اللَّهُ بِلِجَامٍ مِنْ نَارٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ»} (۱).

واته: ئەبو ھورەیرە رەزە: دەلی: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: ھەر کەسێک پرسیاری لێ بکری دەبارە ی زانیاریە ک ئەویش بشارتێتەو، ئەو لە پوژی دوا ی بە لغاویکی ئاگرین لغا و دەکری (بە تاییەت ئەگەر زانیاریەکی دەبارە ی ئاین بی، واته: عەقیدە و ھەڵال و ھەرام بێت).

گوناھێ خۆ ئاشکرا کردن

۱۹۶- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «كُلُّ أُمَّتِي مُعَاثِي، إِلَّا الْمُجَاهِرِينَ وَإِنْ مِنَ الْمَجَانَةِ أَنْ يَعْمَلَ الرَّجُلُ بِاللَّيْلِ عَمَلًا، ثُمَّ يُصْبِحُ، وَقَدْ سَتَرَهُ اللَّهُ، فَيَقُولُ: يَا فَلَانُ عَمِلْتُ الْبَارِحَةَ كَذَا وَكَذَا وَقَدْ بَاتَ يَسْتَرُهُ رَبُّهُ، وَيُصْبِحُ يَكْشِفُ سِتْرَ اللَّهِ عَنْهُ»} (۲).

واته: ئەبو ھورەیرە رەزە: دەلی: گویم لە پێغەمبەری خوا ﷺ بوو دەیفەرموو: ھەموو ئۆممەتە کەم دەبووردین لە گوناھان تەنیا ئەوانە ئەبێ کە گوناھ دەکەن و دوا ی دین لە تێو خەلکی باسی دەکەن، لە دەرخستنی تاوان ئەوێ بە کەسێک بە شەو کاریکی (خراپ) بکات، پاشان پوژ ھەلێ، لە کاتیکدا خوا (ئەو کارە ی) بۆ داپۆشیو، کەچی ئەو (لەلای خەلک) بلی: ئە ی فلان کەس من شەو ی رابردوو فلان کارە و فلان کارە (خراپەم) کرد، لە کاتیکدا شەو ی تێپەراندبوو پەرورەدگاری داپۆشی بوو، کەچی خۆ ی بە یانی دەکاتەو و پەردە و پۆشتە ی خوا لە سەر خۆ ی لادەدا (ئە لە مانە نابوردی).

(۱) أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ: ۳۶۶۰، قَالَ الْأَلْبَانِي: حَسَنٌ صَحِيحٌ.

(۲) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۵۷۲۱، وَمُسْلِمٌ: ۲۹۹۰.

دەربارەى

نەخۆشى و ناخۆشى

خوای به به‌زه‌یی که خاوه‌نی ته‌وپه‌ری سۆزو به‌زه‌یی و میهره‌بانیه، جاری وایه چ وه‌ک تاک، چ وه‌ک کۆمه‌ل، به‌لاو ناره‌حه‌تییه‌کیان به‌سه‌ر دینێ و تاقییان ده‌کاته‌وه، تاکو ئیمان‌ه‌که‌یان به‌هیزتر بکات، چونکه ئینسان هه‌تا به ناره‌حه‌تی زیاتردا تیه‌په‌ریت، به پله‌کانی ئیماندا زیاتر سه‌رده‌که‌وی، به‌پراستی ته‌و گه‌روگرفت و ناره‌حه‌تیانه‌ی دینه سه‌ر پرتی ئینسان، وه‌ک مه‌شق و ته‌درین و ئینسان پێیان به‌هیز ده‌بی، ئیستا چه‌ند فەرماشتیک له‌وباره‌وه ئاماژه پێده‌که‌ین:

﴿ کۆن نه‌وانه‌ی تووند تاقی ده‌کرینه‌وه؟ ﴾

۱۹۷- {عَنْ أَبِي عُبَيْدَةَ بْنِ حُدَيْفَةَ عَنْ عَمَّتِهِ فَاطِمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّهَا قَالَتْ: أَتَيْنَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ نَعُوذُ فِي نِسَاءٍ فَإِذَا سِقَاءٌ مُعَلَّقٌ نَحْوَهُ يَقْطُرُ مَائُهُ عَلَيْهِ مِنْ شِدَّةِ مَا يَجِدُ مِنْ حَرِّ الْحُمَى قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لَوْ دَعَوْتَ اللَّهَ فَشَفَاكَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنْ مِنْ أَشَدِّ النَّاسِ بَلَاءَ الْأَنْبِيَاءِ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ»^(۱).

واته: ته‌بو عوبه‌یده‌ی کۆری حوزه‌یفه ده‌گیرته‌وه له فاتیمه‌ی پوریه‌وه (په‌زای خوای لیبێ) که گوتویه‌تی: هاتینه لای پیغه‌مبه‌ری خوا سه‌رداغان کرد به‌هۆی نه‌خۆشیه‌وه، له‌ناو خیزانه‌کانیدا بوو، مه‌تاره‌یه‌کیش هه‌لواسرابوو تنۆک تنۆک ئاوه‌که‌ی ده‌په‌ژایه سه‌ری (خۆیان وایان لی کردبوو) له‌به‌ر به‌هیزی و گه‌رمی تایه‌که‌ی، گوتمان: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ! خو ته‌گه‌ر داوای شیفای له خوا بکه‌ی شیفات بو ده‌نیری؟ (بو داوای شیفای ناکه‌ی؟) پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەرمووی: بێگومان له هه‌موو که‌س زیاتر که ناره‌حه‌تییه‌کانی دینه پرتی به زه‌حه‌مترو قورستر، ته‌وه

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۲۷۱۳۴، قَالَ شُعَيْبُ الْأَرْنَؤُوط: صَحِيحٌ لَغَيْرِهِ، وَهَذَا إِسْنَادٌ حَسَنٌ.

پیتغه‌مبه‌رانن، دواپی ئه‌وانه‌ی دوا‌ی وانن، دواپی ئه‌وانه‌ی دوا‌ی وانن،
دواپی ئه‌وانه‌ی دوا‌ی ئه‌وانن.

❦ له‌ش ساغه‌کان چ‌ خۆزگه‌یه‌ک ده‌خوازن؟

۱۹۸- {عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يَوَدُّ أَهْلُ الْعَافِيَةِ، يَوْمَ الْقِيَامَةِ، حِينَ يُعْطَى أَهْلُ الْبَلَاءِ الثَّوَابَ، لَوْ أَنَّ جُلُودَهُمْ كَانَتْ قُرِصَتْ فِي الدُّنْيَا بِالْمَقَارِيضِ»} (۱).

واته: جابر ر‌ض‌ی‌الله‌عنه‌و‌آله‌وس‌لم‌ ده‌ل‌ئ‌: پیتغه‌مبه‌ری خوا ر‌ض‌ی‌الله‌عنه‌و‌آله‌وس‌لم‌ ده‌ل‌ئ‌: له‌ش ساغه‌کان له‌ ر‌ؤ‌زی دوا‌پی دا، که ئه‌و پادا‌شته ده‌بینن ده‌در‌تته که‌سانی نه‌خ‌وش و نه‌ساغ و به ده‌ردو به‌لا، خ‌ۆزگه ده‌خوازن له‌ دون‌یا پیتسه‌کان‌یان به‌ مه‌قه‌س ب‌یر‌درا‌یه (تا‌کو ئه‌وان‌یش هه‌مان پادا‌شتی نه‌خ‌وش و خاوه‌ن گرفتاریه‌کانی دون‌یا‌یان وه‌رگرت‌بایه‌).

❦ ب‌و‌ خوا تووشی نه‌خ‌وش‌یت ده‌کات؟

۱۹۹- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «إِنَّ اللَّهَ لَيَبْتَلِي عَبْدَهُ بِالسَّقَمِ حَتَّى يُكْفَرَ ذَلِكَ عَنْهُ كُلُّ ذَنْبٍ»} (۲).

واته: ئه‌بو ه‌ور‌ه‌یره ر‌ض‌ی‌الله‌عنه‌و‌آله‌وس‌لم‌ ده‌ل‌ئ‌: گو‌یم له‌ پیتغه‌مبه‌ری خوا ر‌ض‌ی‌الله‌عنه‌و‌آله‌وس‌لم‌ بو‌و ده‌یفه‌رم‌وو: خوا‌ی که‌وره به‌نده‌ی خ‌ۆ‌ی به‌ نه‌خ‌وش‌ی تا‌قی ده‌کاته‌وه، تا ئه‌م نه‌خ‌وش‌یه ده‌ب‌یتته ه‌ۆ‌ی س‌ر‌ینه‌وه‌ی هه‌موو گونا‌هه‌کان‌ی.

(۱) أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ۲۴۰۲، انظر: (صحيح الجامع): ۸۱۷۷.

(۲) أَخْرَجَهُ الْحَاكِمُ: ۱۲۸۶، وَقَالَ: صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِهِمَا، انظر: (صحيح الترغيب والترهيب): ۳۴۳۵.

۲۰۰- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا يَزَالُ الْبَلَاءُ بِالْمُؤْمِنِ وَالْمُؤْمِنَةِ، فِي نَفْسِهِ وَوَلَدِهِ وَمَالِهِ، حَتَّى يَلْقَى اللَّهَ وَمَا عَلَيْهِ خَطِيئَةٌ»} (۱).

واته: نه بو هوره‌یره ﷺ ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرمودیه‌تی: به‌رده‌وام به‌لاو ناخوشی تووشی پیاوو نافرته‌ی پروادار ده‌بیّت، له خوئی و مال و مندالیدا، تا وای لیدیّت که ده‌گاته‌وه به‌خوای گه‌وره، نه‌م بنده‌یه هیچ گوناھیکی پیوه نه‌ماوه.

۲۰۱- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «وَصَبُ الْمُؤْمِنِ كَفَّارَةٌ لِخَطَايَاهُ»} (۲).

واته: نه بو هوره‌یره ﷺ ده‌لی: گویم له پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بوو ده‌یفه‌رموو: نه‌خووشی نیماندار، مایه‌ی پاک‌بوونه‌وه‌یه‌تی له گوناھه‌کانی (واته: سره‌ره‌وه‌ی گوناھه‌کانیه‌تی).

له‌کاتی خووشی دوعا کردن

۲۰۲- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَسْتَجِيبَ اللَّهُ لَهُ عِنْدَ الشَّدَائِدِ وَالْكَرْبِ، فَلْيَكْثِرِ الدُّعَاءَ فِي الرَّخَاءِ»} (۳).

واته: نه بو هوره‌یره ﷺ ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرمودیه‌تی: هه‌ر که‌س پیّ خووشه له کاتی ته‌نگانه‌و گرفتارییدا خوا وه‌لامی دوعای بداته‌وه، با له کاتی بی‌کیسه‌یی و دل‌خووشیدا زور دوعا بکات و له خوا به‌پارته‌وه.

(۱) أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ۲۳۹۹، وقال: حسن صحيح، والْبَيْهَقِيُّ في شعب الإيمان: ۹۸۳۶.

(۲) أَخْرَجَهُ الْحَاكِمُ: ۱۲۸۲، وَالْبَيْهَقِيُّ في شعب الإيمان: ۹۸۳۵، انظر: (صحيح الجامع): ۷۱۰۹.

(۳) أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ۳۳۸۲، وَحَسَنَهُ الْأَلْبَانِي.

پارانه‌وه بۆ نه‌خۆش

۲۰۲- {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: «مَا مِنْ عَبْدٍ مُسْلِمٍ يَعُودُ مَرِيضًا لَمْ يَحْضُرْ أَجْلُهُ، فَيَقُولُ سَبْعَ مَرَّاتٍ: أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيكَ، إِلَّا عُوِيَ»^(۱).

واته: ئیبنو عەبباس (خوا لێیان پازى بى) دەلێ: پێغه‌مبەر ﷺ فەرموویه‌تی: هیچ به‌نده‌یه‌کی موسولمان نیه که سه‌ردانی نه‌خۆشێک بکات، کاتی مردنی نه‌هاتبی، هه‌وت جارێان ئه‌م دوعایه‌ی بۆ بکات، بلی: (أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيكَ) ئه‌وه هه‌مه‌ن شیفای بۆ دێ و له‌م نه‌خۆشیه‌ چاک ده‌بێته‌وه.

تایبه‌تمه‌ندیه‌کانی ئۆمه‌ته‌ی ئیسلام

۲۰۳- {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ عَنْ أُمَّتِي الْخَطَأَ، وَالنُّسْيَانَ، وَمَا اسْتُكْرِهُوا عَلَيْهِ»^(۲).

واته: ئیبنو عەبباس (خوا لێیان پازى بى) دەلێ: پێغه‌مبەر ﷺ فەرموویه‌تی: بێگومان خوا له‌ ئۆمه‌ته‌ی من چاوپۆشی کردوه، له‌ هه‌له‌کردن و له‌بیرچوون و، ئه‌وه‌ی به‌ زۆر پێیان بکری.

۲۰۴- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ تَجَاوَزَ لِأُمَّتِي عَمَّا حَدَّثَتْ بِهِ أَنْفُسَهَا، مَا لَمْ تَعْمَلْ، أَوْ تَكَلَّمْ بِهِ»^(۳).

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۲۱۳۷، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۲۰۸۳، وَقَالَ: حَسَنٌ غَرِيبٌ، تَعْلِيقُ شُعَيْبِ الْأَرْنَؤُوط: صَحِيحٌ.

(۲) أَخْرَجَهُ ابْنُ جِبَّانَ: ۷۲۱۹، قَالَ شُعَيْبُ الْأَرْنَؤُوط: إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ عَلَى شَرَطِ الْبُخَّارِيِّ، انْظُرْ: (الْمَشْكَاةُ): ۶۲۹۳.

(۳) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۱۱۷.

واته: نه‌بو هورهریره ﷺ ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: بیگومان
خوای زال پایه‌دار چاوپوشی له ئۆممه‌تی من کردوه، له‌وه‌ی که به دلیدا
دیت، مادام کرده‌وه‌ی پی نه‌کردبی و قسه‌ی پی نه‌کردبی و ده‌رینه‌بریی.

۲۰۵- {عَنْ كَعْبِ بْنِ عِيَاضٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «إِنَّ
لِكُلِّ أُمَّةٍ فِتْنَةً، وَفِتْنَةُ أُمَّتِي: الْمَالُ»} ^(۱).

واته: که‌عبی کوری عیاض ﷺ ده‌لی: گویم له پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بوو
ده‌یفه‌رموو: به راستی بو هه‌موو ئۆممه‌تیک فیتنه‌یه‌ک هه‌یه، فیتنه‌ی
ئۆممه‌تی منیش مال و سامانه.

۲۰۶- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ يَزِيدَ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ
يَقُولُ: «إِنَّ عَذَابَ هَذِهِ الْأُمَّةِ جُعِلَ فِي دُنْيَاهَا»} ^(۲).

واته: عه‌بدوللای کوری یه‌زیدی نه‌نصاریی ﷺ ده‌لی: گویم له پیغه‌مبه‌ری
خوا ﷺ بوو ده‌یفه‌رموو: سزای ئەم ئۆممه‌ت (ی ئیسلامه) خراوه‌ته‌نیو دونیا
(واته: نه‌هامه‌تیه‌که‌یان له دونیا ده‌بینن، له قیامه‌ت پشوو ده‌ده‌ن).

۲۰۷- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فِيمَا أَعْلَمَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ
يَبْعَثُ لِهَذِهِ الْأُمَّةِ عَلَى رَأْسِ كُلِّ مِائَةِ سَنَةٍ مَنْ يُجَدِّدُ لَهَا دِينَهَا»} ^(۳).

واته: نه‌بو هورهریره ﷺ ده‌لی: له‌و شتانه‌ی فیری بووم و زانیوومه له
پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، (یه‌کیکیان نه‌وه‌یه) فهرموویه‌تی: بیگومان خوا له هه‌ر
سه‌د سالتیکدا که‌سیک ده‌نیری بو ئەم ئۆممه‌ته‌ تا ئایینه‌که‌ی نوێ بکاته‌وه.

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۱۷۵۰۶، انظر: (الصحيحة): ۵۹۲.

(۲) أَخْرَجَهُ الْحَاكِمُ: ۱۵۶ وقال: صحيح على شرط الشيخين، والتبهي في شعب الإيمان: ۹۷۹۸، انظر:
(صحيح الجامع): ۲۱۰۹.

(۳) أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ: ۴۲۹۳، والطبراني في (الأوسط)، والحاكم، وصححه الألباني في (السلسلة الصحيحة):
۵۹۹، وقال: أشار الإمام أحمد إلى صحة الحديث، فقد ذكر الذهبي في سير الأعلام: قال أحمد بن حنبل
من طرق عنه: إن الله يقبض للناس في رأس كل مائة من يعلمهم السنن وينفي عن رسول الله ﷺ
الكذب قال: فنظرنا، فإذا في رأس المائة عمر بن عبد العزيز وفي رأس المائتين الشافعي.

۲۰۸- {عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْحَضْرَمِيِّ يَقُولُ أَخْبَرَنِي مَنْ سَمِعَ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: «إِنَّ مِنْ أُمَّتِي قَوْمًا يُعْطَوْنَ مِثْلَ أَجُورِ أَوْلِيهِمْ، يُنْكِرُونَ الْمُتَّكِرَ»} ^(۱).

واته: عه‌بدو پره‌همانی کو‌ری خه‌ز ره‌می ده‌لی: له‌که‌سیکه‌وه پیم‌گه‌یشتوه که‌گوئی له‌ پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ بو‌وه فەر‌موویه‌تی: کو‌مه‌لیک هه‌ن له‌ ئۆمه‌تی من، وه‌ک پی‌شینه‌کان پاداشتیان پی‌ ده‌دری، (چونکه‌ فەرمان ده‌که‌ن به‌ چاکه‌و) پیکری ده‌که‌ن له‌ خراپه‌.

۲۰۹- {عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «وَدِدْتُ أَنِّي لَقِيتُ إِخْوَانِي؟»، قَالَ: فَقَالَ أَصْحَابُ النَّبِيِّ ﷺ: أَوْلَيْسَ نَحْنُ إِخْوَانُكَ؟ قَالَ: «أَنْتُمْ أَصْحَابِي، وَلَكِنْ إِخْوَانِي الَّذِينَ آمَنُوا بِي، وَلَمْ يَرُونِي»} ^(۲).

واته: نه‌نه‌سی کو‌ری مالیک ﷺ ده‌لی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەر‌مووی: خۆزگه‌ چاوم به‌ براکانم بکه‌وت‌بایه‌، ده‌لی: هاوه‌لانی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ گو‌تیان: نه‌دی تیمه‌ برات نین؟! فەر‌مووی ئیوه‌ هاوه‌لی منن، به‌لام براکانم نه‌وانه‌ن بر‌ویان پیم‌هیناوه‌و نه‌یان‌بینیوم.

۲۱۰- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ أَنْاسًا مِنْ أُمَّتِي يَأْتُونَ بَعْدِي يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ اشْتَرَى رُؤْيِي بَأْهْلِهِ وَمَالِهِ»} ^(۳).

واته: نه‌بو هو‌ره‌پره‌ ﷺ ده‌لی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەر‌موویه‌تی: دل‌نیابن کو‌مه‌له‌ خه‌ل‌کیک له‌ ئۆمه‌ته‌که‌م، له‌ دوا‌ی من دین، هه‌ر به‌کیکیان ته‌مه‌ننا ده‌کات و خۆزگه‌ ده‌خوازی هه‌موو خزم و که‌س و مال و سامانی بدات له‌ پیتا‌و بینینی مندا.

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۱۶۶۴۲، تعليق شعيب الأرناؤوط: صحيح.

(۲) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۱۲۵۷۹، تعليق شعيب الأرناؤوط: حسن لغیره.

(۳) أَخْرَجَهُ الْحَاكِمُ: ۶۹۹۱ انظر: (صحيح الجامع): ۲۰۰۸.

فهرموودهى قودسڤيه‌كان

١٥٩

(الحَدِيثُ الْقُدْسِيُّ): برىتیه له و فهرموودانهى که پڤغه‌مبه‌رى خۆشه‌وىست ﷺ له خواى په‌روه‌ردگاروه ده‌يگيرتته‌وه، جا ههر بڤژه و له‌فزه‌که هى خوا بڤ، يان ته‌نيا ماناکه‌ى هى خوا بڤت، به‌لام جگه له قورئان، واته: قورئان و فهرموودهى قودس هه‌ردووکیان هى خواى په‌روه‌ردگارن، له‌گه‌ل هه‌بوونى ئه‌و جياوازيانه‌ى خواره‌وه:

جياوازى نڤوان قورئان و فهرموودهى قودس

١- قورئان هه‌مووى له رڤى جبريل (عليه‌السلام) وه هاتوه، به‌لام فهرموودهى قودس جارى وابه جبريل هڤناويه‌تى، جارى واش هه‌بووه خوا ئيلهامى دلئى پڤغه‌مبه‌ر ﷺ ى کردوه و خستويه‌تیه دلئى موباره‌کى.

٢- قورئان موته‌واوتيره^(١)، واته: دلنڤايى و يه‌قينمان هه‌يه، هه‌مووى ته‌واوه و راسته و له خواوه‌يه، به‌لام فهرموودهى قودس هه‌يه راسته، هه‌يه لاوازه، هه‌يه هه‌لبه‌ستراوه، که‌واته: هه‌موو فهرمووده‌يه‌کى قودس صه‌حيح نيه.

٣- قورئان دابه‌ش کراوه بۆ چه‌ند سوورپه‌ت و ئايه‌ت و حزب و به‌شڤک، به‌لام فهرموودهى قودس وانيه.

٤- قورئان له ناو نوڤژ ده‌خوڤنڤى، به‌لام دروسته نيه فهرموودهى قودس له ناو نوڤژ بخوڤنڤى.

(١) المتواتر: ما رَوَاهُ جَمَاعَةٌ فِي كُلِّ طَبَقَةٍ مِنْ طَبَقَاتِ السُّنَنِ تَحِيلُ تَوَاطُؤُهُمْ وَتَوَافُقُهُمْ عَلَى الْكُذْبِ وَاسْتَنْدُوا إِلَى أَمْرِ مَحْسُوسٍ.

۵- پاداشتی خویندنه‌وه‌ی قورئان شتیکی جیگیرو سه‌لمیتراره، به‌لام فرموده‌ی قودسی هه‌مان فەزل و پله‌و پاداشتی نیه.

۶- قورئان موعجیزه‌یه‌کی ده‌سته‌وسانکه‌ره به‌دریژی زه‌مان و به‌پانیی زه‌مین ده‌مینتته‌وه هه‌تا دنیا مابن، به‌لام فرموده‌ی قودسی موعجیزه‌و ده‌سته‌وسانکه‌ر نیه.

۷- بروا نه‌بوون به‌قورئان کوفره، خاوه‌نه‌که‌ی له‌بازنه‌ی ئیسلام و ئیمان ده‌چیتته‌هر، به‌لام بروا نه‌بوون به‌فرموده‌یه‌کی قودسی به‌هوی‌ته‌وه‌ی که‌لاوازه‌نه‌ک کوفر نیه، به‌لکو ئاساییه، (هه‌روه‌ک زۆر فرموده‌ی قودسی هه‌ن که‌لاوازن، له‌رووی سه‌نه‌ده‌وه‌ ناگه‌ن به‌پنجه‌مبه‌ری خوا ﷺ).

۸- دروست نیه قورئان به‌مانا بگێردریتته‌وه، به‌لام دروسته‌ فرموده‌ی قودسی به‌مانا بگێردریتته‌وه.

چەند فرموده‌یه‌کی قودسی

۲۱۱- {عَنْ ثَوْبَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «إِنَّ الْعَبْدَ لَيَلْتَمِسُ مَرْضَاةَ اللَّهِ، وَلَا يَزَالُ بِذَلِكَ، فَيَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ، لِجَبْرِيلَ: إِنَّ فَلَانًا عَبْدِي يَلْتَمِسُ أَنْ يُرْضِيَنِي، أَلَا وَإِنَّ رَحْمَتِي عَلَيْهِ. فَيَقُولُ جَبْرِيلُ: رَحِمَهُ اللَّهُ عَلَى فَلَانٍ، وَيَقُولُهَا حَمَلَةُ الْعَرْشِ، وَيَقُولُهَا مَنْ حَوْلَهُمْ، حَتَّى يَقُولَهَا أَهْلُ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ، ثُمَّ تَهْبِطُ لَهُ إِلَى الْأَرْضِ»^(۱).

واته: ته‌وبان ﷺ ده‌لن: پینجه‌مبه‌ر ﷺ فرموده‌یه‌تی: به‌نده‌ی وا هه‌یه به‌دوای په‌زاهه‌ندی خاوه‌یه‌و به‌رده‌وام ده‌بن له‌سه‌ر ته‌وه، خوای زالی پایه‌دار به‌جبریل ده‌فرموی: فلانه به‌نده‌م به‌دوای په‌زاهه‌ندی منه‌وه‌یه،

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۲۲۴۵۴، وَقَالَ شُعَيْبُ الْأَرْنَؤُوط: إسناده حسن.

ئاگاداربە ئەو پەحمەتی من پڕایە سەری، (یانی: بەزەبیم ئەوی گرتەو) جەرێل دەلێ: پەحمەتی خوا لەسەر فلان بێ، وە هەلگرانی عەرشیش ئاوا دەلێن، وە ئەوانەیی بە دەوریانەوێ وادەلێن، هەتاکیو خەلکی هەر حەوت ئاسمانەکانیش ئاوا دەلێن، پاشان ئەو (پەحمەتەیی) بۆ دیتە سەر زەوی (واتە: خەلکی سەر زەویش دوای بۆ دەکەن، کە لێرە مەبەست پێی ئیماندارەکانن).

٢١٢- {عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «قَالَ عَزَّ وَجَلَّ: أَنَا الرَّحْمَنُ، وَأَنَا خَلَقْتُ الرَّحِمَ، وَاسْتَقَقْتُ لَهَا مِنْ اسْمِي، فَمَنْ وَصَلَهَا وَصَلْتَهُ، وَمَنْ قَطَعَهَا بَتَّتَهُ»}

واتە: عەبدورپەحمانی کورێ عەوف رەزەلێ: گوێم لە پێغەمبەری خوا ﷺ بوو دەیفەرموو: خۆی زالی پایەدار فەرموویەتی: من بەزەبیم (واتە: یەکیک لە ناوەکانم بەزەبیه)، وە خۆشم بەزەبیم دروست کردووە لە ناوی خۆمەو، هەر کەس بیگەیهنێ و جێبەجێی بکات منیش دەبێگەینم، وە هەر کەسیش بپێچرێنێ، منیش دەبپێچرێنم.

٢١٣- {عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: إِنَّ أُمَّتَكَ لَا يَزَالُونَ يَقُولُونَ: مَا كَذَا؟ مَا كَذَا؟ حَتَّى يَقُولُوا: هَذَا اللَّهُ خَلَقَ الْخَلْقَ، فَمَنْ خَلَقَ اللَّهُ؟»}

واتە: ئەنەسی کورێ مالیک رەزەلێ: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: خۆی زالی پایەدار فەرمووی: ئۆممەتەکەت بەردەوام هەر دەلێن: ئەو چیه؟ ئەو چیه؟ هەتا دەلێن: ئەو خۆیە دروستکراوەکانی هێناوێتە بوون، ئەدی کێ خۆی هێناوێتە بوون؟

(١) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ فِي الْأَدَبِ الْمَفْرُودِ: ٥٣. انظر: (الصحيحه): ٥٢٠.

(٢) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ١٢٠١٤، وَمُسْلِمٌ: ١٣٦.

٢١٤- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ، قَالَ: «قَالَ تَعَالَى: ثَلَاثَةٌ أَنَا خَصْمُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ: رَجُلٌ أَعْطَى بِي ثُمَّ عَدَرَ، وَرَجُلٌ بَاعَ حُرًّا فَأَكَلَ مِنْهُ، وَرَجُلٌ اسْتَأْجَرَ أَجْرًا فَاِسْتَوْفَى مِنْهُ، وَلَمْ يُعْطِ أَجْرَهُ»^(١).

واته: نه بو هوږه پره ﷺ ده لى: پيغه مېر ﷺ فه رموويه تى: خوا فه رموويه تى: سى جوړه كه س هه ن من له ږوژى دوايى دژايه تيان ده كه م، كه سيك به ناوى منه وه سوئند بخواو به لىن بدات، كه چى سوئندو به لىنه كه ه لوه شي نېته وه، وه پياويك كه سيكي ئازاد بفروشى و پاره كه شى بخوات، وه پياويك كړيكاړيک بگري، دواى ته واو بوونى كاره كه ي مافه كه و كړنه كه ي ښه دات.

٢١٥- {عَنْ جُنْدُبِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «كَانَ فَيَمُزُّ كَانَ قَبْلَكُمْ رَجُلٌ بِهِ جُرْحٌ فَجَزَعُ، فَأَخَذَ سِكِّينًا فَحَزَّ بِهَا يَدَهُ، فَمَا رَقَا الدَّمُ حَتَّى مَاتَ، قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: بِأَدْرَنَى عَبْدِي بِنَفْسِهِ، حَرَمْتُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ» {^(١).

واته: جوندوبی کوری عه بدوللا ﷺ ده لئ: پیتغه مبه ری خوا ﷺ فه رمووی ته: له پیش ئیوه دا، (یانی: له گه لان و ئوممه تانی پیش ئیوه) پیاویک هه بوو برینیکی لئ په یدابوو تهحه ممولی نه کرد، چه قویه کی هیناو شاده ماری دهستی خوئی بری، جا خوینی نه وه ستا هه تا مرد، خوای تعالی فه رمووی: نهو بهنده ی من په له ی کرد بو خوئی ویستی خوئی بکوژی، بویه نهو به هه شتم لئ قه دهغه کرد.

٢١٦- {عَنْ حُذَيْفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «تَلَقَّتِ الْمَلَائِكَةُ رُوحَ رَجُلٍ مِمَّنْ كَانَ قَبْلَكُمْ، فَقَالُوا: أَعْمِلْتَ مِنَ الْخَيْرِ شَيْئًا؟ قَالَ: لَا، قَالُوا: تَذْكُرُ، قَالَ: كُنْتُ أَدَابِنُ النَّاسَ، فَأَمَرَ فِتْيَانِي أَنْ يَنْظُرُوا الْمُعْسِرَ وَيَتَجَوَّزُوا عَنِ الْمَوْسِرِ، قَالَ: قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَحَلَّ: «تَحَوَّزُوا عَنْهُ»{^[٢١].

(١) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ٨٦٧٧، وَالتُّخَارِيُّ: ٢١١٤.

(٢) أَخْرَجَهُ السُّخَارِيُّ: ٣٢٧٦.

(٣) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ١٩٧١.

واته: حوزهیفه ﷺ ده‌لی: پیغهمبر ﷺ فرمودیه‌تی: فریشته پرووی
پیاویک له‌وانه‌ی پیش‌تیوه‌ی کیشا (دوای مردن) پینان گوت: نایا کارو
کرده‌ویه‌کی باشت هه‌یه؟ گوتی: نه‌خیر، گوتیان بیر بکه‌ره‌وه؟! گوتی: من
قهرزم ده‌دا به‌خه‌لک، وه‌فرمانم به‌نیشکه‌ره‌کانم ده‌کرد، که‌چاوه‌پرتی
که‌سی که‌م ده‌رامه‌ت و ته‌نگ ده‌ست بکه‌ن و په‌له‌ی لی نه‌که‌ن، وه
ئه‌وانه‌ی هه‌شیانه له‌به‌شیک‌ی یان گشتی خوش‌بن، خوا فرمودی:
تیوه‌ش لی خوش‌بن (واته: ئه‌وه من لی خوش‌بووم).

۲۱۷- (وفي لفظ: نَحْنُ أَحَقُّ بِذَلِكَ مِنْهُ، تَجَاوَزُوا عَنْهُ) ۱۱۱.

واته: له‌پریوایه‌تی دیکه‌هاتوه: خوا فرمودی: تیمه‌له‌و له‌پیشترین به‌وه،
تیوه‌ش لی بیورن (واته: نه‌گهر ئه‌و جاریک‌شایسته‌بی به‌وه‌ی له‌خه‌لک
بیووری، ئه‌وه‌خوا‌ی به‌به‌زه‌یی زور له‌پیشتر به‌په‌حم و به‌زه‌بیره‌بو
ئه‌وه‌ی له‌و بیووری).

۲۱۸- (عَنْ صُهَيْبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «إِذَا دَخَلَ أَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ، يَقُولُ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: تُرِيدُونَ شَيْئًا أَزِيدُكُمْ؟ فَيَقُولُونَ: أَلَمْ تُبَيِّضْ وُجُوهَنَا، أَلَمْ تَدْخُلْنَا الْجَنَّةَ، وَتُنَجِّنَا مِنَ النَّارِ؟» قَالَ) «فَيُكْشَفُ الْحِجَابُ، فَمَا أُعْطُوا شَيْئًا أَحَبَّ إِلَيْهِمْ مِنَ النَّظَرِ إِلَى رَبِّهِمْ عَزَّ وَجَلَّ، «وَزَادَ» ثُمَّ تَلَا هَذِهِ الْآيَةَ: ﴿لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ﴾ ۱۱۲﴾ {یونس} ۱۲.

واته: صوه‌یب ﷺ ده‌لی: پیغهمبر ﷺ فرمودیه‌تی: کاتی به‌هه‌شته‌کان
چوونه به‌هه‌شته‌وه، خوا تبارک و تعالی ده‌فرمودی: نایا هیچ‌شیتکتان
ده‌وی بوتان زیاد بکه‌م؟ ده‌لین: ئه‌دی پرومانت نه‌دره‌وشاندوته‌وه
نه‌تختووینه‌ته به‌هه‌شته‌وه‌و له‌ناگر ده‌ربازت نه‌کردووین؟ ده‌فرمودی:
ئنجا په‌رده‌لاده‌دا (و ته‌ماشای زاتی خوا ده‌که‌ن)، ئیتر هیچ‌شیتکیان

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۱۷۱۲۴، وَمُسْلِمٌ: ۱۰۶۱.

(۲) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۱۸۱، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۳۱۰۵.

بیتهدراوه له لایان خوښه‌ویستتر بئ له بینین و ته‌ماشا کردنی زاتی به‌روه‌ردگاریان، «له گپ‌رانه‌وه‌ی دی ئەم زیاده هه‌یه» پاشان ئەم ئایه‌ته‌ی خوینده‌وه: ﴿لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ﴾ (۳۶) واته: بۆ ئەوانه‌ی چاکه‌یان کردوه پاداشتی هه‌ره‌چاک و زیاده‌ش هه‌یه.

۲۱۹- «إِذَا أَبْغَضَ عَبْدًا دَعَا جَبْرِيلَ، فَيَقُولُ: إِنِّي أَبْغَضُ فَلَانًا فَأَبْغِضْهُ، فَيَبْغِضُهُ جَبْرِيلُ، ثُمَّ يُنَادِي فِي أَهْلِ السَّمَاءِ، إِنَّ اللَّهَ يُبْغِضُ فَلَانًا فَأَبْغِضُوهُ، فَيَبْغِضُونَهُ ثُمَّ تُوضَعُ لَهُ الْبَغْضَاءُ فِي الْأَرْضِ»^(۱).

واته: بیتهمبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموئ: ئەگه‌ر خوا رقی له به‌نده‌یه‌ک بۆوه (به‌هۆی زۆری گونا‌هو تاوانه‌کانیه‌وه) بانگی جبریل ده‌کات، ده‌فه‌رموئ: من ر‌قم له فلان که‌سه تۆش ر‌قت لێی بئ، جبریل‌یش ر‌قی له‌و که‌سه ده‌بیته‌وه، ئنجا بانگ له نێو خه‌لکی ئاسمان ده‌کات (واته: له نێو فریشته‌کان) ده‌لێت: خوا ر‌قی له فلان که‌س ده‌بیته‌وه تێوه‌ش ر‌قتان لێ بیته‌وه، جا ئەوان‌یش ر‌قیان لێی ده‌بیته‌وه، پاشان (ئەم ر‌ق لێ‌بوونه‌وه‌ی) بۆ ده‌خریته‌ سه‌ر زه‌وی (ئیمانداران‌یش خو‌شیا‌ن ناو‌ی و ده‌ی‌بو‌غزێ‌ن).

۲۲۰- إَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى: أَنَا عِنْدَ طُنِّ عَنَدِي يَ، وَأَنَا مَعَهُ إِذَا ذَكَرَنِي، فَإِنْ ذَكَرَنِي فِي نَفْسِهِ، ذَكَرْتُهُ فِي نَفْسِي، وَإِنْ ذَكَرَنِي فِي مَلَا، ذَكَرْتُهُ فِي مَلَا خَيْرٍ مِنْهُمْ، وَإِنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ بِشَيْءٍ، تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ ذِرَاعًا وَإِنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ ذِرَاعًا، تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ بَاعًا، وَإِنْ أَتَانِي مَشْيًى، أَتَيْتُهُ هَرَوَلَةً»^(۲).

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۹۳۴۱، وَمُسْلِمٌ: ۲۶۳۷، وَابْنُ حِبَّانَ: ۳۶۵. إَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ، قَالَ: إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ، إِذَا أَحَبَّ عَبْدًا دَعَا جَبْرِيلَ، فَقَالَ: يَا جَبْرِيلُ، إِنِّي أَحِبُّ فَلَانًا فَأَحِبَّهُ، قَالَ: فَيُحِبُّهُ جَبْرِيلُ، قَالَ: ثُمَّ يُنَادِي فِي أَهْلِ السَّمَاءِ: إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ فَلَانًا، قَالَ: فَيُحِبُّهُ أَهْلُ السَّمَاءِ، ثُمَّ يُوضَعُ لَهُ الْقَبُولُ فِي الْأَرْضِ، وَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ، إِذَا أَبْغَضَ عَبْدًا دَعَا جَبْرِيلَ...
(۲) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۹۳۴۰، وَابْنُ حِبَّانَ: ۶۹۷۰، وَمُسْلِمٌ: ۳۶۷۵.

واته: نه‌بو هورپرہ ۞ ده‌لئ: پیغهمبەر ۞ فهرمووی: خوای به‌رز ده‌فهرموئ: من له‌گه‌ل گومان بردنی عه‌بدی خۆمم به‌ من، وه‌ من له‌گه‌لیم کاتیک یادم ده‌کات، جا نه‌گهر له‌ دلّی خۆیدا یادم بکات، منیش له‌ لای خۆم یادی ده‌که‌م، به‌ په‌نهانی، به‌لام نه‌گهر له‌ نئو کۆرینکدا یادو باسم بکات من له‌ نئو کۆرینکی باشت له‌ کۆره‌که‌ی نه‌و یادو باسی ده‌که‌م، وه‌ نه‌گهر بستیک لیم نزیك بیه‌وه‌ من باسکیک لئی نزیك ده‌مه‌وه‌و، نه‌گهر باسکیک لیم نزیك بیه‌وه‌، من بالیک لئی نزیك ده‌مه‌وه‌، وه‌ نه‌گهر به‌ رویشتن به‌ره‌و لای من بئ، من به‌ راکردن به‌ره‌و پرووی ده‌چم.

تیبینی: نه‌وه‌ی لیره‌دا هه‌مووی وینه‌ هینانه‌وه‌یه‌ نه‌گهرنا خوای بئ وینه‌ راکردن و، وینه‌ی نه‌وانه‌ی نیه‌، یان وه‌ک له‌ فهرمووده‌ی قودسی دیکه‌دا هاتوه‌ ده‌فهرموئ: به‌نده‌ی من به‌ هیچ شتیک نه‌وه‌نده‌ له‌ من نزیك نه‌که‌وتۆته‌وه‌ وه‌ک جیه‌جی کردنی فهرزه‌کان و، به‌رده‌وام به‌ کردنی سوننه‌ته‌کان لیم نزیك ده‌بیه‌وه‌ تاوه‌کو خۆشمده‌وی، جا نه‌گهر خۆشموست، ده‌مه‌ نه‌و چاوه‌ی پئی ده‌بینئ و، نه‌و گوئییه‌ی پئی ده‌بیستئ و، نه‌و ده‌سته‌ی شتی پئ ده‌گرئ و، نه‌و لاقه‌ی پئی ده‌روات! خۆ خوا سبحانه‌ و تعالی نابیه‌ته‌ چاوو ده‌ست و گوئ و لاق!

که‌واته: نه‌مه‌ یانی چی؟ یانی: وای لئ ده‌که‌م چاوی ته‌نیا له‌ په‌زامه‌ندیی من چه‌ره‌که‌ بکات، وه‌ گوئی هه‌ر بۆ نه‌و شتانه‌ را‌دیرئ که‌ من پیم خۆشه‌، وه‌ ده‌ستی ته‌نیا بۆ نه‌و شوینانه‌ به‌کاربینئ که‌ من پیم خۆشه‌، هه‌روه‌ها به‌ پئی ته‌نیا بۆ نه‌و شوینانه‌ به‌رواکه‌ من پیم خۆشه‌، واته: نه‌ندامه‌کانی جه‌سته‌ی له‌ په‌زامه‌ندیی من دا نه‌بئ جموجو‌ل نه‌که‌ن، مه‌به‌ست پئی نه‌وه‌یه‌، بابه‌ته‌که‌ مه‌جازه‌.

نۆوه‌رۆك

- ٥ پىشەكى
- ٧ پىگەى سوننەت له ئىسلامدا
- ٩ دەربارەى خودى پىفەمبەر
- ١٠ شىوہى پىفەمبەرى خوا وەك من بينيم
- ١١ ئەوہى لەسەرىم خۆىندۆتەوہ
- ١٢ دەربارەى: خوا مەبەست بوون لە کردەوہى چاك
- ١٥ دەربارەى ئيمان و پاىەكانى
- ١٧ پىناسەى ئيمان
- ١٩ برواھىتان بە خوا
- ٢١ (٩٩) ناوہكەى خواى بەرز، بە كوردى
- ٢٤ خوا چى دەوئ ليمان؟ وە چيمان پى دەبەخشى؟
- ٢٥ برواھىتان بە فرىشتەكان
- ٢٥ ناوى ھەندىك فرىشتە و ئەركەكانيان
- ٢٧ چەند فەرمايشتىك لەبارەى فرىشتەكان
- ٢٨ برواھىتان بە كىتبە ئاسمانىيەكان
- ٢٩ ناوى پىفەمبەران و كىتبەكانيان
- ٣٠ چەند فەرمايشتىك لەبارەى كىتبە ئاسمانىيەكان
- ٣١ برواھىتان بە پىفەمبەرانى خوا
- ٣٣ برواھىتان بە رۆزى دواىى
- چەند فەرمايشتىك لەبارەى سزای نۆو گۆر و ھەندى نىشانەى

- هاتنى قىامت ۳۵
- برواھىنان بە قەزاو قەدەر ۳۹
- چەند فەرمايشتيك لەبارەى قەزاو قەدەر ۴۰
- ئايا ئيمان نوڭ دەكرېتەوہ؟ ۴۷
- خوا ئيمان بەكى دەبەخشي؟ ۴۷
- پەيوەندى چاكەو خراپە بە ئيمانەوہ ۴۸
- فەرموو: تامى ئيمان بجېژە ۹۴
- دەربارەى ئىسلام و پاىەكانى ۵۱
- پېناسەى ئىسلام ۵۳
- دەربارەى: گوتنى وشەى شاىەتمان ۵۵
- مەرجەكانى قبوول بوونى شاىەتمان ۵۶
- ئايا ددانەكانى ئەم كليلە چىن؟ ۵۶
- دەربارەى: ئەنجامدانى نوڭزەكان ۵۸
- دەربارەى: پاك و خاويىنى ۵۹
- دەربارەى: دەستنوڭز گرتن ۶۱
- بانگدان بو ئەنجامدانى نوڭز ۶۴
- چۆنيەتى بانگدان ۶۵
- ماناى وشەكانى بانگ ۶۵
- چۆنيەتى قامەتكردن ۶۶
- دوعاى نڭوان بانگ و قامەت ۶۷
- نوڭزە فەرزەكان ۶۸
- دەربارەى: دروستكردنى مزگەوت ۷۲
- دەربارەى: ئەنجامدانى نوڭز لە مزگەوتى: حەرام، مەدينە، قوبا .. ۷۳

- ۷۴ دەربارەى: رۆژووگرتن
- ۷۹ بەرھەم و ھىكمەتى رۆژووگرتن
- ۸۰ دەربارەى: زەكات
- ۸۴ بەرھەم و ھىكمەتى زەكات دەرکردن لە مالى
- ۸۵ دەربارەى: ھەجى مالى خوا
- ۸۶ چەند فەرموودەىك لەبارەى ھەج
- ۸۹ دوعاو پارانەوھەكانى پىغەمبەر ﷺ
- ۹۳ زۆرتىن دوعاى پىغەمبەر ﷺ ئەمە بووھ
- ۹۳ گەورەترىن و چاكتىن دوعاو پارانەوھە
- ۹۵ چەند دوعاو پارانەوھەكى تايبەتى نىو نوژدا
- ۹۶ دوعاى دواى نوژە فەرزەكان
- ۹۷ پەناگرتن بە خوا لە چوار شت
- ۹۸ دوعاى كەفارەتى كۆرۆ مەجلىس
- ۹۹ لە پەنھان دوعا كردن بۆ مسولمان
- ۱۰۰ دووبارە كردنەوھى گوناھو تەوبە كردن
- ۱۰۱ دەربارەى پەيوەندى شەيتان بە مروف
- ۱۱۳ فىلى شەيتان تەواو نابى!
- ۱۱۷ چۆنەتى خۇپاراستن لە شەيتان؟
- ۱۱۸ دەربارەى: فەرمان بە چاكەو قەدەغەى خراپە
- ۱۲۱ دەربارەى ئافرەتان و ھاوسەركىرىي
- ۱۲۳ باشتىن ئافرەت كامەيە؟
- ۱۲۳ پلك و پوورى خىزان مارە ناكړين
- ۱۲۴ باشتىن پياو كىيە؟

- ۱۲۴ ئازاردانى پياو لەلەين ئافرەت
- ۱۲۵ رېگەدان بە چوونى ئافرەت بۆ مزگەوت
- ۱۲۵ ئافرەت دەبى بە تەنگ داواى مېردى بچى
- ۱۲۶ خراپترين ژن و مېرد كامانەن؟
- ۱۲۷ ھاوسەرگىرىي نيوەى ئاين تەواو دەكات
- ۱۲۷ كى شايستەى كچ پىدانه؟
- ۱۲۸ مۆلەت لە كچ وەردەگىرى پىش بە شوودانى
- ۱۲۸ ھاوسەرگىرىي نىەتى پاكى دەوى
- ۱۲۹ پرۆسەى ھاوسەرگىرىي دەبى ئاشكرا بى
- ۱۲۹ دادگەرى لە نىوان دوو ژن
- ۱۳۰ ئايا ژن دەتوانى داواى تەللىق بكات؟
- ۱۳۳ دەربارەى سيفتە خراپ و ناپەسندەكان
- ۱۳۷ زمان شىرى و جىئو فروشىي
- ۱۳۷ نەفرين و تانەدان
- ۱۳۸ قسەهيتان و بردن
- ۱۴۰ بوغزاندنى يەكتر و ئىرەيى بردن
- ۱۴۰ جىئودان بە دايك و باوك
- ۱۴۱ بە چەچەپ قسە كردن
- ۱۴۱ خۆ بە گەورەزانين
- ۱۴۲ موناقةشەكردن
- ۱۴۳ گالتهجاريى
- ۱۴۴ سېلەيى و ناسوپاسگوزارى
- ۱۴۴ پەيوەندى پچراندن

- ١٤٦ زىدەرپۇيى نەکردن لە کار پىسپاردن
- ١٤٦ منەت کردن و شەراب خۆرىيى
- ١٤٧ مەلئىن: پرووت رەش بى
- ١٤٧ پەيمان شکاندن
- ١٤٧ پروخوايى و بېھيزيى و داتەپيوى
- ١٤٨ رەزىلى و ترسنۆكى
- ١٤٩ خۆچوواندىنى پياوو ئافرەت بەيەكتر
- ١٥٠ شاردنەوہى زانىيارىيى
- ١٥٠ گوناھى خۆ ئاشکرا کردن
- ١٥١ دەربارەى نەخۆشى و ناخۆشى
- ١٥٣ کىن ئەوانەى تووند تاقى دەرکړينەوہ؟
- ١٥٤ لەش ساغەکان چ خۆزگەيەك دەخوازن؟
- ١٥٤ بۆ خوا تووشى نەخۆشيت دەکات؟
- ١٥٥ لەکاتى خۆشى دوعا کردن
- ١٥٦ پارانەوہ بۆ نەخۆش
- ١٥٦ تايبەتمەنديەکانى ئۆممەتى ئىسلام
- ١٥٩ فەرموودەى قودسييەکان
- ١٥٩ جياوازي نيوان قورئان و فەرموودەى قودسى
- ١٦٠ چەند فەرموودەيەكى قودسى

له‌بهرکردنی فهرمووده‌کانی پیغمبهری خوا ﷺ، وه پاریزگاری لیکردن و کار پیکردنی له‌کرده‌وه ههره‌باش و گرنگه‌کانه، وه له‌به‌پزترین و گه‌وره‌ترینی عیباده‌ته‌کانه، جگه له‌فه‌پزه‌کان، نه‌و که‌سه‌ی فهرمووده‌یه‌کی پیغمبهر ﷺ له‌بهر ده‌کات و له‌ماناکه‌ی تیده‌گات و له‌تیو‌خه‌لک ب‌لاوی ده‌کاته‌وه، پیغمبهر ﷺ ده‌باره‌ی فهرموویه‌تی: «نَضَرَ اللَّهُ امْرَأً سَمِعَ مِنَّا حَدِيثًا، فَحَفِظَهُ حَتَّى يُبْلَغَهُ غِرَّهُ».

له‌م فهرمووده دووعا کردن هه‌یه، یان هه‌والدان هه‌یه له‌لایه‌ن پیغمبهری خواوه ﷺ ده‌باره‌ی حال‌ی نه‌و که‌سه‌ی هه‌ول‌ی پاراستن و ب‌لاو کردنه‌وه‌ی فهرمووده ده‌دات.

دیاره‌تیگه‌یشتن له‌ئایین له‌پ‌یگه‌ی تیگه‌یشتن له‌قورئان و سوننه‌ته‌وه ده‌بن، وه تیگه‌یشتن له‌سوننه‌ت له‌پ‌یی شروقه‌و شیکردنه‌وه‌ی زانایان ده‌بن، ههر که‌س نه‌مه‌ی کرد نیشانه‌ی نه‌وه‌یه خوا ویستی خیری ب‌وی هه‌یه.